

SOKOL AMERICKÝ

ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER JAN. 14TH, 1904, AT THE POST-OFFICE AT CHICAGO, ILL.

Ročník XXIX.

CHICAGO, 15. LISTOPADU 1907.

Číslo 11.

REDAKČNÍ ÚVAHY.

Nám rozhodně se zamlouvá pokrokovost, postup v tom či onom oboru práce a protože si myslíme, že i v řadách našich vyrovnati bychom se měli všem jiným sdružením tělocvičným, přicházíme s návrhem. Ale dejte si již pokoj s těmi návrhy, samý návrh a návrh a pořádku žádné výsledky. Jenže my takovou a podobnou výmluvou "starších pánů" nedáme se tak hned odstrašiti a znovu stojíme na svém. Tak v jednotě Křest'anských mladíků, ve všech jiných organisacích atletů a gymnastů vždy kdykoliv se přihlásí žák do cvičení, podrobí se důkladné prohlídce, ano zjistí se pokud jeho soustava tělesná ty, aneb ony cviky prováděti může. Na tom není dosti, lékař občas do cvičírny zavítá, provede měření hrudníku, údů a prozkoumá důkladně povšechný stav cvičence i vede pilný o tom záznam, co v tom neb onom případě našel důležitého, pokud rodinné historie se týče, nemocí nakažlivých atd. Což nenašel by se v každé naší jednotě lékař obětavý, jenž by tak jednou za měsíc do Sokolny se podíval a sám-li již necvičí, aspoň v tom ohledu sboru svému prospěl? Že mnohé se docíliti dá, seznali jsme sami, snažíme se provésti náležitý soupis našich řad a zjistiti stav zdravotní našeho členstva, členek i žactva. Trochu dobré vůle a šlo by.

Peníze ustoupiti musily athleticce — jest to ukaz tak zvláštní, že zaslouží, abychom se o něm na místě tomto zvlášť zmínili. Jistá nábožná paní s obavou pohlížející na budoucnost americké mládeže, která v čase nedělním na místo do kostelů spěje raději na veřejné hřiště, nabídla jedné z menších amerických kolejí (Swarthmore) milion dolarů s podmínkou, když správa kolejie slíbí, že nebude studentstvo bráti účast na závodech atletických a když by to znamenalo 'žádati příliš mnoho', když správa slíbí aspoň, že nebude studentstvo hráti foot-ball. Na tuto lákavou nabídku dostala zmíněná dobrá paní velmi zdvořilou odpověď, v níž správa kolejie pravila, "že Swarthmore-ova kolej jest příliš pyšnou na své předáctví, jehož si po boku velikých universit dobyla na poli atletiky, a než-li aby zavřela své studenty jen do studoven a odejmula jim příležitost k účastenství závodů v síle, vytrvalosti a obratnosti, že se raději nároků na nabízený milion dolarů uctivě vzdává."

Jedna veliká podpůrná organisace, jejíž členstvo sahá do tisíců jak na Východě tak na Západě

této naší nové vlasti, usnesla minule na sjezdu svém, že z vděčnosti k tomu Sokolstvu, které dodává jí zdravý materiál členský, poskytne mu na příští rok — tedy jediný rok pravíme výslovně — podpory \$1,000, slovy tisíc dolarů. Vedle toho usneseno bylo ještě, aby členové Sokola přijímáni byli do této jednoty za snížený poplatek a celá organisace sokolská přimkla se úžeji a pevněji k jednotě podpůrné, aniž by v řadách sokolských nějaké mimořádné podpory bylo třeba vůbec a pro případ i nahodilého úrazu o cvičence bylo postaráno. A která jest to podpůrná jednota, kde že jsou ti vděční bratři, již uznávají, že Sokolstvo jest institucí výchovnou skrz na skrz — inu jsou to bratři naši Poláci, sdružení v Národní Svaz podpůrný.

Slyšeli jsme několikráté výrok upřímných a dobře smýšlejících sokolů, že k povzbuzení činnosti v našich tělocvičnách je třeba uspořádati nějaké veřejné cvičení, jaké bylo ono v Coliseu a na které po dnes všichni tak rádi vzpomínáme. Věříme též, že takové veřejné vystoupení myslence sokolské značně prospěje; je dobře častěji podati účty z naší činnosti — jest dobře veřejnosti ukázati výsledky výchovy tělesné. Ale nesmíme klámati sami sebe a očekávat, že vystoupení takové vzpruží ochabující a tu a tam již truchlivě ochablou činnost v tělocvičnách. Měli jsme veřejné cvičení v Coliseu — krátce na to zdařilé veřejné cvičení v base-ball parku — a stíznosti na ochablost byly po cvičeních těch právě jako před nimi. To jest důkazem, že způsobem tím činnost v našich sborech neoživíme. — Veřejné vystoupení jest pro jednotu stimulantem jen chvilkovým. Cheeme-li, aby v tělocvičně zavládla zdravá, ta pravá sokolská činnost, musíme hledati příčinu ochablosti ve vlastním středu totiž: musíme se k práci navzájem povzbuzovati. Schne-li strom, musíme pátrat po zárodech choroby u kořene — a ty-li vyléčíme, strom se nám opět pokryje svěží zelení. č.

Léčení "křest'anskou vědou", tak se aspoň ten humbuk nazývá, nevyplatilo se jednomu chlapiskovi v New Yorku nedávno. Dítě onemocnělo na záškrt a chlap neposlal pro lékaře a modlil se, až dítě umodlil. Dostal 30 dnů za mřížemi a pak, když se vrátil, sám prohlásil, že již toho humbuku má dost. Však za mříže nepatří jen takováto chuděra, ale i ti mnozí hádači, čarodějníci a zaříkávači, aneb lidé, již "napravují" každou sebe horší chorobu a nemoc a z lidu

eucají jen dollárce. Pravda, tu horší jsou však ti, již takovýmto humbukům vystavují "skvostná vysvědčení", aneb celé pamflety o nich podpisují na lidu svého oklamání. Však mylili byste se, kdyby jen v zemi humbuku v Americe hledali jste takové a jiné pitomosti i tiskem veřejným doporučené a oznamované. Tak máme po ruce několik ukázek "literatury" kalendářové z Čech, a co tam jest blbosti, nesmyslů a humbuku v části oznámkové, to přesahuje již meze, nehledě ani na ty "krásné povídky o neznabohu", "oslepnutí hříšníka, prstu božím" vedle celé řady obrázků ze sletových slavností sokolských v Praze. Z nás k vůli těm obrázkům asi sotva kdo koupí, zejména když s humbukem českým snoubí se tu i mnohý humbuk americký. Člověk ani zraku svému by nevěřil, vždy za to máje, že přec ta věda lékařská v té drahé vlasti naší v době poslední tak veliký učinila pokrok, organisace stavu lékařského provedena jest a vládní orgány na každý přechmat deset mají paragrafů a přec tolik bejlí, tolik smetí a klamu.

Kdykoliv přehlízíme tabulky soudcovské z některých našich závodů, vždy pozastavíme se tam, kde udány jsou body, získané na závodisti našimi sokolkami a tu tážeme se sami sebe: jest účelem tělocviků ženského, vychovávati závodnice? Voláme české dívky a české ženy do tělocvičen proto, aby chom vysílali je mohly na veřejná zápasiště, kde před tváří diváků přepínají své síly, jen aby jedna druhou překonala? Není účelem tělocviků ženského pěstovati tělocvičné krásno, které má ušlechtilý vliv jak na tělo, tak i ducha — nepůsobí na veřejnost více krásný ladný pohyb, lehký krok, pěkná postava, než-li divoký skok o závod? Nevlečeme tělocvik ženský na tutéž nepravou cestu, na niž octl se tělocvik mužský, kde tichá výchovná práce zůstává nepovšimnuta, zanedbávána a kde tleská se hlučná pochvala jen tam, kde boje jsou s to prováděti nejdůležitější cviky na náradí? Věříme opravdu, že závoděním dívek získáme ženský svět pro myšlenku tělocvičnou? Přejí bychom si, aby ti, kdož závoděním našich českých dívek tak rádi vřadují do programu sletového, dali nám jednou na shora uvedené otázky upřímnou odpověď.

Skoro všude, kde na veřejných školách pěstuje se tělocvik, jsou i školní lékaři. Budou-li tito pracovníci, jejich počet stále bude větším, povinni denně očitě stopovati tělesná cvičení a zabývati se jejich účinky na lidské tělo, připojujíce k tomu vlastní své zkušenosti vlastního cvičení, pak zakoření se teprve a vzroste a šířiti se bude zájem o tělocvik do všech vrstev lidu. Pak ukáže se, pokud tělocvik jest prostředkem ochranným, pokud utužuje a tělu spíše zhoubě nějaké dá vzdorovati.

Na sjezd svobodomyšlných v Chicagu sebrané peníze a ty příspěvky mnohé, nedokazují zrovna, že by nebylo ještě mezi námi lidmi volnými trochu obětavosti, zejména když povážíme, na kolik bylo cestov-

ného delegátů a těch útrat jejich. Omlouvati tím, čili tou neobětavostí, každý napotomní nezdar ve V. V. Svazu v Chicagu, každou osobní třenici, spor a nechutné polemiky novinářské, které vedle vlastního usnesení sjezdu věru jen podivně se vyjímají, jest mírně řečeno nemístné. A ještě horší, když omlouvají právě ti, jimž ani ty sloupce jejich vlastních listů nestačují již, aby jen hodně pomluvili a zhanobili ty které delegáty cestou "soukromou". Kdybychom mohli vám dáti všem nahlédnouti v tak zvanou korespondenci některých lidí, již dnes se derou do popředí, kdybychom ukázali vám, čeho jest schopen člověk, volný prý, proti tomu druhému svobodomyšlníku, jen když jedná se o schlazení záhy — žasli byste. Tak bylo v době sjezdu a nyní po sjezdu jest ještě hůře. A at' se nikdo nemate, kdo nechce "si škodit". My rozhodně nejsme z těch bojácných, a proto také přímo se ptáme, jakým právem může V. V. Svazu, totiž pouze členové jeho v Chicagu, tedy bez oněch venkovských, peněz na sjezd sehnanych a k účelům jen sjezdem určených, vydávati na něco jiného? Podle našeho soudu V. V. jest mocí výkonnou, dobrá — to však znamená, že vykonává vše to, co mu sjezdem k vykonání dáno bylo a nic více, také ale nic méně. Co vše se smí tisknout, na co se smí vésti náklad Svazem bylo přece přímo a jasně na sjezdu vyřčeno. Nechce-li se rozumět, tož bude snad dobré, když přednášky svobodomyšlného rabína Hirsche, kterého snahy humaní, práci vědeckou a přednášky — znamenité náhledy o nebi a pekle v Chicagu každé dítě zná, dají se nákladem Svazu našeho vytisknout. Jestli se prospěje naší svobodomyšlnosti, co na tom, jestli s ním v celku souhlasiti nemůžeme, protože věří v něco tam nahoře, kdo po tom se bude ptát, jen když ten prostý lid náš se naučí myslet a poučí o "svobodomyšlnosti" z nich a zejména z předmluvy, kterou k tomu připišeme, aby té naší Volné Myšlenky nebylo tak příliš stydno. Ta chuděrka také v poslední době u nás vypadá, jen co je pravda a co nových stále se přistavuje žebríčků a jak čistých....

Vedle tělocvičných škol, nezapomínejme v řadách našich i škol českých, svobodomyšlných — opravdu svobodomyšlných. Nemastných a neslaných škol českých jest již dosti. Katolické školy české pak by nám mohly býti vzorem, at' si již rádi přiznáme, či nie. Katolíci vydržují si své školství soukromé, proč nemohli bychom i my svobodomyšlní a proč by naše Sokolstvo v tom ohledu nemělo jíti příkladem svým v před? Činilo tak ovšem dávno, připomínáme však dnes proto, že ty tak zvané české školy ovládají namnoze živly podivné, ne-li zpátečnické a dle toho vypadá i to ubohé, zcela neschopné učitelstvo těch kterých osad našeho lidu volného. Nejprve bude nutno ty široké vrstvy lidu ku pravému volnému vědomí přivést, ten lid bude se muset naučiti, aby chápal důležitost školy, aby dovedl ve společích svých pomáhati, prospívati celku a nikoliv jen k práci několika nečinně přihlížeti, aneb českému životu se vyhýbati. Pro malé a méně významné místní

potřeby, aneb podniky rázu soukromého, nesmí se zanedbávati velké životní a významuplné podniky, mezi něž na prvé místo klásti nutno to naše školství a hned v zápětí to naše Sokolství.

Na dnešek připadá památka velikého učitele národů. Dne 15. listopadu 1670 zemřel totiž v Amsterodamě veliký náš J. A. Komenský, jenž vždy odporučoval mládeži české "těla pohybování", říkáje mezi jiným: "Poněvadž snadně v každé práci prospěje ten, kdo ji často dělá, aby tedy učedníci rádi často dělali, napomůž k tomu toto, aby se jim k evičení jejich dávala látka libá, z níž by se jim nercili nestýskalo, alébrž rozkoš z ní měli, a ona je sama k sobě vábila. Taková pak látka jsou věci jim prvé již na díle známé a k každodennímu užívání přínáležející, též k věku a stavu obzvláště se hodící." Jaké to skvostné myšlenky a co pravdy v nich, nejlépe známe my již v soustavném těla cviku a práci postupné, stárí i vlastnímu vývoji těla a mysle příhodné, vidíme nejen utužení lidu našeho, ale i zocelení naší mládeže, těch učedníků našich.

O nás snad nebude chtít někdo tvrditi, že nejsme dosti svobodomyšlnými, když právě pro ten svůj vlastní ráz, již tolik bylo nám vytrpět, tolik bylo útoků a hanobení. Naše Volná Myšlenka a to zdůrazněno bylo přec dávno nad veškeru pochybnost, ba i na mezinárodním kongresu v Praze, vznikla z toho prvního záblesku volnosti tam na hranici v Kostnici, kde český člověk za PRAVDU jím hájenou dovedl nasaditi život svůj. Odtud první záblesk vyšel osvětlný a v řadách sledovníků jeho se tužili, nadehávali a pracovali ku všem obětem na statečích i krvi ochotni jsouce, ti bojovníci, jimž kalich byl štítem. Stateční ti sokolové jediní toho druhu, úkaz dějin českých mohutný, podlehl pouze zbraní a zrádě mnohých, vlastních lidí. Postavití jejich statečnost, obětavost a vytrvalost za vzor těm našim dnes, rovněž zkázněným šikům, volných však lidí českých, lidí, již v krveprolévání nevěříce, novými moderními zbraněmi bojují VZDĚLÁNÍM, VĚDOU A PRAVDOU, jest do jista jen naší povinností. Dle toho jsme i v básni "Na uvítanou" opravili šestý veršik v čísle zářiovém v čele listu, za to majíce, že naši jsou již tak vyspělí a dovedou čist i chápat, co dnes Sokolstva našeho jest povinností, jaký TEN kalich jest náš, jaké naše dnes jsou zpěvy a modlitby u oltáře PRAVDY A ZASE JEN PRAVDY, uzdravení a posily českého člověka bez rozdílu. Těchto několik slov snad stačí všem těm bratřím zlé vůle, již na štípání vlasů si uvyknuvše, žel, neví ani, co čtou....

Jaká to upřímnost a poetivost vyzívá někdy z těch sloupců mnohých tak zvaných 'novin' českých. Člověk věru neví, má-li se zlobit, má-li se smát různým těm blbostem v oznámkách, v látce čítač i mnohdy umístněných, aneb praštit takovouto "literaturou" jednoduše o zem. Tak v jednom sloupci na jedné stránce listu jako plachta velikého čtete ku

svému úžasu o otravné četbě a krváku a trochu dál, že tuberkulosu vyléčí prาสprostá kořala oznamovaná pod zvučným jmenem, rakovinu, náplast' nějakého ševce "profesora", a na druhém bije vám do očí pod tučnou hlavičkou: "Zrušte zbytečné spolky a kluby" a hned vedle: "Velkolepý ples bílých Indiánů českých", aneb "puff" zábavy spolku "čistého početí panny Marie". Tož vyberte si, prosím....

V posledním čísle pražského "Sokola" shledáváme se s dvěma pro nás zajímavými posudky. Br. J. Křen, zmiňuje se o evičení amerických sokolek, praví: "Cvičení to bylo pěkné, dobře nacvičené, ale mne překvapilo svou ženskostí. Bylo moc ženské. Bylo tak zlahodněné, rozmazleně zjemnělé, že mne to překvapilo." — A redakce "Sokola" provází posudek ten následující poznámkou: "Po našem soudu bylo to **přirozené a proto právě krásné.**" Zde tedy máme dva posudky, z per sokolských předáků a na slovo vzatých odborníků. My kloníme se rozhodně k náhledu pronesenému redakcí. Zdálo-li se br. Křenovi evičení příliš ženským — shledáváme evičení takové pro ženské odbory přirozeným. — Kdyby ženy prováděly cviky silácké, a muži nějaké taneční reje, řekli bychom, že to bylo nepřirozené — a co není přirozeným, nemůže býti krásným. Velikou chybou těch, kdož naznačovali směr, jímž se tělocvik ženský brátí má, bylo, že snažili se ženy přispůsobovati cvikům mužským, snažili se přispůsobovati slabé ženy těžkopádnému náradí, které původně vynalezeno bylo jen pro muže. A to jest — po našem náhledu — také jednou z těch nepřirozeností tělocviku ženského. Přirozenějším by bylo, přispůsobovati cviky a náradí přirozeným potřebám, síle, a povaze ženy. V minulém "Sok. Am." zmínili jsme se o svolání sjezdu všech učitelů tělocviku, v němž by otázky tyto byly důkladně projednávány a českému tělocviku ženskému dán byl určitý směr. Pokud to se nestane, bude tělesná výchova žen záviseti pouze na vůli jednotlivců a přec tělesný vývin žen musí pro nás míti právě takovou důležitost, jako vývin mužů!

VE ZNAMENÍ "BASE-BALLU"

octla se celá Severní Amerika minulý měsíc. První četa míčová tak zvané Národní Lígy (občanská) hrála o předáctví světa s první míčovou četou Lígy Americké (z Detroitu) a rozčilení, jaké tento míčový zápas vyvolal, dovede si představití pouze ten, kdo byl přeborných her očitým svědkem. Dle původního ujednání mělo býti sehráno sedm her — ale jelikož chicagská četa zvítězila ve všech prvních čtyřech závodech, byl tím zápas rozhodnut a "chicagský team" dobyl si ve hře míčové titul "championů celého světa."

Aby si čtenář mohl učiniti aspoň přibližný pojem o tom, jaký zájem obecnost na hrách těchto bralo, uvedeme jen několik číslic: Ony čtyry hry (dvě v Chicagu a dvě v Detroitu) navštívilo 78,086 lidí; na vstupném vybráno bylo \$101,728.50; z toho

mezi hráče rozděleno bylo \$57,933.37 — a majitelé čtyř shrábli \$36,622.26. Pokladně ústředního výboru přišlo \$10,172.85. Mezi vítězné hráče (chicagské) rozděleno bylo \$45,000, v což zahrnuty jsou i četné peněžité dary od různých entusiastů, tak že každý z hráčů za ony čtyry hry obdržel \$2,142.85. Mezi detroitské hráče (poražené) rozděleno bylo \$36,973.35, v což zahrnuty jsou i dary a každý jednotlivý hráč obdržel \$1,945.96, s peněžitými dary obdržel každý z hráčů různé dary od svých přátel a připojme-li k tomu ty ovace lidu, novinářské chvály, podobizny, životopisy — nebudeme se ani dost málo diviti, proč každý americký chlapec by raději byl výborným hráčem míče, nežli presidentem. č.

PŘEKVAPUJÍCÍ DOZNÁNÍ.

Když zalétly k nám první zvěsti o skvělém výsledku V. sletu všesokolského, rozechvělo se nitro naše pocity nevyčísitelné radosti a pýchy. Ne snad proto, že družstvo české dobylo první cenu v zápase mezinárodním; taková vítězství pro celek nemají velkého významu, poněvač ze zkušenosti víme, že cvičení taková, jimiž při velkých sletech dobývají se vítězství, jsou jen výsledkem nepřirozeného napínání sil, a i když cvičení ona snese železná soustava těch několika boreců, svádí jiné, slabší k výstřednostem a tu se stává, že mnohý mladý muž, často opouští tělocvičnu se zdravím podrytým, na místě aby si tam byl položil základy k tomu, co v pozdějším věku má býti věrným jeho průvodcím a to jest síla, pevné zdraví, souměrný vývin. Tělocvik výchovný pěstujeme jen potud, pokud hlavním cílem naším jest krásno a zdraví — jakmile ale počneme tělocvik pěstovati za účelem vynikání, překonání jiných, takový tělocvik stává se sportem. A pokud takový tělocvik pěstovati budeme, potud nepatrný zlomek nás bude cvičit a ostatní budou se na nás chodit jen dívat. Jest tomu několik roků, co přimlouvali jsme za to, aby nejhlavnější cena při sletu dána byla tomu sboru, který vyšle na závodistiště družstvo boreců nejlépe vyvinutých, nejsouměrněji vycvičených, jimž z jiskrných očí hledí bujarost a síla, a ne tomu, jenž zastoupen jest borei provádějíci všeliké krkolomné cviky, a jimž často z očí zírá zárodek choroby, přivoděné tak zvaným "přetrainováním" — "dřením", nepřirozeným napínáním sil.

A když četli jsme o těch skvělých výsledcích V. sletu, tu tanulo nám na mysli, že cizinci s obdivem pohlíželi na těch 8,000 krásně vyvinutých, statných, silou a zdravím kypících junáků — a že skvělé vítězství slavila tu před zraky celého světa česká tělocvičná soustava. I když vracející se očití svědkové počínali nám tuto naši představu kaliti, ještě jsme nevěřili, neboť měli jsme za to, že soudí jen dle jednotlivců a celek že zaskvěl se v takové kráse a síle, jak jsme si jej ve fantasii své představovali.

A tu konečně dočítáme se ve "Věstníku sokolském" potvrzení toho, co nám bylo vyprávěno, čemu ale věřiti jsme nechtěli. V posledním čísle "Vestní-

ku" v článku nadepsaném "V před" čteme následující upřímné — ač smutné — doznání:

"My jsme však dosaženým přeborem neukázali, ani nedokázali, že naše tělocvičná soustava má eminentně nejlepší vliv na tělesnou soustavu člověka vůbec. Z celého závodu mezinárodního, a i našeho národního, neodnesli jsme si přesvědčení, že nám z našich tělocvičen vycházejí junáci těl netoliko křepkých a silných, ale i krásných. A tu je třeba obrátiti zřetel našeho vedení k tomu, by se našla příčina toho."

Ano — jest nejvyšší čas, aby našla se ta pravá příčina toho, proč často borec náš, budící obdiv svými cviky, budí opět překvapení svým nepřekrásným, těžkopádným krokem, proč u boreců takových krásná klenutá hrud' jest zvláštností — proč na našich závodistištích mezi tolika boreci nalezneme tak málo postav opravdu krásných. Pokud ta příčina nebude nalezena a odstraněna, nelze očekávati, že celý národ, lid veškerý spěchati bude do našich tělocvičen, jak si to byl kdysi přál nezapomenutelný Tyrš!

Pisatel stěžuje si dále, že mladý lid nepěstuje tělocvik dosti dlouho, aby mohly účinky cvičení býti na něm patrný. Připustíme-li, že toto by mohla býti jedna z těch příčin, že nám z tělocvičen nevycházejí junáci krásných postav, pak opět musíme hledati příčinu této příčiny. Neznáme poměry panující v Čechách — ale víme, proč mladíci naši zde záhy tělocvičny opouštějí. Jedna z hlavních příčin leží v tom, že namnoze pěstujeme tělocvik jako sport a nepohlídáme naň jako na pouhý prostředek k utužení zdraví, vyvinutí krásné postavy. Ti, kteří dospějí k onomu vrcholu, po kterém každý touží, tělocvičnu opouští, jakmile se laciné slávy nabaží. Oni, kteří tak vysoko dospěti nemohli, vidí marnost svého úsilí a opouští nás také. Zabočili jsme na nepravé koleje a nevíme si rady, jak dostati se na pravou cestu. Divoká závodivost, nepřirozené cviky, spleť kombinací, jichž provádění vyčerpává síly cvičence do poslední špetky, cviky, při nichž nejen tělo, ale i mozek musí se namáhati, to jest jedna z těch příčin, které postavy našich junáků spíše mrzačí, slabší z tělocvičen vypuzuje a veřejnost učí, že tělocvik jest pouze něčím, nač se lid jednou za čas může přijít za vstupné podívat. Tělocvik výchovný, rozumný, možná, že by nám odcizil několik boreců, ale získal by nám lid — získal by myšlence sokolské širší veřejnost.

To jest jedna z příčin zde — a možná, že bratři v Čechách záhy přijdou k témuž závěrku. č.

UČITELE CHCEME!

V posledním čísle "Sokola Am." uveřejňuje br. pořadatel vyňatek ze soukromého dopisu bratra z Čech, v němž tento vzdává pochvalu našim borecům, vysvětluje příčiny proč nedobyli vítězství a mezi jiným praví:

"... Jinak znovu potvrzují, že jsou výborně talentovaní boreci, a že řádný cvičitel — dříc, mohl by s nimi za krátký čas divy vytvořit..."

Věříme, že slova ta pocházejí z pera sokola nadšeného, upřímného — a přiznáváme se též, že nevíme, jakého “dříče” měl na mysli. Mínil-li “dříče” takového, jenž neunavně by ochabující naší mládež k činnosti nabádal, uhasínající plamen nadšení stále a stále rozdmýchoval, slovy podněcoval a skutky příklad dával, “dříče”, jenž by sem zanesl čerstvý zápal pro věc tak krásnou a důležitou ale masami lidu stále nepochopovanou, takovému “dříči” zvolali bychom vstřícně nadšeně: bud’ nám vítán! Mínil-li ale zmíněný bratr pouze “dříče” nárad’ového, jenž by hochy naše snažil se vychovávatí jen na závodníky, zde bychom se s neznámým tím bratrem v náhledech poněkud rozházeli. Co nám zde schází, jsou skuteční učitelové; “nárad’ových dříčů” měli jsme zde již celé řady. Ano byly doby, že to dření našich hochů přineslo českým jednotám v cizích závodech kus chvilkové slávy — ale mnozí z nich ten úspěch draze zaplatili svým zdravím. A kdyby i soustava mnohých takové evičení snesla, co by tím získala společná naše věc? Získáme širší veřejnost, když ukazovati ji budeme eviky, na něž evičenec poslední své síly vynaložiti musí, a které osvojí si jen několik jednotlivců při nepřirozené námaze? Nerozdělujeme takovým evičením sami lid na hlouček evičenců a tisíce těch, kteří chodí se na ně jen dívat? Nebylo přáním Tyršovým, aby celý národ se tužil, sílil — a ne jen několik jednotlivců? A věří onen bratr, kdyby z těch našich hochů “evičitel dříčů” divy vytvořil, že by tím věci sokolské prospěl? Širší vrstvy již beztoho naučeny jsou pohlížeti na tělocvik jako na pouhý sport mladých lidí. Ještě po dnes slyšíme že nemají proň jiného jména nežli “to kotrmelcování” nebo “cirkus” — a bude to dlouho trvati, nežli rozumný, výchovný, širším vrstvám přístupný tělocvik tyto mylné pojmy z lidu vykoření. Proto opakujeme: Chceme, hledáme učitele, kteří by k malému hloučku upřímně smýšlejících pomáhali dáti tělocviku ten pravý směr, kteří by pohlíželi na tělocvik jako na pouhý prostředek k dosažení vyšších, vznešenějších cílů — kteří by pomáhali nám šířiti v lidu poznání o těch pravých snahách jednot tělocvičných — kteří by nám nápomocni byli přesvědčovati lid, že povinností každého muže a ženy jest hledati tělesné odchovávání v ústavech tělocvičných, kde nejsou odchovávání evičenci za účelem dobývání cen, ale kde eviči se jen za účelem osvojení si tělesné obratnosti, zdraví, síly a krásy!

HYGIENA ÚST.

Hygiena sama není předmětem nikterak novým, jakž snad mnohý se domnívá, ba naopak, jest již tak stará, jako lidstvo samo. Vždyť již židé podle zákonů Mojžíšových věděli o ní. Mělit’ nakázáno oddělování nemocných, znali opatření zdravotní a čistou stravu a naprostou čistotu zabíjení, jakž způsob jejich orthodoxní ještě dnes se provádí, jedná-li se jim o utracení dobytka k požívání. Proto také říkali o sobě židé, že “vyvoleným jsou

národem, protože byli vždy před morem chráněni, spíše nežli kmeny jiné” a vidíte, vše to bylo u nich jen následkem zachovávání zdravotních předpisů a hygienických pravidel, tedy 1600 let před Kristem.

Jedná-li se o hygieně, dlužno tu na zřeteli míti dva hlavní činitele. Za prvé, ten, který se týká lidského hospodářství a společnosti vůbec, pokud zachování zdraví se týče, a za druhé onen, který staví se proti zdraví. Bylo by věru nemožným učiniti tu nějaké rozhraní, abychom zjistili, kde psychologický vývin končí a patologické změny nastávají.

Dnes prozatím zaměstnávati se budeme pouze čistotou úst, již proto, že dobře víme, že právě v ústech nejvíce jest nákazy a tolik těch potvůrek malých, jimž říkáme plísň, mikro-organismy, bakterie, bacilly, zárodky atd., že třeba jen o nich něco více věděti. Říká se často lidem o “nevypláchnuté hubě” a rčení podobná již za starodávna se vyskytovala, jakoby důležitost čistění i tu se uznávalo, však tvrditi, kdy as poprvé ničitelné vlastnosti těch malých, pouhým okem neviditelných, parazitů se poznaly, bylo by těžké. V dějinách Čínanů nalezáme již 2.000 let před Kristem, že se vykuřovalo a ohněm čistilo v příbytech, tedy desinfekovalo. Jestli ohně se používalo již u vědomí jeho zhoubné moci na nákazu, nelze říci, jako nelze věc odbyti pouhým tvrzením o pověřivosti. Tolik však jest jisto, že vždy, když u nich řádil mor, že jednoduše dčtyčné kmeny ohněm zničili obydlí, kde mor vypukl aneb kde kdo na morovou ránu zemřel. Jinde opět mysleli si, že bohové se na ně hnávají, morovou ránu sesílajíce, a zapalovali nejen své příbytky, ale i celé vesnice.

Nemoc u starých vždy považovala se za znamení hříchu a oheň byl v mnohých případech i lékem. Matka, po porodu, prošla mezi dvěma hranicemi zapálených ohňů, kdežto dítě, zejména byl-li to kluk, byl okuřován ze všech stran. Však k věci vlastní. První kladné vědomosti o bakteriích, zárodech a všelikých těch potvůrkách nebezpečných i neškodných získali jsme hlavně po vynálezu drobnohledu Hansem Zanszem aneb synem jeho Zachariášem Zanszem v Middlebourgu, v Holandsku, asi tak roku 1590. Tehdy se pod skly drobnohledu ukázaly všelike ty malé plísň, bakterie a zárodky, jakž vyskytují se na předmětech hnilobě propadlých. Kirchner 1646 vyslovil se, že nemoce od takových a podobných organismů snad odvoditi by se daly, však tvrzení svá ještě tehdy opodstatniti nemohl. Antony Van Lienwenhoek, z Delftu v Holandsku, drobnohled záhy zlepšil a 24. září 1683 již oznámil královské jednotě vědecké v Anglii, že našel v sirovatině, již s povrchu zubů svých byl seškrabal, malé organismy různých útvarů. Jakž pozoroval je pod drobnohledem, pohybovaly se a tvarů byly prý jako různá seménka. Nejvíce bylo mu divné, že něco podobného objevil, protože si vždy myslel, že si zuby dosti čistil. Jestli napil se hodně teplé kávy, tož prý na chvíli ty potvůrky zmizely, aby záhy znovu se objevily. V tom vystihnouti lze, abychom tak děli, první poradu o čistotě úst, hy-

gieně úst a antiseptickém prostředku, který používali by se mohl.

Davaine byl první, pokud lze zjistiti, jenž přímo spojil bakterie čili mikroorganismy, nízké tvory říši rostlinné přináležející, s nemocí a sice, když psal 1863, co jest vlastně anthrax a horečka se snětí tou spojená. Náš Purkyně a s ním mnozí jiní čeští lékaři a vědátory rovněž byli toho náhledu, že nákaza se může přenášeti nějakými ústroji, plísněmi, třeba fermentujícími kvasinkami a p. Tolikéž tvrdil Bollinger, popisuje snět' slezinou již podobněji. Tento pojmenoval plíseň snětí slezinne bakterium anthracis, a Davaine bakteridie. Prv' popisoval je jako tělesa hůlkovitá, dělná, skoro průměru krevních buněk, co zatím druhý vyzkoumal, že pouze krví, která bakteridie obsahuje, se dá snět' slezinna přenášeti a dostačí k tomu částka nejskvěnější. Tak se pokračovalo pilně a Koch 1875 již mnohem určitěji popsal snět' slezinou a nejen to, ale i uměle ji vypěstoval čili získal již "čistý její chov". Pasteur-však byl prvním, jenž dokázal nejen činnost vitalní, ale i možnost nákazy a vyvolání téže choroby ve zvířeti a sice vočkováním čistého chovu čili násady zárodkové. Tak bakteriologie jako samostatná věda vstoupila v život a našla na sta a sta dobrých a poctivých pracovníků, již na dobrou lidstvu a uchování zdraví jeho i předejití mnohým chorobám pracující, denně dokládali důležitost hygieny, zdravotnictví, desinfekce, čistoty a poučování lidu v nejširších jeho vrstvách.

Se znalostí nákazy, otravy, hnisání v ráně, rozkladu, všeobecně sepece, talovitosti krve přišla i znalost antiseptiky čili opatření různých k uvarování. Lord Joseph Lister byl prvním, jenž vyšel s teorií, jak zameziti lze nákaze zárodky způsobené a předejiti tento upoutal pozornost všech znamenitých odborníků a lučebníků v polovině 19. století, a dnes téměř denně do trhu přichází různé nové a nové přípravky antiseptické a k desinfekci, jen aby se nákaze předešlo. Není-li však s podivením, že máme tyto a podobné účinné prostředky a léky po ruce, jakož i všechny možné vědomosti o tom, jak ta či ona nákaza vzniká, proniká a dál se nese, že dnes ještě neuvažujeme o tom, jakž sami sebe a nemocné své před nákazou zcela chrániti. Kdyby bylo jinak, pak by lékaři a s nimi i dojísta druhé povolání museli trochu dbáti hygieny úst. To platí měrou značnou ovšem i o lékařích zubních, z nichž mnozí dnes sotva že učiní náležitá opatření proti případům příjice, jakoby ani nebylo devět desetin ze všech nemocí, jež povstávají nákazou a zárodky v ústech. Ano, bylo by méně různých chorob, kdyby lékaři všichni a s nimi ovšem i lékaři zubní upozorňovali vždy a všude, kde se dá, na tu okolnost, že ústa naše jsou daleko nečistější, nežli kterákoliv jiná část těla a také zkaženosných zárodků, že tam poměrně nejvíce, ano i v tu dobu, kdy jsme zcela zdraví a tak zvaný zárodek zápal plic působící, pneumococcus, na příklad že nalezá se v ústech skoro vždy. A vedle tohoto najdete pod drobnohledem v usazenině aneb sirovatině ze zubů seškrabané i z jazyka zdravých lidí bacill tyčinko-

vitý, jenž vyvolati může mázdrivku, tuberkulosu, souchotinu, streptococcus pyogenes, co do tvaru kulovité kokky, jakž vyskytují se v případech žluté zimnice, spály, zánětu mozkových blan a jiných podobných, jakož i staphylococcus pyogenes aureus, zárodek to vyskytující se všude, kde jaké hnisání se jeví, zejména rozklad vaziva a tkáně.

Jaký potom div, když všechny tyto a jiné potvůrky najdete v pouhém chrechlu lidí jinak zdravých, že druzí, již jsou nákaze více nakloněni, onemocní, sotva že ústa jejich, mandle, krk a dutiny nosní, průdušky a plíce potvůrkami těmi navštíveny byly. Bakterie a plísně, poletující z vyschlého chrechle ve vzduchu, nákazu již mnohou rozšířily a otravu přímou způsobily, vytvářejíce jedy čili toxiny.

U volbě prostředků náležitého na čistění úst musíme býti opatrní a voliti tak, aby nebyly toho druhu, že tvořily by neústrojné soly v ústech, poškozující lesklou část' zubů čili zubní emajl, sklovinu. Proto nesmít to býti ani kyseliny, ani žiraviny prudké a vyplachování úst musí se díti přesně (když třeba, dle návodu lékaře), tak jako pravidelné čistění zubů vůbec. Při tom také musí se dbáti, aby neusazovaly se různé soly na zubech, jakož i sliznice a dásně, aby vždy byly v úplném pořádku, aniž by kolem zubů se zanítily a hnisaly. Způsobem tím mnohé choroby zubů a ztrátě jich předčasné se zabrání. Čistota půl zdraví, čistota úst, čistota sliznice a dásní, čistota zubů i jazyka ovšem a krku, vedle dutiny nosní. Naprosta čistota, však tím není nikterak řečeno, že jen všeliké patentní krámy a vodičky měli bychom kupovat, když trochu čisté vody stačí, kartáček na zuby a na jazyk čistý proužek kostice a p. a tu opět zdůrazniti nutno, že veškerého poranění sliznice, podráždění téže, rozškrabání dásní, přílišného drhnutí zubů a neb častého, až do krve jdoucího rozdrívání a rozškrabání jazyka vyvarovati se musíme. Pravda, jsou na jazyku rýhy a brázdy, v nichž častě pokrmů snadno, jako v zubech kotlavých a na dásních chorobných uváznouti a pak se rozkládati mohou, již proto, že máme v ústech dosti vlhka, dosti teploty a dosti vzduchu zárodků plného, aby nákaza nejen povstala, ale dále šířiti se mohla. Vedle toho nesmíme zapomenouti, pakli používáme všelikých prášků k čišťení zubů aneb vodiček různých na vyplachování úst, že sliny v ústech, jakž ze žláz vychází, jsou alkalické z části, a tu jestli naše vodičky a prášky lučebně na ně působí, mohou jednoduše různé v nich obsažené soly se sraziti a na zubech usazovati. Tak povstává kaz, kámen čili calculus, který ovšem dásně vzněcuje, dráždí a co hlavního, sliny se mění ve své podstatě a hodnotě, čehož následek jest špatné trávení a připravení potravy, jakž v pochodu zaživacím nevyhnutelně jest zapotřebí. A tu bude dobře, když připomeneme si, že v dutině ústní máme tři páry žláz, které vyměšují slinu; před uchem a pod uchem jest příušnice, tato ústí na vnitřní ploše tváře; dvě menších slinných žláz pod jazykem a za dolenní čelistí — podčelistní — a po obou stranách uzlíčky jazykové — podjazyko-

vé. Vyměšování slin podléhá vlivu soustavy uzlinné a výběžkům nervu trojklaného. A podle toho všeho, co již jsme si pověděli, důležitost sliny a čistota její nikterak neporušená v pochodu zaživacím dojista z důstatek se jeví. Mohli bychom se hned tu zmíniti o nevhodném a u velké míře nečistém žvýkání tabáku, aneb rovněž nehezkém žvýkání "gumy", však to ponecháme si na příště, věnujíc více pozornosti předmětu vlastní rozpravy.

Jestli zuby jsou kotlavé aneb celý chrup nepravidelný, tož příležitost k nákaze jest tím větší, protože zbytky potravy mohou tu snáze uváznouti, rozkládají se záhy, kysají a zápach z úst následkem toho bývá u mnohých lidí přímo nesnesitelným a co hlavního, že takto povstale tekutiny zuby kazí a nezůstávají bez vlivu na trávení vůbec, jakž sdělili jsme již, zejména, jestli ještě potrava dosti se nežvýká.

V případech podobných pouhé čistění kartáčkem nepostačuje, také párátka se nehodí vždy, protože do menších otvorů a záhybů různých proniknouti nemůže bez nebezpečí poranění dásní, jakož i nebezpečí tu jest, že tříška z něho se odlomiti může a zůstati v ústech a hníti teprvé. Kovové párátka, špendlíky, jehly aneb jiné předměty nečistě nikdy používati se nesmí, protože sklovinu zubní snadno porouchati mohou a ublížiti i zubům vyplněným. Tu nejlépe použití lze hedvábné nitě, jež

snadno mezi zuby se dostane, třeba-li a není obav, že by dásně poranila.

U volbě kartáčku bud'me opatrní, musí být nejen čistý, ale i náležitěho tvaru, aby co nejvíce přilehal a co hlavního, nesmí být rozhodně tvrdý. Kartáček se štětičkami na konci delšími v několika prvních řadách hodí se znamenitě ku čistění dolů po zubech, protože ony delší štětinky spíše i mezi zuby proniknou. Jezdění přílišné kartáčkem přes celou řadu zubů najednou a to až do krvácení z dásní se nedoporučuje, protože tak zubům i celé části dutiny ústní škoda působiti se může. Rozumí se samo sebou, že kartáček musíme si udržovati v čistotě. K vyplachování úst a čistění zubů vždy lépe jest používatí tekutých prostředků ochranných, nežli všelikých prášků a tu hodí se zejména Listerine, Glycothymoline, Dioxide a p., jenže vždy as s polovinou čisté vody rozředíme. Prášku, vlastně čisté křídly, použití lze jednou týdně, však ale v mnohých případech pouhé čistění kartáčkem ráno a večer, časté vyplachování úst čistou vodou, zejména po každém jídle více prospěje, nežli různé ty sebe dražší přípravky bombastických jmen atd. Tolik asi stačí. V případech, kde musí se učiniti ještě jiná opatření ochranná, jedná-li se o onemocnění sliznice, mandlí, dásní, musíme poraditi se s lékařem, onemocní-li zuby, vyhledejme lékaře zubního a to v čas.

PAMÁTCE JINDŘICHA FUEGNERA.

1865 - 1907.

Spíš klidně, drahý! Po celou řadu let již tělo Tvé se rozkládá, kosti Tvoje práchniví. A jen to veliké dílo Tvé, to naše Sokolství, jakoby svědek pilného Tvého přičinění a ducha mohutného, připomíná i nám povinnosti dobrovolně na se vzaté. Utužiti chceme páže českého člověka, povznéstí jej myslí jarou a volnou k metám nejvyšším, abychom hodnými se stali syny a dcerami těch šiků našich zkázněných. U velikém obdivu pak dnes, v den 15. list. 42. výročí úmrtí Tvého zakladateli vojů našich, bohatýře náš, v celém táboře sokolském Tě vzpomínáme, činů Tvých si vděčně připomínáme. A tak na mnohá, že bude leta si slibujeme

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS NÁRODN. JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO.,
566 W. 18th St. Chicago, Illinois

Official Paper of the United Bohemian Gymnastic Associations.

Vychází 15. každého měsíce v Chicago, Illinois

Pořadatelé:

Editors:

Dr. J. RUDIŠ-JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Iowa
Části přírodovědecké, zdravotní, atd.
JOSEF ČERMÁK, 893 S. Kedzie Ave., Chicago, Ill. Části těl. pověšné
A. HALLER, 845 So. Ashland Av., Chicago, Ill. Části technické

Veškeré dopisy pro "Sokola Amerického" buďtež zasílány hlavnímu pořadateli:
Dr. J. RUDIŠ-JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Iowa

UBSCRIPTION - - - - 75 cents per year
Předplatné 75 centů ročně - - - - Do Čech \$1.00

Kdo z Evropy zasílá předplatné meziměsíční poštovní poukázkou, sdělí tak rovněž i výpravčímu listu našeho, aneb jednateři V. V. Předplatné, jakož i oznámky do listu přijímá jednateř Výkonného Výboru N. J. S., aneb ustanovení jednateřové zvláštní.

JAN ČERNÝ, 437 E. 71st St. New York City, jednateř Výkonného Výboru

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí být v rukou hlavního pořadatele do 1. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají déle, nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídlivší se sokol sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku kterému sboru náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní sborů výpravčímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

NÁRODNÍ TISKÁRNA, 566 W. 18th Street, CHICAGO, ILL.

VLASTENECTVÍ A VOLNÁ MYŠLÉNKA.

Předsednictvo Č. O. S., které bylo na kongresu "Volné Myšlenky" zastoupeno svým delegátem, upozorňuje br. jednoty i župy na význačný projev br. starosty Č. O. S. dr. J. E. Scheinera, který jménem celého Sokolstva pronesl dne 11. září 1907 a který tuto dle "Věstníku" doslovně přinášíme:

"Volným myšlením rozumíme právo každého jednotlivce vyvíjeti se duševně a mohutněti nezávisle od jakéhokoliv nátlaku vnějšího, na podkladě vlastních přirozených schopností a osobitých vlastností, jež každou lidskou bytost zvlášť utvářejí a vyznačují. Tato volnost myšlení a duševního vývoje každého jedince má vynést na povrch veškeré utajené jeho síly a tak podnítiti v ušlechtilém závodu bystrý postup a zdokonalování všeho duchovního žití lidstva.

Volný myslitel, zhostiv se středověkých názorů o zvláštním nadpozemském životě duševním, o zvláštním světě duchů, žije v duševním rozvoji člověka ohlas jeho přirozenosti, výraz jeho fyzické zdatnosti, jež sama podléhající vnějším vlivům okolí, uzpůsobuje se u každého individua dle poměrů, z nichž on vychází. Má-li se mluvit o volném vývoji člověka, musí k němu jeho přirozeným vlastnostem býti přihlíženo a ideální výchova má za úkol šetřiti, co zdravého, co ušlechtilého, co mravního tají se v každém jednotlivci a napomáhati k náležitému rozvoji těchto vlastností. (Souhlas.)

Platí-li názor tento u jednotlivce, platí stejnou měrou u národa, jenž znamená souhrn bytostí téhož původu a tudíž stejné neb příbuzné přirozenosti, stejného nadání a citění, stejných schopností a pudů, jež v souhrnu svém tvoří národnost.

Národností myslíme tedy nikoliv jen viditelnou tu masu lidí k jednomu původu se hlásících a jedním jazykem mluvících, ale onen shluk svérázných, z jednoho pramene vyšlých a v pospolitém životě vypěstěných vlastností, jež tvoří přirozenou povahu národa jako celku, jež jej charakterizují a život jeho utvářejí. Jako jednotlivci, tak i národu dlužno domáhati se zabezpečení volného vývoje na podkladě těchto přirozených jeho vloh a nadání. Vlastenectvím nazýváme vyvinutý smysl pro tyto potřeby rozvoje národního, lásku ke společnému celku tomu a snahu po jeho stálém povznášení a zdokonalování.

Tento smysl pro zdar a blaho celku národního, je plodem humanismu, sblíživším duchy v národě, a nabádajícím ku vzájemné práci a společné ochraně zájmů, musí každým v pravdě volně smýšlejícím člověkem nejen býti uznáván a šetřen, ale on jest etickou povinností každé ušlechtilé svobodné bytosti. Vždyť volný vývoj člověka, jak si jej myslíme, neznámá jen rozvoj jednotlivce o sobě bez ohledu na stejné právo druhých, on předpokládá vzájemnou dohodu a vzájemnou pomoc k uskutečnění velkých ideálů lidského spoluzití a společného pokroku lidstva. Považujeme to přímo za etickou povinnost každého v pravdě volně smýšlejícího člověka, napomáhati okolí svému, své rodině, svému národu, k němuž jej pontají společné ony vztahy k jeho povznesení a zdokonalování, v pěstění a ochraně typického jeho rázu národního jako podnětu dalšího jeho vývoje a mohutnění. Povinnost ta ukládá jednotlivci cítiti a žiti s druhými, s nimi trpěti a strádati a nejen s nimi dobře se míti a není-li dobře, jinde vlast si hledati. V tom jsme ve velkém rozporu s p. řečníkem včerejšího dne, majíce za to, že cit vlastenecký káže, není-li doma vše dobré a správné, strádá-li celé okolí pod nátlakem křivd a násilí, neutíkáti, ale vytrvale pracovati o nápravu a odstranění křivdy a přemožení násilí, by ubi patria, bene bylo. Tak nazýváme na vlastenectví, na ušlechtilý patriotism, který, vyvíraje z hlubokého mravního přesvědčení o ceně a hodnotě národa, váží si a má v účtě národnost každého, který nezná záští z nenávisi, který nepodmaňuje ani nezotročuje jiné, ale miluje a chrání prostředí. V tom smyslu souhlasíme s resolucí, jež každému národu stejné právo k nezkrácenému rozvoji přiznává a na odpor se staví utlačování jednoho národa druhým.

My tím důrazněji akcentujeme toto stanovisko sjezdu, poněvadž ve svém národním citění, ve svém počestství zřime bohaté zřídlo ušlechtilých, humánních, lidstvo povznášejících ideí. Národ, jenž před 500 lety z vlastního popudu postavil se v čelo hnutí osvobozovacího od útisků církevních, sám zbožný odvrátil se od licoměrného uctívání božství a zničil statky své a majetky, aby táhl za vidinou ideálního, bratrského, rovného života, národ, jenž v učení českobratrském uložil tolik pokladů ušlechtilé filosofie, jenž národům vydal největšího učitele lidskosti, národ ten projevil tolik vzácných a vznešených vlastností, že právem dovolává se nároku na uznání své existence a poskytnutí volnosti k nerušenému rozvoji svému na podkladě těchto vrozených svých vlastností. I na dnešní zápasy naše nelze pohlížeti jako na výron chauvinismu národního, ale jako mocnou, nezádržnou touhu po stejnému a rovném životu s ostatními národy.

Považujeme to za nutné, aby právě u této příležitosti, kdy celá cizina ku Praze své zraky obrací, aby v tomto okamžiku, kdy právě v ohnisku horkých našich zápasů kongres smíru zasedá, bylo slavnostně proklamováno, a jsem přesvědčen, že v tom se mnou všechny české duše souhlasiti bu-

dou, že v našem národě není ani stopy plemenné zášti neb nenávisti oproti druhému národu, že národ náš nechce nikoho potírat, pokořovati, nechce dobývat cizí půdy a cizích duší, ba naopak dovede ctít a vážit si každého národa a jeho snahy.

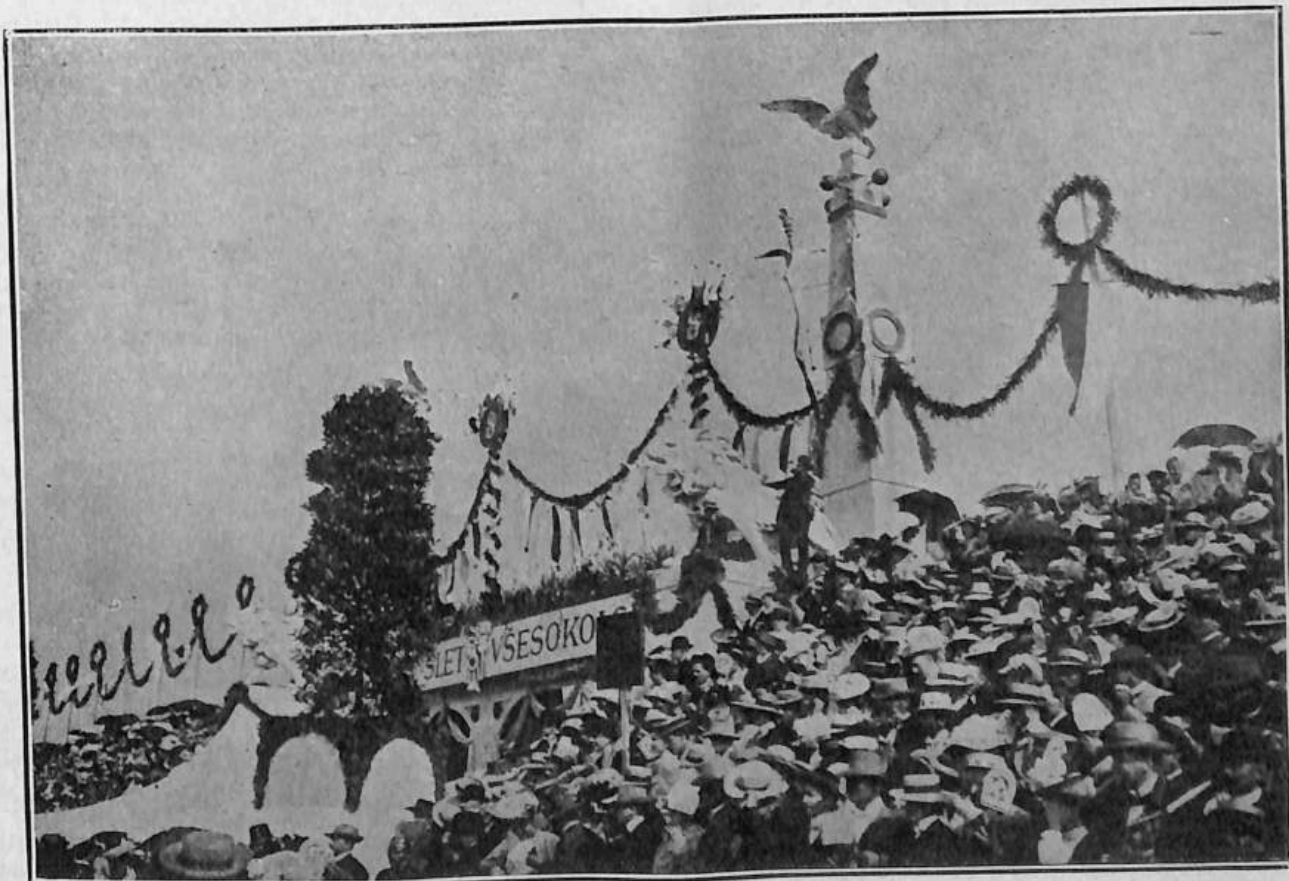
To samé ale žádá pro sebe, pro své národní snahy a celý náš odvěký zápas není nic jiného než reklamace tohoto práva a obranou proti násilnictví a proti útokům na jeho bytí vedeným.

Náš národ jak v této otázce, tak vůbec na poli volného myšlení vždy hájil svobodu a volnost všeho pokroku, sjezd dnešní sám nepřinesl mu nic nového, neboť všechny otázky zde projednávané nalezly v národě našem již dávno ohlasu a řešení a my jen vděčíme kongresu za to, že nám umožnil před forem ciziny to osvědčit."

něco si lepšího osvojit, protože tu veškerá změna musí se dít za souhlasu kněze. Doufám však, že změna v novém kroji se brzy znovu stane. Slyšel jsem jen chvalné poznámky o našem ženském kroji, když newyorské sokolky vystoupily a ukázaly co umí.

Konečně nadešlo jitro, to svěží jitro, jež zve každého ku časnému vstávání, a v dále slyšet již polnice oznamující všemu Čechstvu nový svátek. Svátek to síly, jarosti a znovuzrození české, staré zapadlé slávy. Jaký význam má tento den pro náš národ o tom jsem se přesvědčil nyní. Sokolstvo svým vystupováním získalo si přízeň celého národa, ano i vláda má jakýsi již ohled k tomuto zkázněnému lidu. Dnes již o jakýchs záповědích při tomto svátku není ani řeči, zdá se, že bratři naši doma nemají ani jediného nepřítele v celé zemi, až snad na nějakého toho buršáka který nemůže se

Pátý slet všesokolský v Praze.

Sokolstvo vzdává hold památce Tyrše a Fuegnera na Olšanech v Praze.

ZA SLETEM.

Píše Jan Fryš. — Pokračování.

Dovolím si učiniti zmínku jak čeští bratři předělali a zpytvořili kůžele, náradí to, jež bratři naši před 20 roky zanesli do Čech. Z kůželů utvořili něco co ani se kůželům nepodobá a ani kůžlovitý tvar nemá, spíše podobné jest jakési vafečce, totiž té co se ní brambory mačkají. Proč tak učinili nemohl jsem vyzvědět a ve změně té věru žádných výhod zvláštních nenalezám, leda jen, že snad tyto "kůžele" jsou jejich původní. Co kroje dívek českých se týče ani ten se nám nezamlouval. Sukénky pod kolena, dál hloub vyčnívají kalhoty. Proč jedno neb druhé neodložit, vždyť celý ženský gymnastický svět užívá pouze "Bloomers", vyjímaje ženy polské, které bývají vždy ty poslední

vžiti v tu myšlenku, že žije v Čechách jako host, beze všech nároků na jakékoli německé císařství a německou rozpínavost. Ještě jeden nespokojenec vystupuje tu a tam proti myšlence sokolské a to jest ta černá kutna, která vždy stávala se proti pokroku a zavedla náš národ v záhubu skoro úplnou. Tu není divu, že těmto dvěma spojencům není tento sokolský národní svátek po chuti. Malý zbytek poněmčelých zbrklíků utíká toho dne z Prahy a černá kutna zamyšleně hledí na prázdná sedadla kostelní a tu věru není divu, že veškeré Sokolstvo posílá ke všem čertům. Praha ožívuje časné, neboť přeplněna jsou venkovním lidem, který ani nemohl najít útulku pod střechou, trpělivě tráví letní noc procházkou, aneb přespává někde sedě. My ovšem byli časné na nohou pilně dávající vše do pořádku, neboť znali jsme dobře naše poslání. V devět hodin měli jsme již býti na

seřadišti; bylo vykázano nám místo první v průvodu. Seřadiště a vykázané nám místo bylo asi $\frac{1}{4}$ hodiny cesty od našeho tábora a tu museli jsme urazit pěšky, protože pouliční dráhy ten den dopoledne nejezdily docela. S trubačským sborem a Žižkovským Sokolem vyrazili jsme o 8. hod. ranní ze Žižkovské Sokolny a v tu dobu časnou nalezli jsme již ulice pražské přeplněné lidem a lid ten dobrý spozorovav nás již nás nadšeně vítal znovu a znovu, až dorazili jsme na určené místo. Nečekali jsme dlouho kdy průvod začal se sokolskou jízdou v čele, táž razila cestu, za ní Č. O. S. hudba a pak my. Milí bratři a sestry! Slíbili jsme Vám, že rozdělíme se s vámi o dojmy, jež zažili jsme v objetí matičky Prahy, a tu předkládám Vám tento jeden z největších dojmů, který nám bylo zažiti při tomto slavnostním průvodu.

Sotva povel dán byl k pochodu, již ze sta hrdel ozvalo se: Sláva! Na zdar americkým bratřím! V tom spustil dešť růží a v té chvíli vzpomněl jsem si na Vás, neboť věděl jsem dobře, že veškeré zraky amerických Čechů jsou obráceny tou dobou k matičce Praze. V tom okamžiku jsme ani neviděli, zraky naše se zakalily. Toto nadšení a dešť růží a květin trval po celou dobu našeho průvodu, lid tihnul k nám, ten dobrý lid, jenž nás tak vřele přijal a zdravil nemohl se nabažiti obdivovati se naší obětavosti, že konali jsme tak dalnou cestu, abychom přítomní byli svátku Sokolstva veškerého. Nadšení ještě stouplo na Václavském náměstí. Místo bylo tak naplněné lidem, že jak se říká jablko by nebylo propadlo. My nemohli z místa neb jízda jen s největší námahou razila cestu. Tu slyšel jsi pravou bouři, z tisíců úst bez přestávek ozývalo se "Na zdar!" Naši každý měl velkou kytici v ruce již si nasbíral cestou a stále ještě jsme se nalézali v dešti květin. V tom přiskočila děva ke mně, vtiskla mi do ruky, držící již velkou kytici, ještě jednu malou kytíčku zabalenou šátečkem, s nápisem: "Prosím, vzpomínejte na mne!" To stalo se tak rychle, že ani jsem jí nemohl poděkovati. Nevadí, já přec budu vzpomínati na Tebe Ty upřímná děvo česká, i schovám si ten šátek na věčnou upomínku a ukazovati jej budu co vzor české upřímnosti každému z našich. Jaký obrovský a imposantní průvod jde za námi, neměli jsme ani tušení, až na Staroměstském náměstí kde průvod ukončen. Tu na 25,000 sokolů stěsnáno bylo na náměstí. Na sta praporů seřadeno před tribunou městské radnice, jaký to krásný pohled na toto červené pole, na ty čapky se sokolím peřím, které starosta Č. O. S. uvádí starostovi města Prahy. Tento opět srdečně vítá Sokolstvo české, děkuje za hold, který vzdali královské Praze a vybízí Sokolstvo, aby neupouštělo od stanoviska, jež jako organizace dnes zaujímá v českém lidu neboť jen tak kyne národu úplná svoboda. Sokolstvo provolalo národu a Praze Na zdar, zapělo "Kde domov můj". Tím tah skončil a dáno znamení k rozchodu. Na staroměstské radnici pak bylo zvláštní přivítání a pohostění zástupců a hostů. Tu nemohl jsem býti přítomen, neb na mě čekala práce na Letné. Předav zastoupení amerických Čechů a sokolů br. Jedličkovi, spěchal jsem na Letnou.

Veškeré cvičení, jež dešť a bouře včera překazily, odloženo na dnešní den. Mezi tím co dopoledne městem pořádán slavnostní průvod, na Letné odbývaly se mezinárodní závody a české družstvo vyšlo vítězně. Závodila zde družstva: belgické, české, francouzské, lucemburské, slovenské a uherské. Poznamenáváme, že Češi neměli žádných výhod, neboť sbor soudcovský sestával ze všech národů zde zastoupených, a že Češi závoditi musili proti těm nejvybranějším boreům, jest dnes již jisto. Třetí hodina odpolední přikvapila rychle a naše sokolky byly tentokráte první na programu. Již dříve podotkl jsem, že tento den nebylo se možná dostati pouliční dráhou nikam a tím se stalo, že neměl jsem dívky v čas na místě, neboť musely cestu na Letnou konat pěšky a málem by se bylo stalo, že bychom

byli přišli opět dnes o naše vystoupení, kdybych nebyl stále orodoval u br. náčelníka Č. O. S. Tým mně vyhověl, neboť sám uznal, že číslo našich bylo jedno z nejskvostnějších V. sletu. Nerad se zmiňuji o práci mnou řízené, však zde si dovolím učiniti poklonu mému milému br. Ferd. Martynymu, jenž sokolky new-yorské vycvičil a cvičení vlastní složil. Milý bratře, cvičení, které jsi tentokráte upravil, budilo obdiv a uznání všude, kde jsme vystoupili. Francie je obdivovala a pak Praha. Co den při zkouškách cvičirna Žižkovského Sokola navštěvována byla učitelkami ženského tělocviku, co den přicházely nemohouce se nabažiti pohledu na to krásné cvičení. Pražský Sokol dvakrát nás pozval, abychom přecvičili před jejich dámským odborem a vždy v časopisech zval veřejnost na tento požitek a síň po dvakrát přeplněna a lid růžemi zasypával naše sokolky. Zde úsudek bratra Dr. Jind. Vaníčka, hl. náčelníka Č. O. S.: "Toto skvostné cvičení udělá velký převrat v našem ženském tělocviku!" — Jen toho lituji, milý Ferdíčku, že jsi s námi nejel. O cvičení zmíní se snad bratři čeští aneb br. Martyny sám je asi podrobně popíše. Není tedy divu, že sotva jsme se objevili na cvičišti, přivítal nás dav přes sto tisíc hlav čítající bouřlivým potleskem. Sami doznáte, že vypadali jsme maličtí na tom obrovském cvičišti, neb nás bylo pouze 12. Cvičení provedeno přesně, ač hudba k tomuto cvičení složená pokulhávala a některou dobu jsme ji ani neslyšeli. Bouřlivá pochvala nás ze cvičiště doprovázela.

(Pokračování.)

PÁTÝ SLET VŠESOKOLSKÝ V PRAZE A ZÁVODY MEZINÁRODNÍ.

K. Vaníček. — Pokračování.

Dál, oddíl třetí. Jeden z nejtěšších, se svým překvapujícím obratem v postoji na levé noze, s pravou vodorovně přednoženou, vzpaženo — náhle jakoby blesky všecky srazil do podporu dřepmo (pravá v zad), z něhož přejdou do toho nejtěššího postoje, kdy tělo na napjaté levé stojící představuje, případně představovati má jedinou přímku vodorovnou. Byl to jeden z obávaných oddílů, ale zdařil se dobře, ku podivu však, dojem jeho celkový neodpovídal překvapujícím, smělým pohybům jednotlivým. A zase bouře potlesku, ba neklame nás sluch? Jakoby bouře ta ozvěnou se vracela — ah, vida, jak zatemnil se obzor; před námi sic mraků není, ale zřejmě pocít'uji, že od západu valí se bouře...

A již tu oddíl čtvrtý, ten nejnamáhavější, kde co tempo, to pohyb, kde prvky rohování snoubí se s tím charakteristickým poklekem stranou "umírajícího gladiatora", oddíl, v němž nejsnáze zákryt lze porušiti. Ale, všecka cvičencům budiž čest, s opravdovou radostí jsem pozoroval, jak všichni úzkostlivě po každém vztyku opravovali kryt, což ovšem jen bleskurychlým pohybem diti se mohlo. Hudba nečekala — Efektní byl pokles do podporu klečmo stranou, jako když kosa obilí podtíná...

Konečně oddíl pátý, nebezpečný svou měnou místa, ale neobyčejně živý velkolepou hrou paží, obloukem pracujících. Řeknu-li, že ty tisíce cvičenců zde pracovali s přesností stroje, nehleděj v tom nikdo výtku nějaké strnulosti, naopak oddíl tento byl ze všech nejpohnutější, nejzajímavější. Jen k označení přesného výkonu volil jsem poukaz na stroj, k vyličení toho čarovného reje paží však marně hledám srovnání přiléhavého. Hra barev úboru cvičebního, zde nejpestřejší, snoubila se s bleskurychlými oblouky paží v celek tak nádherný, že chápu nadšení, v něž uvedeno všecko množství diváků. Věru, požadavku gradace, t. j. stupňovitosti vzestupu od snadnějšího k těžšímu, od jednoduššího ke slo-

žitějšímu vyhověla prostná letošní dokonale. Členstvo překonalo samo sebe, důvěra technického odboru ve výcvik Sokolstva slavila triumf zasloužený.

Na tempa proveden sestup a svodem opačným prvotnímu rozvodu sedmi stupové proudy uvedeny postupně zase v původní 28stupy a již odcházejí oba mocné proudy do bran seřadišť, provázeny jsou bouří potlesku a nadšených pozdravů rozohněného obecnstva.

Nemožno otálet, bouře již nad námi. Jako šelma se přihnala z toho kouta podbělohorského, odkud na Prahu vždy pohroma přichází, kočkou plížila se z počátku za Hradčany, jako by přes Podbabu chtěla údolím Vltavy na sever,

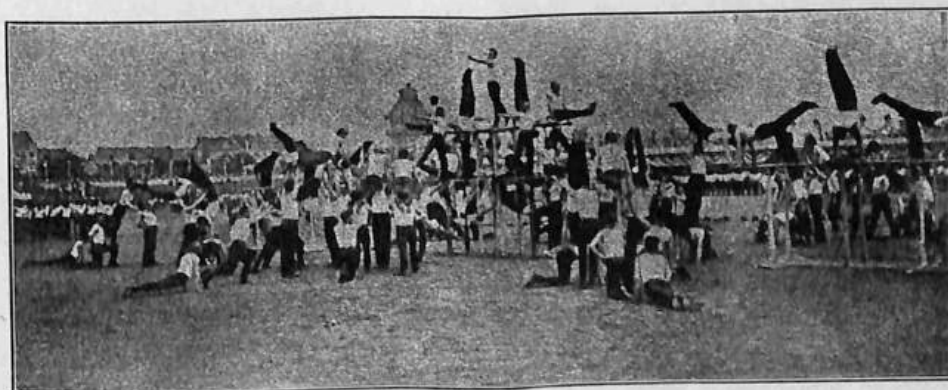
nost, s jakou nebály se vystoupiti před očima stotisíce diváků.) Vím, hřešily na to, že jsou ženy, jimž se lichotí a mnoho promíjí. Ale na druhé straně bud'mež spravedliví a pomněme, že odbory ženské stěží čtvrtinu vykazují těch let spolkové činnosti co mužské naše jednoty, kteréžto poslední v začátcích svých také právě žádnými slunci nebyly, nýbrž jenom hvězdičkami začátečnicemi. A proto nesud'me přísněji, než skutečnost žádá, pomněme výroku písma: "kterým soudem soudíte, tímž i vy souzeni budete" a věrme, že budoucí slet předvede nám ženské odbory s výkony vzornými, jež snesou i posudek nejpřísnější.

Nástup se valně nezdařil, mnoho bylo třeba oprav a

Pátý slet všesokolský v Praze.

Jízda sokolská řadí se k cvičením s kopím.

Společná žup. — Skupinová cvičení.

a najednou, jako by ji blesk poštval, skočila přímo na cvičiště. Zatím jen hrozivě řvala — máme ustoupit?

Příšerně hlaholí signál polnice — neustoupíme! V 5 hod. 30 min. přicházejí ženy z jižní brány počtem téměř 2500, vstup jejich nádherný bouře dvojí provází, ona s tribun je vítající a ta z černých mračen hněvně hrozící. Ale statečně kráčejí Sokolky naše a my opět kocháme se v tom svěžím, plyném postupu, v tom množství hlav krásných, nadšených i statečných. Mnoho jest ještě a oprávněných stesků, mnoho předsudků samy ženy živí a udržují svým postupem často povrchním, malé porozumění projevujícím (vždyť páčím na celou čtvrtinu počet oněch, jež přišly na cvičiště tak málo připraveny, že člověk nechápe lehkováž-

s údivem hleděli jsme, jak to možno, že některá cvičenka po celé dlouhé okamžiky stála mezi řadami jako bludička (kde bloudila ulekaná dušička její?), než konečně ji evitelka nebo některý z bratří vedoucích jakž takž zařadil, ne se vyřídil. Či mělo to hrůzné divadlo přírodní přece větší vliv na útlejší mysl ženskou, než sami si představujeme? Však to věru nebyla žádná fraška, která na temném jevišti nebes se odehrávala! Jako černou záclonou zatáhl se západní obzor havraními mraky, v nichž velebný ostrov Hradčan téměř se ztrácel, byv do nedávna tak jasně viděn, tak zřetelný. A na tom pozadí černém jako mátohy obrazy se vysoko čnějící postavy náčelníka s trubačem i sester

ukazovatelek a když tu najednou temnou záclonu roztrhl blesk jako zkrivený dráp a v zápětí zařval hrom jako šelma ryšavá babylonská, zda tu v nejedné hlavě mladé nekmitla vzpomínka hrůzy apokalypse (málo jich asi četlo zjevení Janovo, ale hrůza sama originelní vidění dává) a teskný polnice zvuk zda nehlaholil uchu rozehvěnému jako trouba anděla ze dne posledního? Že přeháním, že nadsazuju? Aj, zase rána bezprostředně za bleskem tak divně roztřepeným — to v největší blízkosti, v samém seřadišti udeřilo, až z vedení telefonického, pod střechou loží připevněného, svazky jisker vystřelily a v hovorně ochranné zařízení telefonu přepáleno. A tam nahoře nejvyšší náčelník stojí bez bázně a zde dole jeho světenky odhodlaně vzdorují proudům vláhy nebeské, jež vodopádem na ně se řítí. Okamžik velebný, okamžik, jenž rozhodl sic o dalším evičení záporně, ale jenž zá-

Američané položili věnec na hrob Havlíčkův na hřbitově olšanském v Praze.

roveň velikým, neocenitelným plus zapsal se do účetní knihy Sokolství vašeho, sestry milené! Bouřlivý jásot, potlesk soupeřící se závistným hromem, řekl vám zřetelně dosti, že nemůže vám býti zapomenut projev kázně, jenž působil na příznivce i nepřítelny vaše, zejména však na užaslé cizince více, než bylo by možno nejkrásnějšímu evičení vašemu. Dík vám za výkon ten a naň si vždy vzpomeňte ve chvílích mdloby a protivenství, v okamžicích, kdy zoufati si budete nad netečností těch, jež Sokolstvím přivéstí jste chtěly k metám vyšším a jež neporozuměly, nechtěly porozuměti. Věřím, že vzpomínka ta vždy k nové síle vás vzpruží a k nové práci. Zdar vám!

Ani zmatený útek části evičenek neseslabil více mocný dojem setrvání, tím méně, když většina dočkala nutného signálu k odchodu. Nová bouře potlesku provází evičenky odcházející a z podsvětí — ze šaten pod tribunami — hlasně zní "Hej, Slované", jejíž závěrečnému "hrom a peklo, marné proti nám jsou vzteky" ten Ilja mocnými údery hromu výborně sekunduje. Nebyla na programu ta bouře nezvaná, škody statistické zavinila, ale dnes, kdy zapome-

nuto lítosti i zlosti, dnes připadá mi, jako by bez ní vystoupení naše bylo bývalo neúplné...

Nic netáhlo mne na veselici do Král. Obory, již den zakončen. V prvé řadě vinna byla lítost nad pohromou pořadu i samotného evičiště, nyní jezera, vylévajícího kalné proudy do obozu a dále do seřadiště. Celou síť potoků v šíři 10—20 metrů bylo nám přebřísti až nad kotníky ve vodě (oh, jak se tu zas osvědčily jednou vysoké boty — pokud ovšem do nich horem nezateklo!), než dostali jsme se ku bráně a po malém boji do vozu tramky. Podruhé pak bylo to přesvědčení, že slavnost na výstavišti jest určena hlavně pro hosty a bratry mimo Prahu a že jest povinností nás domácích, abychom nepřekáželi tam, kde jistě bude nouze o místo, zápas o sousto. Radostí naplnila nás ovšem nazítří zpráva, že i přes tu zlobu nebes dopadla veselica nad očekávání dobře.

Ale to již jsme se řadili na průvod, vzpomínající, jaký to byl asi nocleh v průmyslovém paláci, kde tak mnohý, setrvav až do konce svědomitě, přiznal se u oprávněných nocehářů nesvědomitě a lehl si třeba napříč, jen když nemusel do vzdáleného nocežiště svého. Potom pište pokyny! (Pokračování.)

O TOM NEZDAŘENÉM SPOJOVÁNÍ SBORŮ POKROK A PRAHA.

Píše T. Vonásek. — (Dokončení.)

Co ještě mám k resoluci této podotknout? Nemluví sama za sebe? Nalezáš v ní, milá čtenářko a milý čtenáři, nějakou obět', která by nemohla a neměla být přinesena na oltář naší věci, zvláště když ještě slibuje výhody, a to výhody, za nichž by se mohlo lépe pokračovat, za nichž by sokolská myšlenka došla povznesení, za nichž vzbudili bychom úctu sobě i celému Sokolstvu? Odcházel jsem ze schůze výboru s plným přesvědčením, že výsledek úrad našich bude schválen, že sbory zprávu naši přijmou, že dle ní budou jednat, a spojení bude uzavřeno. Ale čekalo mne zklamání. Neočekával jsem sice jednohlasné přijetí, ale doufal jsem, že dobrá věc na konec přec jen zvítězí. Nena-
dál jsem se toho, co pro mne a ostatní stejně smýšlející členy bylo připravováno. Nevěděl jsem ničeho o zahájené agitaci proti spojení. Měl jsem se však o tom brzy dovědět. 21. prosince byla výroční schůze a k té dostavily se i sokolky. Účast na schůzi byla veliká, což by bylo zcela vysvětlitelné, i kdyby nebyla agitace. Zpráva výboru na spojení byla odkázána k projednávání do nových záležitostí. Navrhl jsem, by s volbou činovníků bylo posečkáno až do té doby, než bude rozhodnuto o zprávě, ale byl jsem odbyt zkrátka. Přiznám, že mne to zarazilo. Jak by ne, když starosta Lor. Široký byl členem výboru na spojení a členem užšího výboru na sepsání podmínek dohody? Příčiny toho byly mi teprv později sděleny. Zasvětim čtenáře do nich hned. Starosta byl zpraven o hroziícím nebezpečí a na záchranu sboru i etí viděl se povinným obrátit. Spodní proudy podemlely nám totiž půdu pod nohama a on, byv uvědoměn o tom v čas, začal jim dávat směr, aby, až se přeženou přes úskalí, zařídil je ku prospěchu celku. Než jsem to poznal, dával jsem jemu vinu za nezdar spojení, ač, aniž bych mu tuto chtěl pochybovat, musím říci, že jsem ho uznával za jednoho z těch málo nezištných a obětavých sokolů, kteří pracují neunavně, kteří neštítí se žádné práce, kterým není žádný úřad malý. Sokol Široký pracuje pro sbor náš od založení, hájil jeho zájmy vždy a všude, lne k němu opravdovou láskou, která mnohdy podřizuje vlastní a rodinné zájmy oněm sboru. Tolik na vysvětlenou

mého nemilého překvapení. Kdo však hnul těmi spodními proudy? Na čí podnět jinak dobré a nadšené pracovnice a pracovníci byli v odporu? O tom nížeji. — Došlo konečně k jednání o spojení. Brrr! Ještě mne přechází mráz a dnes je ve stínu 82 stupňů. Co prý nás to napadlo odložit kroj. Moli prý by ho za dva roky zničily, (do roka se v něm ukážem dvakrát); co prý by sme to byli za sokoly (dobré dvě třetiny členů stejnokroj nemá). A pomyslete si, co by dělal ten prapor, za kterým jsme skoro 20 roků kráčeli, ten bychom měli opustiti? A chudák prapor celý zaprášený, roztrhaný visí v skříni a nikdo neví, kdo má od ní klíč. — Takovými důvody byli jsme na hlavu poraženi. A musím říci, že proti spojení sboru křičeli nejvíce ti, kdo nejméně schůze navštěvovali. Když jsem viděl porážku, žádal jsem, aby tedy bylo výboru dovoleno dále vyjednávat, ale i s tím jsem propadl. Na tom však nebylo dost. My, zastanci dohody, upadli jsme v nemilost.

U Pokroku byla schůze neméně bouřlivá, sok. Š. vyhnal v pravém slova smyslu jednoho odpůrce výtržníka ze schůze. Návrh na spojení prošel přes většinou šesti hlasů, jsem-li správně zpraven, ale menšina prohlásila se pro udržení sboru. Dle toho, kdyby bylo došlo i ku spojení, byli bychom mívali sbory tři. Zastaneům spojení u sboru Pokrok nevedlo se lépe než nám, měli před námi výhodu aspoň tu, že měli sebou většinu, kdežto my měli proti sobě kde koho. Všiml jsem si několikrát v následujících schůzích sboru, že, at' kterýkoliv z nás přednesl cokoliv, at' to bylo jakkoliv pro sbor prospěšné, byl poražen, neb že mu to vzalo hezkou porci trpělivosti a výmluvnosti, aby návrh jeho, ve prospěch sboru míněný, prošel. Ale netrvalo to dlouho a ukázalo se, kdo tajným nepřitelem sboru, kdo všeho toho původcem. Kdo četl minulé dopisy mé, snadno uhádne koho míním. Dohoda měla chybu tu, že jedním z prvních účelů nové jednoty bude zjednáni řádné evičitelské síly. Porážka naše domýšlivost pána toho ještě víc zvýšila. My 'tažní' táhli přes jeho očekávání mlčky dál. Obrat však na sebe nedal dlouho čekat. Za nedlouho vypočítavost a domýšlivost hnula zas spodním proudem. Ale řádění jeho, dík starostovi L. Širokému, tajemníku V. Vorlovi a jiným rázným konec učiněn. Hned na to bylo na náš sbor namířeno, ale rána rychle odražena. Následek toho? — Dnes máme v naší osadě tři sbory — to, čeho jsme se při spojování obávali, nás neminulo. A věřím dnes, že je tomu tak lépe: Věřím, že v jednom jediném sboru nebyli by jiní vpadli do práce tak houževnatě, tak obětavě. Dnes uznávám, že rozporu toho bylo potřebí, aby někteří z bývalých našich členů mohli ukázat lásku k sokolské věci. Dokud byli u našeho sboru, práci se vyhýbali, a vše zdarma majíce, nevážili si toho, nemělo to pro ně ceny. Nyní však, když založili nový sbor, přináší pro něj oběti, jaké my přinášívati pro náš, sehnali mezi sebou peníze na zakoupení moderního náčiní a ukazují, co vzdor dovede. Chvála vám hoši za to. Nezaslíváme vám, pracujte dál s chutí úsilovnou samostatně, když jste s námi nemohli pracovat společně. Je to sice tříštění sil, ale lépe nám bude, když budeme k cíli postupovat v zdobných hloučkách, než abychom co jeden velký celek nehybně stáli. Pustili jste se v zápas s mladickým nadšením — neukvapujte se však, abyste nevyšlili a nepodlehli. Přede vším však chraňte se sobeckých vůdců.

Octl jsem se s popsáním prací spojovacích u konce. Než však odložím péro dovolím si učinit zmínku o tom, že náš sbor bude tento rok 20 roků stár, a že událost tu řádně oslaví. Za tu řadu let existence své přehnala se mu přes hlavu mnohá bouře, ale všechny přestál, protože měl vždy členy, na něž se mohl spolehnouti i v těch nejtrudnějších chvílích. Před lety dostal jsem od evičitelských členů krásné zlaté péro. Uschoval jsem si ho se slibem, že ho použiji

ku sepsání dějin sboru našeho u příležitosti 20letého trvání, bude-li mi dopřáno dočkati si toho. Čas ten kvapem se blíží a co nevidět péra toho použiji, bych ukázal co vytrvalost, přičinlivost, trpělivost jednotlivců spojených ve sbor dovede. Sbor náš může se pochlubit skvělými výsledky práce pro českou věc v osadě této a jsem si jist, že v ní bude pokračovat dále. Památník sboru má být pomůckou a příspěvkem ku dějinám Čecho Američanů, dojde-li kdy k jich sepisování, a doufám, že úkolu tomu dostojí nejen pokud sboru samého se týče, ale bude i dějinami osady české v Town of Lake, s níž nejen rostl, ale i prospíval. Někteří členové litují, že za tolik let nedopracovali jsme se vlastního stánku. Dějiny sboru jim poví proč. Sbor náš pracoval pro budovu národní, pro školu. Pomohl národním spolkům zbudovat síň, která v této části nemá sobě rovné. Pomohl jim zbudovat školu a pomáhá ještě v udržování jí. A — nevzdávám se ještě naděje, že spojení Town of Lakeští sokolové nebudou někdy pod vlastní střechou, že nebudou mít moderně zařízenou, prostrannou, vzdušnou tělocvičnu, že v jejích budově nebude místnost pro čítárnu s bohatou knihovnou, pro besedu a pod.

Snažil jsem se podat tuto věrný obraz všech událostí, které provázely snahu dobrou a které dovedly ji k úpadku, odevzdávám práci tu členům našim k řádnému posudku a chybil-li jsem někde, prosím by mi sdělili kde a v čem, jsem ochoten chybu napravit. Na zdar!

UČME SE OD CHYBY.

Pátý všesokolský slet, na kterémž i my početně slušně zastoupeni byli, patří již minulosti. Dnes čteme již jen různé posudky, kterým i v listu našem dost místa věnováno bylo a dle nich tvoříme si představy o velikosti a mohutnosti dojmů, kterými Sokolstvo české opět zdárným svým vystoupením před celou Evropou se uplatnilo. Sokolstvo české podalo ukázkou své vzorné organizace a vyspělosti ve světle tak jasném, že vzbudilo obdiv všech těch, kdož svědky byli výsledků té práce, z kteréž Sokolstvo účty skládalo tam na Letné. — — —

Jakých požitků, co bohatých zkušeností odnésti si musel každý pozorovatel, odborník, ze sletu, toho můžeme my, kdož neměli příležitosti na vlastní oči zříti to krásné dílo Sokolstva českého, to jen neúplně domysli si můžeme. Ze zkušeností tam nabytých čerpali budou Francouzi, Angličané, Belgičani, Uhři, Slovinci, Rusové a jiní a jiní, snad i my.

Četl jsem všechny zprávy o sletu v listu našem i všech jiných, ani německé nevyjímaje a zvláště pozorně četl jsem vše, co našeho účastenství při V. sletu se týkalo. Psali nám o tom bratři naši, kteří co zástupci N. J. S. ku sletu vyslání byli, a psali nám o tom i bratři z Čech. Všechny zprávy shodují se pak v tom, že vystoupení naše o V. sletu bylo důstojné a jak i z Čech úsudek vyzněl, nenese stínu na sobě. Výsledek to zajisté pěkný a uspokojiti by měl mnohého — snad každého z nás.

Jakkoliv i v listu našem si lichotíme, majíce radost z výsledku poslání boreů našich, nemůže si pro vždy zatajovati, že spokojenost ta není tak všeobecná. A posuzujeme-li tu výpravu naši po stránce technické, tedy ze stanoviska nejdůležitějšího doznati musíme přec, že výprava naše nesla sebou tolik nedostatků, jimž hravě předejiti se mohlo.

Je-li pravdou, že od chyby se člověk učí, pak obeslání V. sletu odhalilo nám celou řadu chyb našich a to chyb starých, stále a znovu se vyskytujících. Chyby ty zakrývati a úmyslně mlčením pomíjeti, více by nám do budoucna ublí-

žilo, než prospělo. Za šest, deset neb patnáct let může se stát, že znovu ku sletu v Čechách borce své vysílají budeme a proto lépe bude povíme-li si hned dnes, čeho vyvarovati měli jsme se při výpravě poslední. Známe poměry své nejlépe a povolanější jsme soud pronášeti než ti, kdož méně o našich pracích vědí.

Jednou z největších chyb bylo, že na obeslání V. sletu a závodů rozhodli jsme se až teprv když bylo již pozdě a tak příležitost k řádné přípravě sami jsme si víc než omezili. Dokud bylo času dost na přípravu, tenkrát "důsledně" ubil se každý návrh na vyslání borců k V. sletu. První návrh v tom smyslu podaný, o němž se hlasovalo, poražen byl jen proto, že bratři někteří nechťeli připustit, aby z pokladny N. J. S. na vyslání borců něco se vydalo. To byl důvod rozhodující a jak důsledně v koncích dodržen byl — o tom mluví položky o stavu, vydání a příjmu pokladny N. J. S. jasně. Vězí v tom kus naší nedůslednosti. Porážíme věc jednu jen proto, aby později na stejných základech v pozmeněné formě, však horší, to samé dílo jsme budovali. Že jednáním takým drahý čas máme a sami sobě škodíme, to na váhu u nás nepadá.

Když konečně po dlouhém jednání rozhodnuto bylo, že sletu se účastníme, zbýval nám na přípravu necelý rok času. Za rok dá se mnoho vykonati, pracuje-li se opravdově. Však ani toho schopnost u nás se neukázala. My ku příkladu na prvním místě měli výbory na zajištění příhodné lodě k přeplavu, však na nějaký technický výbor až do odjezdu nezmohli jsme se vůbec. Z těch dvanácti měsíců, co měli jsme k přípravě, promrhlo se měsíců šest, aniž by něco se bylo vykonalo, co za poznámku by stálo. Nebylo nikde vůle síly, a ti kdož ve vyslání borců našich uvázali se, ponechali do posledního okamžiku vše pouhé náhodě.

Že scházela nám organisovaná příprava, o tom dočítáme se v minulém čísle listu našeho. Zní tak úsudek bratra evičitele z Čech. Píše se nám o dobrých vlastnostech borců našich a vytýkají se nám i nedostatky naše. Věřím úplně, že posudek ten psán byl v úmyslu nejlepším prospěti věci naší, však na vzdálenost tak velkou těžko dočítati úsudku správného ve všem a tak nemohu se vším, co napsáno tam souhlasiti. Musíme přec poměry své znáti nejlépe a co dovídati se máme oklikou tak velikou, pověditi si můžeme též sami.

Naši borci jeli na V. slet všesokolský. Jeli však též na závody a k těm připravit se co nejlépe bylo povinností každého. Čím závody jsou obtížnější, tím vyspělejší borce nutno k nim vybírat. Závody při V. sletu byly pak nad míru obtížné pro borce naše a bez odporu i pro borce v Čechách. To dokazuje ten malý počet družstev, přihlášených a závodících tam v oddělení vyšším. Zároveň způsob závodů těch lišil se hodně od způsobu závodů, jak náš závodní řád je pravidluje, a s tím muselo se též počítati. To věděli dobře někteří bratři naši a proto též navrhovalo se hned když prvně o vyslání borců do Čech se jednalo, aby vybraní borci svěřili se technickému výboru, kterýž oprávněn měl býti rozhodovati o přípustnosti borců k závodům a též o sestavení družstva neb družstev na základě zkoušek rozhodovati měl. Že se tak nestalo, bylo chybou těch, kdož o věcech podobných rozhodovati měli. Že opatření také bylo by něčím novým, nezvyklým, nemůžeme přece říci. Americké sdružení turnerů vysílá ku každému sjezdu družstvo borců i k závodům do Německa a výběr borců vždy na základě zkoušek se děje. Česká Obec Sokolská vysílá družstva k závodům do Francie a ačkoli výběr borců lehčí tam, nežli u nás, i tam přísné zkoušky rozhodují o tom, komu té cti dostati se má zastupovat Sokolstvo české v cizině. Pouze u nás stačí, prokáže-li se někdo tím, že dosti prostředků má, aby cestu do Čech zapraviti si mohl. Schopnosti borců byly tu věci vedlejší.

As dva měsíce před odjezdem borců našich, kdy známo nám již bylo, mnoho-li a po většině i kdo z borců našich na závodech v Čechách podiletí se bude, přimlouval jsem se o to, aby ze všech borců na základě zkoušky sestavilo se z nejlepších jedno družstvo do vyššího a jedno do nižšího oddělení bez ohledu na to, ku kterému oboru ten neb onen borec přináleží. My měli pro vyšší oddíl družstva dvě, však žádné z nich ve svém složení nebylo takové, aby k nějakým větším nadějím ve výsledku na závodě oprávněovalo. Z těch sestaviti jedno vyšší a jedno nižší oddělení jistě by nám bylo prospělo, předpokládaje, že příprava jich by se byla nezanedbala. Však i to bylo marné a věru ani dnes nemohu pochopiti, proč se tak nestalo.

Dnes, kdy znám nám výsledek, s jakým borci při závodech v Čechách pochodili, namlouvá se nám, že získání vavřínu na závodě bylo pro nás věci vedlejší. Kdo tím omluviti chce nepatrný úspěch náš při závodech o sletu v Čechách, ten neomluví tím vlastně zcela nic. Závody jsou a zůstanou závody tak dlouho pokud je pořádati budeme. V těch, třebaš to byl zápas bratrský, druh hledí předstihnouti druh a dle výsledků měříme vyspělost závodníků. U nás, ani kde jinde nepořádají se závody pro zábavu neb kratochvíli naší neb jiných. Když u nás před závody hlavními aneb i jen župními, co tu vybírání v tělocvičnách a počítání, jak sestaviti možno bylo by družstva s větší vyhlídkou na úspěch. I u těch nejslabších jednot počítá se ještě na to, nad kým možno bylo by vyniknouti a za cílem tím zvýšená činnost v přípravách se udržuje. A když vrať se borci naši ze závodů, co bývá tu při vítání vítězů řeči o zdatnosti, vyspělosti a p. A hle! Teď najednou jsme nějak změkli — na vavřínech nám nezáleží. Byť to i pravdou bylo, lhotejno nám nemůže zůstat, jaký obraz naší vyspělosti v Čechách jsme podali, a aby úsudek bratří v Čechách o nás vyzněl pro nás co nejpříznivěji, o to předem starati a na to předem řádně připravovati jsme se měli. My měli věděti, že vyspělost naše posuzovati se bude v Čechách dle toho, co tam ukážeme a dokážeme a nikoliv dle toho, co za příznivějších okolností dokázati bychom mohli.

Co zmůže řádná byť i krátká příprava, tu ukázalo družstvo Župy Střední. Borci rozptýleni po městech na sta mil od sebe, sešli se 14 dní před odjezdem v Chicagu. Byli to evičenci dobří, však žádní výtečníci. Mnohý z nich byl pouhým začátečníkem, jiní opět z toho druhu evičenců, kteří dosáhnouvé jistého stupně výcviku, výše již při nejlepších vůli nemohou. Většina z nich závodní eviky vůbec neznala, aniž kdy před tím viděla. Kdo zná závodní eviky vyššího oddílu, na nichž i nejlepší borci naši při "pouhých pokusech" s malým úspěchem chut' svoji zkoušeli, ten domyslí se může, jak tuhá práce borce Župy Střední očekávala. Řádná životospráva a pilná, vytrvalá práce konaly divy. Jen obava před přepracováním, nebo jak u nás se říká před předřením, byla s to usilovnou práci jejich omeziti. A výsledek toho? Družstvo skládající se z borců schopností prostředních jen, vyšlo v závodě patnácti družstev nejlepších sil v Čechách jako družstvo osmé. Doznávám, že ani sám jsem takového výsledku neočekával a jsem více nežli spokojen. Výsledek ten překvapil však ještě více mnohé pochybovače, kteří ražili nám, abychom se závodě ve vyšším oddílu vzdali. Pravdou, v oddílu nižším, kde závod poměrně lehkým byl, byli bychom měli vyhlídky na úspěch daleko větší. Nám však cennější jest úspěch třeba jen prostřední v závodě vyšším, než větší úspěch v závodě nižším, kterýž u nás za závod začátečníků považujeme.

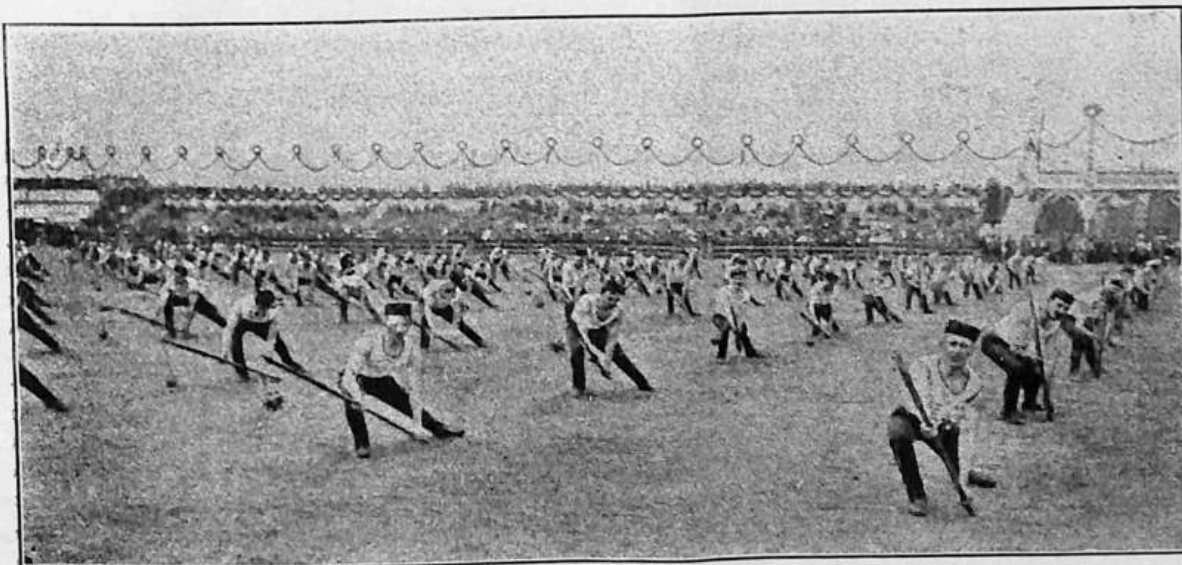
V Čechách myslí se o nás, že podeceňovali jsme schopnosti borců s nimiž závoditi jsme měli. Nevím bylo-li toma tak někde, vím však, že u nás tomu tak nebylo. Spíše nadceňovali jsme ty, s nimiž v zápase utkati jsme se měli. Mu-

síme však zároveň se přiznati, že u nás domnívali jsme se do poslední chvíle, že podílu bráti budeme pouze na závodě "hostů" jak ze závodního řádu vyčísti se dalo a nevěděli jsme, že síly své měřiti budeme s borci Č. O. S. V Čechách myslí o nás, že scházeli borce našim ten pravý závodní duch, touha po vyniknutí. Nevěřím tomu. Zde v Americe té závodivé horečky až tuze mnoho a z toho všeobecného proudu závodivosti i v řady naše přeneseno ji bylo více než dosti. Věřím spíše, že byl tam znáti na našich pocitech sklíčenosti. Cítili se opuštěnými. Svědčí o tom jejich dopisy zaslané z Čech. Oni znali povinnosti své, však

viděli a to náhodou a vinou naší nedávalo nám v tom ohledu vysvědčení nejlepšího. My nemáme u nás dobrých cvičitelů nadbytek, nemají ho ani jinde, však nejednoho dobrého cvičitele máme, který byl by v Čechách jiný dojem a příznivější úsudek o cvičitelích našich si vynutil.

Pro budoucnost měli bychom si zapamatovati, že posíláme-li borce naše na cvičiště jako zástupce N. J. S. a posíláme-li je dokonce na cvičiště tak vzdálené a závody tak významné, že všechny přípravy a výběr cvičenců dokonalejšími musí být do nejmenších podrobností. V listu našem psalo se ještě před sletem o tom, jakých chyb při obesílání

Pátý slet všesokolský v Praze.

Společná žup. — Cvičení s řemdihy čili zabijáky.

Skupinová cvičení župní.

jsouce dost zkušený, znali i nedostatky své. Potřebovali vůdce, který byl schopen naděje jich oživovati a po technické stránce i všechny nedostatky odstraňovati. Toho ne měli, řeknem si to upřímně. V tom ohledu dali jsme na jevo velkou lhostejnost a chyby dopustili se ti, kdož o volbě té rozhodovali. Borce našim připravilo se zklamání ještě před odjezdem a po trpkých zkušenostech i oni stali se více neb méně lhostejnými k výsledku vlastního posílání. V Čechách z toho vyvozují, že schází nám cvičitel, neb vůbec člověk, který dovedl by dobrých vlastností borce našich využítkovati. Nedivím se tomu. Soudili tam dle toho co

sletu se dopouštíme, psal jsem o tom též sám a prosil, abychom úmyslně nedopouštěli se mnohých chyb tak viditelných. Leč to vše vyznělo na prázdno. O osudech povolání našeho rozhodoval výbor, kterému záleželo spíše na vše jiném, nežli na poskytnutí příležitosti borce našim k náležité přípravě. Proto snad i museli borce naši mrhat síly své po celý týden v Paříži. My poslali borce N. J. S. na závod do Čech, však jaké borce a jak připravené i zorganizované, to bylo rozhodující činitelům věcí vedlejší. Důležitější pro nás bylo, aby sehnalo se dosti výletníků, aby naplnila se celá, aspoň jedna loď. Jedeme na závody a děláme z toho výlety.

At' nevěří nikdo, že cvičiteli neb borci naši spokojeni jsou s tím, co vykonalo se u nás pro obeslání závodů v Čechách. Trpce nesou následky toho, že přípravy s tím spojené nebyly svěřeny schopnému výboru, technickému výboru, který v otázkách důležitých měl míti rozhodující slovo. Včasnou přípravou, náležitým výběrem a pod schopným vedením, my mohli míti v Čechách družstva nejen v nižším, ale i ve vyšším oddělení, která by byla zapotila i nejlepší družstva z Čech. My nejsme spokojeni s tím, aby posílali jsme své borce na závody až do Čech a tam ukázali pouze, že slušně chovají se dovedem. Jdeme-li na závody, chceme též vyniknouti a k tomu příležitost dostatečně se nám nedala. Aby podobné přehmaty u nás budoucně opakovati se nemohly, o to měli by se cvičitelé naši postarati na příštím sjezdu. Doufám pevně, že se též postarají nechtějí-li, aby i po možné třetí výpravě do Čech z ukázky práce naší tam podané, tak malého uznání jsme dobyli. Borce naši, kteří posledního sletu se účastnili a tam i na závoděšti přes četné nevýhody a překážky čestně obstáli, zajisté na základě zkušeností nabytých opatření takové s radostí uvítají a jim povděční budou snad i ti, jímž při příští příležitosti bude zastupovati N. J. S. na závoděšti v Čechách aneb jinde. Chyby, kterých dopustili jsme se při výpravě minulé jsme poznali a je-li pravdou, že od chyby se člověk učí, nedopust' mež, aby chyby ty opakovaly se někdy znovu. Čím dříve postaráme se o to, tím lépe bude pro nás.

A. Haller.

O CVIČEBNÍM ROZVRHU.

Ustanovit jednotný rozvrh pro všechny tělocvičny naše, bylo by holou nemožností. Poměry v tělocvičnách našich liší se od sebe tou měrou, že nemožno přiložiti stejného měřítko a dělidla ku cvičení ve všech tělocvičnách a cvičitelé nuceni jsou dle zařízení vlastní tělocvičny a stavu cvičenců rozvrhy si upravovati. Kde děje se tak, zajištěn jest řádný postup cvičení. Zkušenost však dokázala nám již mnohokrát, že až dosud v mnoha tělocvičnách cvičí se pouze nahodile. Ku cvičení stanoví se nářadí i osnovy až před samým cvičením, a pokud nářadí se týče, cvičí se obyčejně to, které cvičencům nejvíce se zamlouvá. Osnovy, to jest samotná látka cvičební vymyká se cvičitelům z dohledu, jelikož nestává přesného rozdělení cvičebních druhů a bez řádného rozdělení a záznamů jich jest zcela nemožno náležitý přehled nad nimi udržeti.

Rozvrhy až dosud vydané nehodí se též dobře pro mnohé tělocvičny naše. Šerm, rohování neb zápas a podobné, zařaděny jsou ve čtvrté hodiny pro družstva, vypouští se z pořadu jedině proto, že nedostává se cvičitelů pro družstva, kteří s úspěchem neb dobrým výsledkem jmenovaná odvětví nacvičovali by mohli, a tam kde cvičení podobná se pěstují, věnuje se jim zvláštní hodina, což konečně i vydatnější jest.

Cvičební hodina rozděluje se obyčejně na čtyři čtvrtě. U nás však, kde cvičí se skorem všude pouze dvakrát v týdně, prospěje nám, když cvičební večer o jednu čtvrt rozšíříme. V mnohých tělocvičnách děje se tak již po delší čas a to s výsledkem dobrým. Potřebám našim vyhovuje lépe a doporučení se může cvičitelům našim vesměs.

Dle toho má cvičební hodina pět čtvrtí. (Řekneme-li hodina, tu nemíní se tím těch 60 minut, nýbrž cvičební večer, jehož délku času dle potřeby stanovíme.) Čtvrt první vyhraňuje se cvičením prostným neb s nářadím a pořadovým. Následující tři čtvrtě vyhraňují se pro cvičení na nářadí a konečně čtvrt poslední, pátá, různé hry, skupiny a různosti obsahuje.

Pokud rozvrhu cvičení na nářadí se týče, tu často žaluje se na to, že veřejná cvičení, závody a jiné znemožňují řádné dodržení rozvrhu. Připouštíme, že ani ten nejlepší rozvrh vždy a za všech okolností dodržeti se nedá. Jest to jmenovitě čtvrt první, v kteréž rozvrh osnov ustoupiti musí nacvičování cvičení společných pro závody, slety a p., avšak při cvičení na nářadí nutnosti podobné nestává. Ani ty závody naše nestaví nám v tom překážky. Náš závodní řád jest tak upraven, že i ten nejhrošlivější borec a závodník prospěje sobě při přípravě k závodům právě tím, když soustavně všechny cvičební druhy a z nich sestavené osnovy probírá. A to bez náležitého rozvrhu dokázati se nedá.

Pracujeme-li rozvrh pro cvičení na nářadí, musíme na prvním místě počítati s množstvím a rozmanitostí nářadí v tělocvičně se nacházejícím. V ohledu tom některé tělocvičny jsou lépe zaopatřeny než jiné a obyčejně rozhodují tu hmotné poměry sboru. Nářadí, množství a jakost jeho znamenají pro cvičitele i cvičence asi tolik, jako nástroje pro řemeslníka. Říká se, že dle nástrojů poznáme řemeslníka a ve skutečnosti, když pohlednem na zařízení tělocvičny, usouditi můžeme též, jak as s vlastní prací v ní to vypadá. Proto každá tělocvična má býti zaopatřena tím nejnutnějším nářadím a mezi to počítati dlužno: bradla, hrazdu, kóně, kozu, kruhy, šplhací tyče (lano), žebřík, břemena a pak všechny skoky, jmenovitě skok vysoký, daleký a o tyči. Líha ku skoku útokem a pružný můstek cvičencům též k rozmanitosti přispívají. Stůl metaeí u nás nezdoben, snad proto, že s uklízením jeho více obtíží jest spojeno a málokde na rozvrhu se nalezá. Se zásobou tohoto nářadí může se již pracovati a ku cvičení členstva postačí úplně.

Počítáme-li s tím, že v každé hodině probrati máme eviky obsahující vis, podpor a skok, pak záhodno též rozdělit si nářadí dle povahy eviků na něm provedlivých dle této zásady a docílíme i té možnosti, že páže, nohy i trup žádanou dávkou cvičení poděleny budou, což ovšem i osnovám jest podřízeno. Aby pak nářadí náležitě roztríditi se mohlo, roztrídíme si střídání jeho ve větší počet hodin. Pro nás dobře se hodí počet 50 neb i 100 hodin, což konečně úplně stejné, jelikož rozvrh na 50 hodin upravití můžeme tak, že po padesáté hodině začneme opět dle rozvrhu hodiny první a pouze osnovy přidělujeme k nářadí dle roztrídění týchž.

Podáme zde ukázkou rozdělení nářadí, pokud střídání se týká pro borce nejpokročilejší, to jest družstvo první, pro družstvo druhé i pro začátečníky, t. j. družstvo třetí a sice pro 100 hodin.

Nejdříve vezmem nářadí a rozdělíme je dle povahy jeho na skupiny, v nichž podpor neb vis převládá a dostaneme tento výsledek:

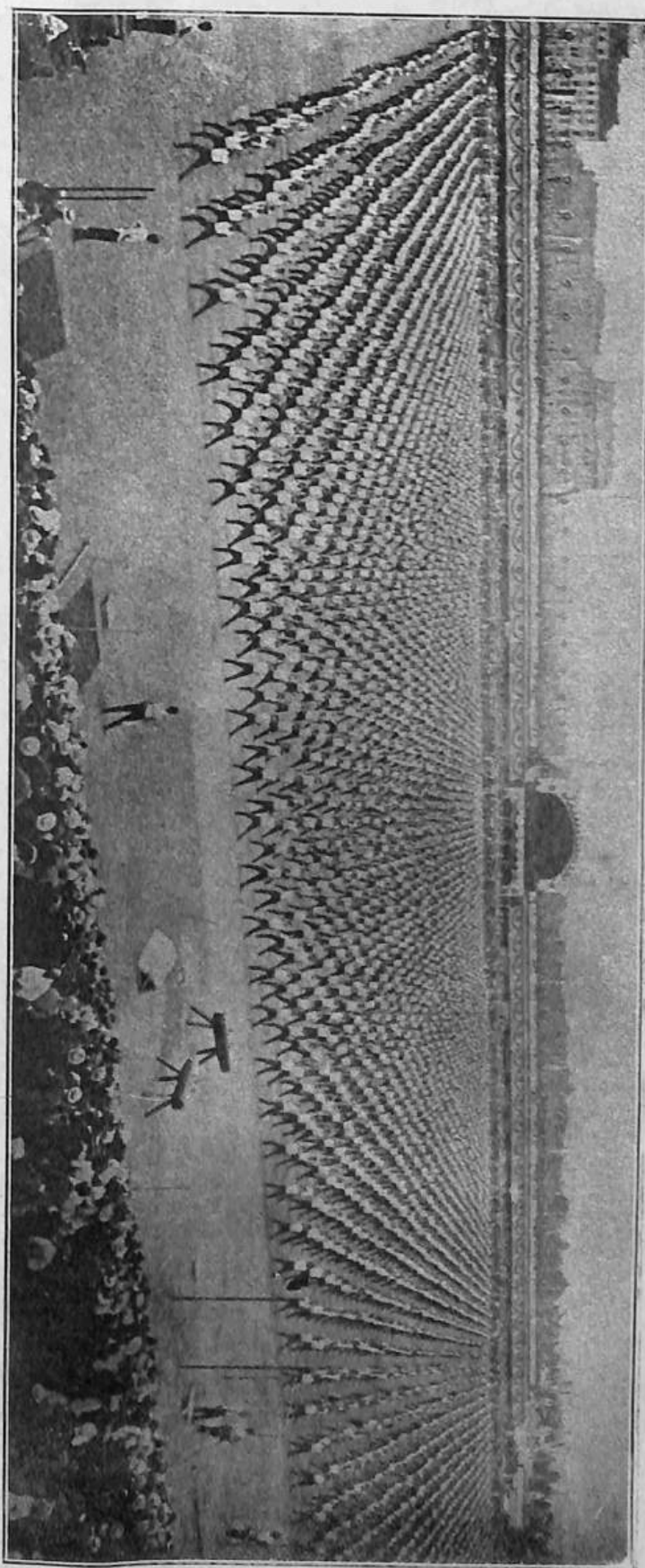
1. Hrazda,
2. Kruhy,
3. Šplh (lano),
4. Žebřík (kolmý, šikmý i vodorovný).

Nářadí tato počítati dlužno mezi ta, při nichž cvičením visem převládá a ačkoli na hrazdě, kruhách i žebříku v podporu eviky provádíme, přece hlavním odznakem jich zůstane vis. Kdyby chtěli jsme rozvrh stanoviti pouze na základě cvičebních druhů a k nim pouze nářadí přidělovali, nedospěli bychom cíle. Nutno proto s nářadím začínati a rozeznáváme opět nářadí, při kterémž podpor převládá. Sem řadíme však i břemena z příčin pochopitelných. Jsou to:

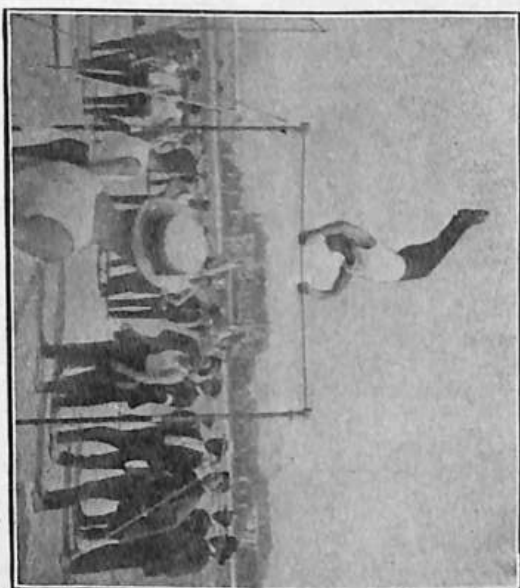
1. Bradla,
2. Kůň na šíř,
3. Kůň na dél bez madel,
4. Břemena.

Sem patřil by i stůl, na kterémž v podporu různé eviky

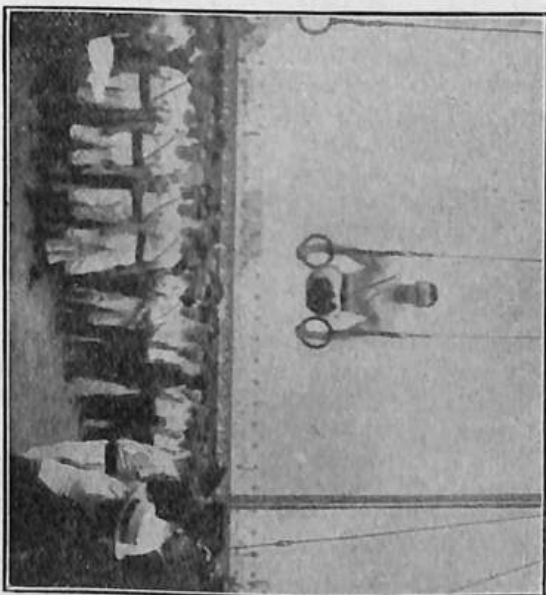
Pátý slet všesokolský v Praze.

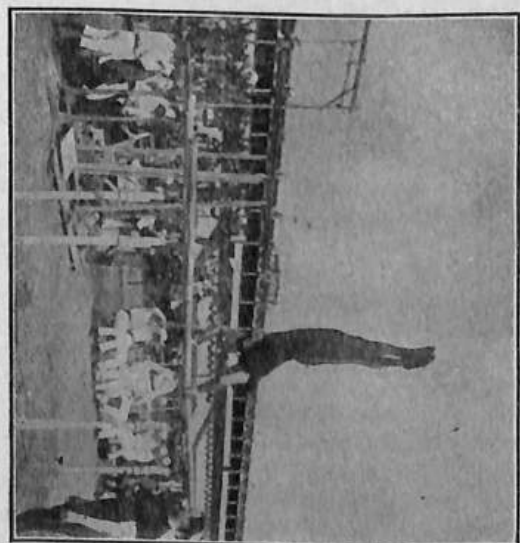
Na Letné dne 29. června. — Společná prostná cvičení.

Lucemburští na bradlech.

Francouzští gymnasté: V kruzích.

Naši Č. O. S. na hrázdě.

prováděti můžeme. Kůň na šíř samotný jiných eviků než v podporu nepřipouští. Za to koně na dél bez madel řadíme sem ku probrání těch metů ve spojení s jinými, jichž provedení na koni na šíř s madly prováděti se nedá. Konečně roztríditi nutno ještě skoky a těm přidělujeme:

1. Skok vysoký,
2. Skok daleký,
3. Skok o tyči,
4. Kůň na dél) Přeskoky
5. Koza na šíř i na dél) Veleskoky

Skok vysoký provádí se bez můstku, s malým můstkem, pružným můstkem neb s líhou (skok útokem). To samé platí i o skoku dalekém. U nás však oba tyto skoky pěstují se mezi pokročilejšími cvičenci bez můstků a neuvádíme jich proto zvlášť, právě tak jako skoku vysoko dalekého a p. Konečně na dél bez madel a kozu uvádíme zde též mezi skoky a sice proto, že v těch případech kde pouhé přeskoky a veleskoky provádíme, bylo by zbytečno v stejné hodině ještě nějaký jiný skok evičiti.

Postavíme-li vyjmenovaná nářadí dle rozdělení ve skupiny, zbývá nám pouze stanovit počet čtvrtí, t. j. kolikrát na tom kterém nářadí ve 100 hodinách cvičiti máme. A to zase nutno činiti s ohledem na cvičence. Víme ku příkladu, že nejpokročilejší cvičenci málo by se potěšili, kdyby v rozvrhu pro ně věnovali jsme právě tolik místa žebříku, co hrazdě. U nás, můžeme říci, že průměrně ve většině tělocvičen v prvním a druhém družstvu soustředí se závodníci sborů našich a počítaje s tímto stavem, stanovíme též počet čtvrtí pro jednotlivá nářadí na 100 hodin.

Pro první družstvo:

Hrazda 50	Bradla 40	Skok vysoký . . .30
Kruhy 20	Kůň na šíř . . .40	Skok daleký . .25
Šplhadla 15	Kůň na dél . . .10	Skok o tyči . .20
Žebříky 15	Břemena 10	Kůň na dél . .15
		Koza 10
Čtvrtí 100	Čtvrtí 100	Čtvrtí 100

Toto vydá nám seznam a počet nářadí pro 100 hodin. Tam pak, kde mimo jmenovaných nářadí i jiných se užívá (metací stůl, visutá hrazda a p.) snadno na patřičná místa zařadíme a i určitý počet čtvrtí v rozpočtu jim přidělíme.

Rozpočet zde uvedený dá se beze změny použití i pro družstvo druhé a neuvádí se proto zvlášť. Kde družstvo druhé nestojí na tom stupni výcviku, jak obyčejně se pozaduje, tam záhodno věnovati průpravě více místa na nářadí podřízenějším, což znázorní zde rozdělení

pro družstvo třetí:

Hrazda 35	Bradla 35	Skok vysoký . .30
Kruhy 25	Kůň na šíř . . .35	Skok daleký . .30
Šplhadla 20	Kůň na dél . . .15	Skok o tyči . .15
Žebříky 20	Břemena 15	Kůň na dél . .10
		Koza 15
Čtvrtí 100	Čtvrtí 100	Čtvrtí 100

Po rozdělení tomto snadno stanoviti můžeme, kolik ku příkladu ze zde uvedeného počtu čtvrtí pro hrazdu věnovati chceme hrazdě doskočné, dosažné neb po ramena. Kruhy rozdělíme na doskočné, dosažné a p., šplhadla na tyče šplhací a eviky na lanu; žebříky na vodorovný, šikmý a kolmý. Podobně stanovíme si i rozdělení u bradel, pokud různých výšek se týká. O skoku vysokém i dalekém řekli jsme, že eviči se pokročilými cvičenci bez můstků vůbec. Pro družstva slabší stanovíme však též použití pružného můstku neb líhy. Skok daleko vysoký, neb opáčený též z nich vyvodíme.

Jak z uvedeného rozboru nářadí v jednotlivé hodiny

zařaditi můžeme, k tomu podáme zde zkrácenou ukázkou pro první družstvo a sice dle rozpočtu předem uvedeného.

Hodina:

1. Hrazda	Bradla	Skok vysoký
2. Kruhy	Kůň na šíř	Skok o tyči
3. Hrazda	Břemena	Kůň na dél
4. Šplhadla	Bradla	Skok vysoký
5. Hrazda	Kůň na šíř	Skok o tyči
6. Kruhy	Bradla	Koza
7. Hrazda	Kůň na dél	Skok vysoký
8. Žebřík	Kůň na šíř	Skok daleký
9. Hrazda	Bradla	Skok vysoký
10. Šplhadla	Kůň na šíř	Skok o tyči
11. Hrazda	Břemena	Kůň na dél
12. Kruhy	Bradla	Skok vysoký
13. Hrazda	Kůň na šíř	Skok daleký
14. Žebřík	Bradla	Skok o tyči
15. Hrazda	Kůň na šíř	Skok vysoký
16. Šplhadla	Kůň na dél	Skok daleký
17. Hrazda	Bradla	Kůň na dél
18. Kruhy	Kůň na šíř	Skok o tyči
19. Žebřík	Bradla	Koza
20. Hrazda	Kůň na šíř	Skok daleký
21. Kruhy	Bradla	Skok vysoký
22. Hrazda	Kůň na šíř	Skok o tyči
23. Šplhadla	Břemena	Kůň na dél
24. Hrazda	Bradla	Skok vysoký
25. Kruhy	Kůň na šíř	Skok o tyči
26. Hrazda	Bradla	Koza
27. Žebřík	Kůň na dél	Skok vysoký
28. Hrazda	Kůň na šíř	Skok daleký
29. Šplhadla	Bradla	Skok vysoký
30. Hrazda	Kůň na šíř	Skok o tyči
31. Kruhy	Břemena	Kůň na dél
32. Hrazda	Bradla	Skok vysoký
33. Žebřík	Kůň na šíř	Skok daleký
34. Hrazda	Bradla	Skok o tyči
35. Šplhadla	Kůň na šíř	Skok vysoký
36. Hrazda	Kůň na dél	Skok daleký
37. Kruhy	Bradla	Kůň na dél
38. Hrazda	Kůň na šíř	Skok o tyči
39. Hrazda	Bradla	Koza
40. Žebřík	Kůň na šíř	Skok daleký

Další postup hodin cvičebních získáme tím, když vrátíme se k rozvrhu pro hodinu první a celý postup do konce znovu opakujeme.

V rubrice první uváděno jest nářadí kdež visy převládají a tu připadá hrazda vždy na každou druhou hodinu. Jelikož u nás po většině eviči se pouze dvakrát týdně, připadlo by cvičení na hrazdě vždy na ten samý den. Proto jak v rozvrhu seznáme, radno i v tom změny docíliti.

K rozvrhu nářadí takto upravenému přidělujeme osnovy. V tom nutno opatrně si počínati. Vezmeme ku příkladu hned hodinu první. Nebylo by moudré stanoviti pro bradla "obraty" pakli tu samou osnovu pro hrazdu jsme stanovili. Na hrazdě připadne též v osnovách cvičení metů. Tu zajisté třeba dbáti toho, by osnova ta nepřipadla na stejnou hodinu, v níž i cvičení na koni na šíř se nalezá. Na bradlech setkáme se též někdy s osnovou, kde ve visu, neb z visu evičíme, zkrátka s osnovou, kde vis převládá. Pak ovšem musíme k nářadí prvému přiděliti osnovu, v níž opět cvičení podporem převahu má.

V rubrice druhé nalezá se na rozvrhu kůň n. d. a sice všude bez madel. Tam patří pouze osnovy obsahující sestavy metů, jichž složení na koni na šíř prováděti se nedá. Za to opět všude, kde kůň na dél v třetí rubrice zařaden jest (platí

těž o koze), pouze přeskoky (veleskoky) cvičíme, nahražujeme tím skoky (prosté) samotné.

Toto rozdělení osnov vyžaduje nejen velké pozornosti, ale i kus práce. Když však to spravedlivě vykonáme, ulehčí se cvičiteli všechna přípravná práce velice.

Konečně uvéstí sluší ještě, že postup náradí pro jednotlivé hodiny tuto uvedený, není závazný. Kdyby obmezený počet náradí nebyl všude tomu na závalu, záhodno bylo by i postup náradí jinak stanoviti. At' cvičí se na hrazdě visy a bradlech podpory, po většině připadá tu na oběm náradí větší dávka práce pro paže. A tu zajisté radno, skok vsunouti mezi cvičení na hrazdě a bradlech. V tělocvičně, kde cvičí více družstev v hodině, vyžadoval by pořad taky velký počet náradí a tělocvičny naše, zařízení jich, neodpovídá tomu. Byť však nemohli jsme všechny podmínky vyplniti co nejlépe, snažme se přece cvičení uspořádati tak, jak poměry nejlépe tomu dovolují. A k tomu na prvním místě přispěje měrou největší řádný rozvrh cvičení, který neměl by v žádné tělocvičně scházeti.

Bylo by zajímavé i poučné zvědět, jak br. cvičitelé v tomto oboru si počínají.

O CVIČENÍCH PROSTNÝCH.

Praha utichla, na Letné jest smutno. Pátý slet náleží minulosti a nám štěstíčkům, již jsme byli svědky těch slavných dnů, nezůstaly než ty dojmy. Pět roků, aneb snad ještě déle, bude český národ čekati, nežli opět kochati se bude pohledem na svou fysickou a vospělou sílu, utužení. Jeden z těch velkolepých dojmů, jenž zanechal po sobě pátý slet ve všech vrstvách, jsou bez odporu cvičení prostná. To byl jeden z největších triumfů a největší úspěch pátého sletu a českých tělocvičných odborných sil. Odborníci cizí, již z dalných krajů přijeli, aby sami se přesvědčili o vyspělosti českého Sokolstva, dávali jen své překvapení a uznání na jevo. Tito odborníci, třeba bylo mezi nimi mnoho našich úhlavních nepřátel, nemohli jinak, nežli podati zprávu celému světu v níž činili všichni poklonu českému Sokolstvu a jejich silám odborným a vůdčím. Seděl jsem v kruhu odborníků, přede mnou seděli členové generálního štábu rakouské armády a tito mohli si ruce utleskati po každém oddílu cvičení prostných. Z jejich hovoru jsem seznal, že, majíce četnou zkáznělou armádu po ruce, na podobné cvičení by se neodvážili. My ovšem nebudeme již čekati na naše závody pět roků, sjezd již nám klepe na dveře a ten jistě určí hlavní závody následující rok. Jsem jist, že ku sjezdu sjedou se vybraní a moudří zástupci, jímž zajisté záležet bude, aby tělocvik prospíval v našich řadách, a že těchto několik řádků o cvičení prostných, jež postřehl jsem mezi našimi bratry v Čechách a o nichž slíbil jsem psáti, vezmou v úvahu. Víím, že nebudu psáti žádné novinky neb mezi námi se již napsalo o cvičeních prostných tolik, že zdálo by se vše další marným. Proč ty dobré náhledy nebyly vyplňovány nevím, ale zdá se mně, že povolání naše odborné síly nemají vždy dosti volné ruce, aby mohly třeba dobré věci prováděti o své vůli, aniž by se nemuseli k vyšším instancím odvolávati a tu stává se, že veškeré naše dobré názory jsou jen na papíře dobré, ale prakticky nikdy nejsou prováděny. Že hleděl jsem se dopátrati za mého pobytu na pátém sletu různého technického zařízení Č. O. S., abych mohl z něho pro naše dobro seznati jest jisté. Podám zde pouhý nástin jak sestavil technický odbor Č. O. S. cvičení prostná pro pátý slet. Nejdříve uvěze tech. odbor Č. O. S. župní náčelníky, aby sestavili určitý počet oddílů cvičení prostných do jisté doby. Takovýto návrh přišlo přes čtyřicet. Z této spousty různých sestav vybral

a sestavil tech. odbor ono cvičení, jež viděli jsme na pátém sletu. Z toho vidíme, že žádný jednotlivec, ani technický odbor Č. O. S. sám nemá nároky na sestavení cvičení prostných, jímž divil se celý svět co složení se týkalo, ani jediný oddíl nebyl vlastní prací jednotlivců, každý pohyb, každá původní sestava, každý oddíl byl opatrně upravován a v krásné harmonické skupiny sestavován, až technický odbor předložil divukrásné, bohaté cvičení k posouzení celému světu. Pohlížím na toto technické zařízení jako zvláště praktické a to proto, že čím více materiálu dostane se dobrým technickým odborníkům, tím ovšem i lepší cvičení dá se zbudovati. Žádný z jednotlivců technického odboru Č. O. S. nebyl by v stavu podati tolik materiálu co podalo jich 42 župních odborníků a žádné ono cvičení nebylo tak bohaté a soustavné, jež oněch 42 jednotlivců sestavovalo před vlastním upravením technickým odborem.

V tom jen zraší se jak jest soustavná práce v celku jen vydatná. U nás ovšem podobný postup není zaveden. Však ale příštímu sjezdu doporučiti by se mělo. Druhé jest ono zvláštní a zase soustavné nacvičování prostných. Sotva, že cvičení jest upraveno jsou okamžitě opatřena podrobná vyobrazení a zásoba hojná vyjde tiskem. Hned jsou shromážděni župní náčelníci, těm se podrobně vše vysvětlí a ukáže, tak aby nebylo v ničem nikde žádné pochybnosti. Náčelníci vrací se ku svým župám o všem poučení a jistí, svolají sborové náčelníky a těm hned předají nacvičování jednotlivých sborů a to s napomenutím, že každý jednotlivec, jenž vystoupiti hodlá na sletu, jest nucen znáti ono cvičení důkladně, jinak nebude připuštěn vůbec. Taková jest práce ovšem nehlavnější, však vedle toho naši bratři jsou jak mravenci pilní při nacviku prostných, neboť jsou si vědomi, že každé slovo jim řečené musí býti i vyplněno. Náčelník neb cvičitel hanbili by se kdyby některý jejich člen nebyl k těmto cvičením připuštěn protože je nezná a řádně neumí. My ovšem dosud prováděli cvičení prostná jen ledabyle. Náš vrchní náčelník neodvážil by se někoho nepřipustiti ku cvičení prostným, neb za stávajících poměrů sám neví jak by některý sbor proti němu vystoupil. Třetí jest pak ten obrovský počet, jenž stále je větší při českých sletech. Bratři dají si velmi záležeti na obeslání sletu a cvičení prostných, nedbajíce ani zdali zastoupení budou v závodech či nic. Dám malý příklad. Mé rodiště bylo zastoupeno na pátém sletu 24 členy. Ti všichni evičili prostná však ani jeden z nich nezávodil. My ovšem nevyšlem nikoho jiného, nežli ty, jež jsme uznali za schopné borece. Naši bratři čeští mají zvláštní fondy, tam pilně skládají si haléř po haléři a tím stává se, že celé sbory na slet jedou. My ovšem musíme se rváti o každý cent, který se vydá na naše borece. Pravda, nám vadí i to, že nejsme tak soustředění, ta ukrutná vzdálenost našich měst jest nám hodně v cestě, však zdá se, že trochu více té lásky k sokolské věci by nám mnoho přispělo. Důležitá a neposlední při prostných jest hudba. O té se nepamatují, že bychom kdy mnoho přemýšleli. Jinak v Čechách, tam dávají si velmi záležeti na tom, aby vedle fysické síly slavila i česká hudba své triumfy. My nemáme zde omluvy, že bychom neměli i tady dosti schopných českých hudebníků, skladatelů, jen kdybychom vypsalí konkurs. Nuže, přemýšlejme, učiníme vše co možné jest, aby příští naše hlavní závody byly těmi nejslavnějšími, co kdy N. J. S. pořádala. Naši bratři ve vlasti slíbili nám účast svou i sami přiznali, že tentokráte jsou nuceni nám navštěvy naše oplatiti. Nuž, připravme jim též krásné divadlo — třeba v menších rozměrech nežli oni nám připravili, dokažme jim naši schopnost, nejsme nováčky v tělocviku, naopak tu i v tom vynikáme. Pozveme je v čas, neb oni si stěžovali, že vždy byli pozváni pozdě. Připravme se, zdokonalme se! Na zdar!

Jan Fryš.

Z NAŠICH KRUHŮ.

Hlídka domácí.

— Někteří bratři diví se, ba někdy celé sbory, že tiskárna nemá, aneb nemůže jim poslati celý ročník toho listu našeho pro jejich knihovny, jež teprve se zakládají, aneb již dávno založeny jsou. Pokud víme má tiskárna jen asi tři ročníky "Sokola Amerického" úplné, ostatní náklad byl rozebrán zcela. Víme ale také, že na každý sbor po jednom výtisku listu se zasílá a tento výtisk určen jest pro sborovou knihovnu, kde té není má aspoň ten list náš být prvním její základem, má se nechat svázat ročník od ročníku a zachováti, již protože že tam látky dosti a mnohé práce cenné, ba odborné, jež i v budoucnu se hodí. A co se děje namnoze s tímto jediným číslem na ten který sbor zasílaným? Kde dávají si jej naši do knihovny? Ne všude, ba víme o případech, že sami naši jsme mnohé číslo "Sokola" pod bárem v zasedací síni sboru, kdežto jiní bratři, čtenáři si nám stěžují, že na sbor zasláné číslo povalovalo se po evičárně, až je stihl osud neblahý leckde v-koutě. A pak se divíme, když chtějí psáti z těch starších udajů sokolských, z těch našich počátků, že těžko se sbírá potřebný materiál po sborech, že posílati můžeme "Dotazník" jeden za druhým a odpovědi, že nejdou žádné. Však ještě něco. Za list, ba každé jednotlivé číslo, které si objednáme zvlášť musí se platit, ano i číslo pro knihovny. Zdarma je posílati nelze, zásilka něco stojí a to co zaplatíme platíme přece jenom sobě, čili tomu celku našemu N. J. S., jež náklad vedla.

— Nejsme sami, jimž zdá se, že v té mládeži naší, v tom našem dorostu a hlavně v těch našich sokolkách není dnes porozumění věci sokolské. At' si nám povídá kdo chce co chce, my víme, že některý ten hoch náš, ta děvůška zde narozená, jež třeba již delší dobu evičila, neví co to vlastně to Sokolství jest, co znamená, ba neví ani proč evičí. Nesmíme se klamati sami, nesmíme se ukolebávati v tom mínění, že již dosti bylo práce vykonáno, že všichni jsme sokolové a sokolky, jen když natáhneme na sebe kroj. Jen bijme se v prsa, rozhlédněmež se vůkol a tu ku svému žalu poznáme, že mezi námi jest ještě celá spousta i takových, kdož ani nečtou, neřku-li, aby pak napomahali tomu zdaru a rozkvetu celé instituce sokolské. Podporovati činovníky své, starati se o zachování a bytnost pilných evičitelů svých na obranu vystupovati pracovitých mužů v Sokolstvu, aby tím spíše se ukázalo to naše bratrství i v životě praktickém. vedle hesla "Svůj k svému". V Čechách říkají naši těm, kdož ani nečtou listy své sokolské bratři "negratní", kdežto zde zvykli jsme si na vhodný název "trubeč", žel však že v těch našich úlech sokolských jest jich tak příliš mnoho a těch věliček upřímných, poctivých a nadšených po skrovnu, zejména když tak mnohá již z nich sestárla a na zasloužený jde odpočinek. O některých sborech celých pak platí, a řekněme si přímo, že celá jejich činnost sokolská jest vyumělkovaná, že jeví se pouze a zcela povrchně, že pracují pouze dva, tři činovníci, kdežto do zábavních výborů volí se lidé bez ohledu na schopnosti jejich a zábavy sborové pak i dle toho vypadají, o činnosti tělocvičné ani nemluvě.

— Jest skoro již na čase, aby naše sbory vesměs si uvědomily, že za jednotlivé své odbory jsou přímo zodpovědné. Výmluv tu žádných není a býti nemůže. Proto jestli odbor divadelní krmí obecnost nějakým nechutným krámem, nějakou pitomou fraškou, aneb docela i krvákem, který ani z dálky nemůže se srovnati s opravdovou dramatickou produkcí, měl by mu sbor dáti na vědomí, že tak se u nás osvětné, vzdělavatelné a poučné práci nerozumí. Jestli považujeme divadlo za opravdovou "školu života" musíme i dle toho výběr kusů zaříditi a říditi našeho odboru

hnáti všude k zodpovědnosti před sborem, kde sahá se k lehkému, dvojsmyslnému, ba nemravnému haraburdí. Omluva, že sbor potřebuje peněz, že odbor chce mít návštěvu lidu za každou cenu neplatí. Tot' byla by hotová prostituce zásad našich, povalení těch hlavních sloupů veliké instituce naší výchovné. A na konec, vymstilo by se nejprve na sboru samotném a pak na tom našem celku. Proto bdějtež a buďte všude na stráž zámů našich, již proto že divadelní období jest zde, a protože jedná se o uchování té dobré pověsti divadla ochotnického, sborů sokolských.

— Newyorský "Truth Seeker" přinesl své doby nejen podrobné vyličení našeho sjezdu svobodomyšlných v Chicagu, alebrž i přehled všeho toho co dělo se na mezinárodním kongresu Volné Myšlenky v Praze. Byly člance informací pouze, však doufejme, že přispějí k tomu, aby činnost a vývin volné práce české, jak zde tak doma v Čechách, i Američany náležitě posouditi se dala.

— Br. Jan Chejstovský v Dillonvale, Ohio, přičinil se o založení sboru sokolského tamtéž. Poslali jsme mu list náš v počtu žádaném i jsme toho náhledu, že pro takové a podobné případy mělo by se stát usnesení ve V. V., aby list náš na agitaci mohl býti zasílán zdarma, tak jako chudším sborům v tak zvaném uzavřeném území v Čechách. Dosavadní zásilky nezdaří se již postačovati a poptávka po listu našem tam jest značná, co zatím mnozí činovníci sami si předplácí.

— Četa slovenských sokolů, borečů, již účastnila se závodů v Praze o pátém sletu vedením našeho br. Myslivečka z New Yorku, získala 330 bodů i dostala diplom za získaných 60 procent bodů. Četa uváděna byla v záznamech Č. O. S. jako četa z New Yorku, odtud proč i my tak psali. Dnes však podle zprávy br. A. Myslivečka uvedeno na pravou míru a nás jen úspěch bratří Slováků těší.

— Již několikrát jsme upozornili, že i ten náš adresář může býti poučením o tom jak ta naše N. J. S. den ode dne mohutní, kde všude nové sbory se zakládají. Tak v poslední době získali jsme sbor až na dalekém Západě v Seattle, Wash., který podle ústního sdělení náhodou u nás prodávajícího br. Langra, se činí a má již as 36 členů. V Lucas, Kans., rovněž povstal nový sbor. A z Texasu pořáde ještě nic. Před lety tu založen sbor ve Flatonii, Tex., prvního druhu na Jihu, rozpadl se a od té doby nikde opravdové známky jen o možnosti postupu věci naší.

— Br. Milan Getting dojistá se jen zavděčil bratřím evičitelům slovenským, když započal v pěkně vedeném jich listě "Slovenský Sokol" uveřejňovati "Rukovět" tělocviku pro sokolské sbory s upotřebením českých a jiných pramenů. Vychází ve formě takové, že pak v knížечku příruční dá se složit.

— Od účastenství na sletu v Praze tolik jsme si slibovali, tolik jsme se těšili. Sotva že se boreci vrátili, všechny ty dojmy mnohé nám vypověděvše, mnoho nekonají, aby toho trochu ducha sokolského, toho pravého ducha, aspoň tomu našemu dorostu vštíplili. Jsou ovšem výminky, čestné výminky, žel však těch jest málo, ba víme, že mnohý z těch borečů našich odpočívá dnes na vavřínech, na lístku lípovém. Zdali právem? Jaké že jsou všech nás povinnosti? Či byla by výtka jednoho z bratří dopisovatelů v čísle dnešním, že měli jsme to "nadšení pouze na papíře" správnou? Víme všichni, že do Prahy neposlali jsme síly nejlepších, zdůraznili jsme na místech těchto několikrát, jako stěžovali jsme si za v čas na vlastní výběr borečů jakž žel se děi, však to v celku nikterak neomlouvá borece ty, jako vedení technické vůbec. Dnes přibýlo nám mnohé zkušenosti i těch již z Čech se vrátili a dnes — ani neevičí.

— Jest zajisté jen na místě, když v listě svém náhledy si vyměňujeme, když počiny vlastní podrobíme kritice věčné

a spravedlivé, jako opět jest nám třeba tu i tam povzbuzení. Proto také rádi zaznamenáváme co úsudkem nepředpojatými jest o nás, nezakrývající nikdy chyb našich vlastních, jako našich řad vůbec. A že jich jest dosti a snad na dlouho i bude, kdož mohl by si upírati? Tak o našich borech píše se z Prahy v dopisu soukromém mezi jiným toto: "Jest ku podivu, že když jste zde byli na sletu, nebylo možno s nikým z Vás navázati bližší styky. Byli jste tak zvláštního chování u nás neznámého. Jest nutno učiniti tak nyní písemně, aby nevytklo se, že měsíce stýkali se bratři a sestry a když se rozešli, se ani neznali." K tomu věru poznámek dalších netřeba, jako dokazuje, na kolik bude nám třeba postarati se na sjezdu v Detroit, abychom i to členstvo cvičící, ty naše Američany, naučili znáti proč cvičí, co vlastně jest duch sokolský a co to jeho bratrství. Nám zdá se, že pouhé napsání do stanov, pouhé prohlášení zásad sebelepší na papíře rozhodně nepomůže, že budeme muset jít trochu dále a trochu hloub.

— Minule čtli jsme v jednom chorvátském listě, že v Chicagu má se založiti Sokol "dalmatský." Připadá nám, jakoby někomu dnes v Texasu napadlo — a již jest skoro čas, aby napadlo, že i jejich mládež tam potřebuje posily a utužení, že i tamní našinci by měli založiti si Sokola. A kdyby založili, aby nazvali jej pak Sokol moravský a p. Proč jmenovat se Dalmatincem, když patříš k té veliké rodině chorvátské, srbské?

— Těší nás vždy, když dozvíme se, že tu aneb onde jdou ti naši do sebe a uznávajíce práci společnou, snaží se o sblížení sborů kdys na vzájem si soutěživších, aneb k vůli kroji si překážejících. Tak zvěstuje se ze South Omahy, že vyjednávání jest v proudu sborů našeho a Tyrš číslo 2. Dnes, kdy kroj sblížení takému a spojení není na závažu i jinde mělo by se následovati.

— Br. E. Šlapák ve sboru svém T. J. S. Cleveland uspořádal minule přednášku o cestě své na slet, závodech v Praze a pobytu v Čechách vůbec. U nás pověděl nám opět br. R. Novák a tak mělo by být ve všech druhých sborech odkud naši byli.

— Čtyřicet let práce, neunavné činnosti a postupu na té naší roli sokolské, dojista již něco znamená a povážíme-li, že práce to celkem nezištně konaná na prospěch utužení českého člověka, muže, jinocha, dívky a mládeže zvláště, tím více padá na váhu, zejména když i práce osvětové a vzdělavatelné se dbalo. Tak bylo u T. J. S. v New Yorku, kterýžto sbor jako jeden z nejstarších i tím se honositi může, že dal prvý podnět k založení nynější mohutné N. J. S., že dnes má nejsilnější školu tělocvičnou, pěknou knihovnu, vhodné místnosti a co hlavnější i prostornou tělocvičnu, vše pod vlastním krovem. A co tu zdárně prospívajících odborů, z nichž onen dramatický a v poslední době zejména odbor pěvecký dosti vynikly, dostavše se rozhodně z rámce pouhé všednosti. S borci této jednoty shledáváte se na všech závodech a to v řadách prvých, co zatím sokolky jejich na všesokolském sletu v Praze právě slavily triumfy. Kdož z nás by se tedy netěšil s new yorskými, kdož by si nepřál, aby byl mohl býti přítomnou slavného dne památného, kdy vzpomínalo se jako v kroužku rodinném těch dob prvotních z roku 1867. O vlastním průběhu večera čteme v "New Yorských Listech": "Newyorská Těl. Jed. Sokol oslavila svoje 40leté trvání pěkným banketem, jehož účastnila se většina členstva, četné sokolky a příznivci a příznivkyne Sokola. Byla to pravá rodinná slavnost, jež se v sobotu večer odbývala v Sokolovně a průběh její byl v každém ohledu důstojný, odpovídaje zcela významu okamžiku. Program večera zahájen byl Průšovým "Vítězným pochodem Newyorských Sokolek z V. sletu všesokolského", jež nadanému sbormistrovi sokolskému slouží k úplné eti. Slavnostní pro-

slov měl starosta Těl. Jed. Sokol, Jos. Veselý, jež v řeči své podal přehled působnosti jednoty od jejího založení až na dnešní dobu. S potěšením poukázal na pokrok, jímž může se Těl. Jed. Sokol pochlubit. Zmínil se o důležitosti pěstování soustavného tělocviku, o svatém národním odkazu zakladatelů Sokolstva Fuegnera a Tyrše, poukázav na divy, jež působilo heslo "Tužme se" v našem národním životě a se zvláštní hrdostí pojednal o skvělém úspěchu nedávného V. všesokolského sletu v Praze, na němž i Sokolstvo americké důstojně zastoupeno bylo. Poukázav na úkol Sokolstva v Čechách, vyložil, jaký úkol má Sokolstvo v Americe a přáním zdaru všem sokolským snahám i v budoucnosti skončil za všeobecného potlesku. Následoval přednes Pěveckého odbora Těl. Jed. Sokol, jež přijat byl také s velkým potleskem. Dvojzpěv z "Dědečkových houslí", přednesený E. Chocholovou a J. Kraupnerem, vyvolal bouři potlesku. Obě Kraupner přidal pak jednu ze "Závišových písní" od Frimla a sice "Zda si někdy vzpomínáte", za níž sklídl další bouři pochvaly. Kuplet V. Veselého vyvolal všeobecnou veselost a odměněn byl výbuchy pochvaly. "Veselá krev" od Chrástila, původní skladba přinesená Al. Wokálem z Kutné Hory a přednesená orchestrem, byla také přijata s největším povděkem. Rovněž solový výstup obě. Kauderse všeobecně se líbil. Po vyčerpání programu následovalo odměňování záslužných členů. Při té příležitosti zvláštní poety dostalo se jednomu dosud žijícímu zakládajícímu členu jednoty Aloisovi Wokálovi, jež obdržel krásný zlatý odznak. Obdařený poděkoval za tu poctu několika nehledanými slovy. Další zlatý odznak udělen byl Janovi Pavlíkovi, jež již je u jednoty 35 roků a po Wokálovi nejstarším jejím cvičícím členem, který ještě dnes může být vzorem mnohemu mladíkovi. Pak následovalo odměňování záslužných členů stříbrnými odznaky a diplomy. Byli to: Ferd. Martyn, Ant. Jahoda, Jos. Hurt, Boh. Řehoř, Jos. Šimůnek, Vác. Vejvoda, Vojta Maršat, Fr. Kadlec, Ant. Hošek, Jan Hana, Al. Chromý, Jos. Hladík, Ant. Trnka.

— O pěkném činu, jehož účastní se i T. J. S. v Omaze dočtli jsme se v "Osvětě Americké" jak následuje: Svobodná Obec odbývala minule velmi četně navštívenou schůzi, ve které po projednání běžných záležitostí bylo usneseno, aby se přihlásila k Svazu Svobodomyslných. V záležitosti podpory českého oddělení nebraské státní knihovny oznámil br. J. Rosický výsledek jednání s Těl. Jed. Sokol, která přispěla k účelům knihovny té obnosem \$25, načež k daru Svobodné Obce v obnosu \$5 již dříve odhlasovanému přidala též vlastní příspěvek \$5. Po oznámení tomto uspořádána byla mezi přítomnými další sbírka, jež vynesla \$9, takže celkový příspěvek Svobodné Obce na české oddělení státní knihovny obnáší \$19.

— Jest ještě mnoho těch, kdož čtouce nerozumí a ještě více těch, kdož rozuměti nechtí, zejména jednají-li se o po moc bratrskou. K poslednějším však náš místní sbor v Cedar Rapids rozhodně nepatří. Sám nemá dnes jen ten pozemek na stavbu nové Sokolny, jest v nájmu u Prokořa Velkého Č. S. P. S., jež mnohé poskytl výhody v nově zřízené a rozšířené síni své a přece dal těm hochům v Bruno, Neb. co mohl, vlastně dobrovolnou sbírkou mezi členy. Mělo by i jinde dojíti následování, protože Bruno jinak se činí, nežli mnohé jiné sborečky, které že tak ještě jsou v tom našem adresáři.

— Naši T. J. S. v South Omaze účastnili se dne 26. m. m. veřejného turnéřu pořádaného a byli jen vřele uvítáni, zvláště těmi staršími cvičenci německými. Turnéři mají skoro všude "čtyř medvědí", kdežto u nás, jakmile se cvičenec ožení a třeba i se sokolkou, jest po cvičení jeho i té sestřičky. A jaký konečně div, nikdy jsme se o to nestarali, aby zvláště zde rozené mládeži poskytl se tolikéž co na při

klad moderní tělocvičny Y. M. C. A. dávají, aniž vysvětlili jsme jí ty naše zásady, ty účely a cíle Sokolstva amerického tak, aby je chápala a s námi spíše cítiti mohla. Každé slůvko anglické vysvětlivky ve cvičení jsme hned zatracovali, zapomínající, že máme vlastně před sebou mládež zde rozenou, americkou a příští občany této nové vlasti. Pochopujete dojista.

— V St. Louis, Mo., slavil Řád Šumavan a Sokol Č. S. P. S. památku svého třicetiletí. Br. Milčic tu promluvil, svým boдрým způsobem a hned v zápětí měli tamní bratři příležitost potěšiti se v kruhu rodinném br. A. Tesaře, jenž slavil 25 let manželství svého a položení základu výtečné rodiny sokolí.

— Naši Plzeňáci jsou všude a proto také neschází ani v "Chicago Turner Indoor Baseball League." Zajímavé jest usnesení a jistě jen chvályhodné, že každý člen Lígy musí být nejprve členem cvičicím dotyčného sboru svého. Anglický list "Daily News" činnosti Lígy ob čas hodlá s všimati a také prý sborům sokolským věnována bude náležitá pozornost. Jen houšť a více takového práce a navazování styků s kruhy americkými. Již v minulém čísle poukázali jsme na takovouto práci informační v cizích listech a dnes dodáváme, že také naši v Allegheny, Pa., se tužili. Tak "Pittsburg Press" přináší nejen podrobné zprávy z jejich veřejného, v neděli, dne 13. m. m., ale i obrázky a co hlavního podrobné vypsání udajů sletových v Praze, jakož i vše co třeba o vzniku Sokolstva vůbec a sborů slovenských zvláště. Dostali jsme pro list náš laskavosti br. A. G. Tvrďého a jsme tomu jen rádi, když i v tom ohledu se naši i jinde činí.

— T. J. S. Říp v Allegheny, Pa. se drží. Přibývá ji nejen na členstvu, ale i sokolek jest počet větší a žactvo prospívá. Ukázalo se tak své doby v Millvale parku a nyní znovu o veřejném, kde byl přítomen i br. Josef Štíbr z Clevelandu. Týž uspořádal velmi pěknou výstavku sletových památek z Prahy a mimo to promluvil ku četnému shromáždění lidu: "O všesokolském sletu a závodech mezinárodních." Pořad tělocvičný zahájilo žactvo prostnými s tyčemi vedením br. Jelínka, pak následovaly žačky, jež cvičí br. Přikryl. Měly číslo s praporečky a sokolky kůžele, na koni na šif a skupiny. Sokolové měli prostná, sletová, koně, bradla, hrazdu a to ve dvou družstvech, jež cvičila zároveň. Sbor sokolek "Božena Němcová" byl teprve nedávno založen. Nás těšilo, že si bratři u té příležitosti i na nás vzpomněli pohlednicí. K další práci jejich účinně mnohý zdar!

— V Sokole Cleveland přišlo se k tomu náhledu, že schůze sborové, aby větší návštěvě členstva se těšily mohly by se pořádat tak, aby staly se nejen zábavnými, ale i poučnými zároveň, buď rozpravou, přednáškou a p. o věcech Sokolstvo přímo se dotýkajících a jiných. Dále, aby působilo se k tomu, by zahájeny byly bližší styky jednotlivých místních sborů sokolských na vzájem, čili aby zřídil se tak zvaný místní Svaz, sdružení, jež později po případě mohlo by se rozšířiti i na jiné spolky svobodomyšlné. Záhy na to pořádáno ihned společně cvičení všech místních sborů clevelandských, jak ale dopadlo podává nám zvěst', že ne příliš potěšitelnou, br. Skala v části listu našeho dopisní.

— Americký Turner Bund koná již od nynějška pilné přípravy ku veliké výpravě ku sletu a závodům turnerstva příštího roku ve Frankfurtu, v Německu. Jenže oni jdou na to trochu lépe nás, pilně cvičí a cvičenců nejlepších řádnou zkouškou před odjezdem borce vybírou. Mimo to budou mít za Bund Severoamerický svého mluvčího a předáka, skrz na skrz odborníka, výloh v tom ohledu nikterak se nelekají.

— Včera bylo třicet let, pravíme 30 let tomu co v mimořádné schůzi T. J. S. v New Yorku za účelem tím zvolený výbor vydal prvé svolání k stávajícím sborům sokolským

v Americe, aby vytvořily navzájem nynější velikou Národní Jednotu Sokolskou. Víte co znamená 30 let práce nezištné po těch mnohých nezdarech, nepochopení snah našich a udušávaní veškerého toho nadšení a ideálu, jakž namnoze nyní v tom tisku rozervaném, tupém a pouze obchodním se jeví?

— Jakž sděluje se nám hodlá br. Fr. K. Bronec v Richland, Okla. vydati novinku, vlasteneckou píseň pod názvem "Stesk po staré vlasti." Jeden výtisk bude stát pouze 3 centy, poštou 5. Sbory, jež u větším množství si objednají získají zvláštní výhody. Jest nová to ukázka vlastní naší tvorby, čili z dílny sokolské. Neopomene sdělit bližší později.

Sokolky.

— Soudíce podle docházejících nás zpráv cvičí naše sokolky na mnoze pravidelněji a s větším úspěchem, nežli ti mnozí cvičenci ze závodů se vrátivší.

— Bylo by záhodno, aby sbory sokolek, jakož i jednotlivé odbory vzaly si na starost i v tomto zimním období pořádání besídek pro mládež. Tam kde jen poněkud lze měly by sestry požádati sbor, aby k nim do schůze vyslal přední činovníky své a ti, aby občas vysvětlili ty naše úkoly, cíle a zásady sokolské. Spůsobem tím, schůze vaše stávaly by se zajímavější, mohli by jste se přítomných bratří tak na ledacos zeptat a v nastalém rozhovoru poučovat se navzájem.

— Sestrám našim v St. Louisu, Mo., odešla odkud není návratu sokolka a pilná pracovnice Anna Trísková, manželka br. Augusta Trísky. Bratra toho stihlo neštěstí kruté, neboť průběhem jedinkého měsíce třetí byla obět' již smrti si vyžádala. Pozůstalým naše soustrast.

— Sokolkám toho kterého sboru přísluší starost i o to, aby ten jejich cvičitel měl co nejvíce žákyň v Sokolně v určitém hodinu pro žákyně vůbec a také o to každá z nich měla by se přičiniti, aby získala nejen nové členky, ale i takové, jež šly by cvičit a později v tělocviku soustavném záliby naleznuvše k nim by se přidaly.

Dorost a žactvo.

— T. J. S. v Omaze, Neb. zavedla nový řád při cvičení žactva. Bude totiž píle žáků oceňována a každého měsíce posíláno rodičům vysvědčení tak, aby věděli jak se ta drobtina tuží. Cvičí se dvakrát v týdně.

— V Cedar Rapids, Ia., přičiněním sboru místního zřízeno bylo ve veřejném parku Riverside pěkné městské hřiště pro mládež. Různé nářadí postaveno a vše upraveno tak, že jen prospěch z počínů toho kyne. Za celou dobu co hřiště bylo zřízeno ukázalo se co znamená pro mládež, ale i pro dospělá jako zdroj zdravé radosti a veselé družnosti. Takových a ovšem ještě mnohem lepších hřišť, nákladem města pořizovaných, vidíme mnoho v New Yorku, St. Louisu a hlavně v Chicagu, kde jsou prostorná hřiště, zásobená nářadím tělocvičným i pro hry, tělocvičny uzavřené, kde děti za nepříznivého počasí mohou cvičiti, jakož i veřejné koupelny a plavárny. A svědčí jen o pokroku toho kterého sboru, když mládeži své o místech takových nejen se poví, návštěva tam doporučuje, ale když i cvičitel se žactvem svým se na místa taková hromadně podívá. Jakékoliv omezení, zrušení hřišť, jako nedávno se psalo o něm v Douglas parku v Chicagu, tedy v okolí našinci nejvíce obydleném, má se zamezovati, sbory naše mají protestovati a v otázkách podobných a veřejných podle vzoru turnérů se ozývati. Ano, neškodilo by, kdyby naše sbory daly se i zastupovati v jednotách jako jest na příklad "The Playground Association of America", na jejíž sjezdu posledním mnoho dobra pro mládež a její ochranu ve větších městech vykonáno bylo.

— Řekněte svému cvičiteli, aby vám objednal z Prahy: Pátý slet všesokolský, příležitostní spis věnovaný dorostu

sokolskému a jeho přátelům. Po cvičení není lepší zábavy, jako koukat se na obrázky tohoto dílka, aneb předčítati si ty jednotlivé články nadšeně jako bratři Svoboda, Fučík, Sokol-Borský, Mueller, Zyka, Očenášek atd. Jest zvláštní otisk "Sokolských Besed" na Smíchově.

Věci české a slovanské.

— První povýšení učitelů tělocviku státních škol středních a ústavů učitelských v Čechách stalo se minule skutkem a týká se hlavně našich ze školy sokolské známých činovníků.

— Čtvrté mezinárodní závody evropských sdružení k nimž patří i Č. O. S. odbyvati se budou v Luxemburku rok: 1909. Technický odbor tamtéž vypracuje pořad závodů. O závodech v Praze byli za Čechy soudci br. Vlad. Mueller z Prahy a br. J. Duffek ze Žižkova.

— Proč nevíme, však tolik jest jisto, že schůzi zahraničních jednot v Praze o posledním sletu, dne 1. července odbyvané obeoval za Ameriku pouze jeden bratr. Spolky zahraniční mají svůj orgán "Zahraníční Sokol", jenž vychází v Berlíně, žel nám však dosud ani čísla na ukázkou se nedostalo.

— Letošní sjezd polských lékařů byl svolán do Lvova ve dnech 22.—26. července a byli k němu pozváni také lékaři čeští. Zájem o tento sjezd byl v řadách českých lékařů veliký. Bylo zřízeno zvláštní komité, které připravovalo sjezdové přednášky, rozesílalo lékařům stipendia a podpory a všecko již ukazovalo, že účast českých lékařů na polském sjezdě bude velkolepá. V době však největších příprav oetla se ve veřejnosti zpráva, že Poláci odřekli svoji účast na všesokolském sletu, a to z toho důvodu, že české studentstvo se prohlásilo pro zřízení ruské university ve Lvově. Čeští lékaři, k polskému sjezdu přihlášení, vrátili na to okamžitě komitétu všechna stipendia, odhlásili přednášky a prohlásili, že za žádných okolností polského sjezdu lékařů se nesúčastní, jelikož těžce nesou urážku, která se stala českému Sokolstvu a českému národu vůbec. Následkem toho skončil sjezd lékařů ve Lvově bez oficiálních zástupců českého lékařstva. Na sjezdě byl snad jediným zástupcem druhých slovanských větví dr. Ozarkievic, který podivnou náhodou je — Rusín!

— Již několikrát zmínili jsme se na těchto místech s jakými nesnázemi, pronásledováním a útlakem setkává se Sokolstvo polské v Poznani, ano psali jsme i o tom, že pořadatelé sletů sokolských stihají se tam soudně, schůze rozpouští a závody zakazují. K tomu pak přichází zvěst' neblahá ze dne 22. m. m. jak následuje: Zemským soudem poznaňským byl říšský poslanec Chrzanowski, člen panské sněmovny Koscielski (Admiralski) a osm jiných obžalovaných odsouzeno k pokutám pro odbývání sletu sokolského v parku zámku Miloslavských. Byl to druhý soud obžalovaných. Při prvním řízení soudním před několika měsíci konaném byli obžalovaní sprostě žaloby, že odbývali veřejnou schůzi ve volném prostranství bez dovolení úřadů politických. Státní návladnictvo však se odvolalo z rozsudku ke komornímu soudu v Berlíně a ten nařídil revisi procesu. Při novém řízení přišel poznaňský soud k jinému náhledu než poprvé, a odsoudil obžalované k pokutám až do 150 marek.

— I u nás dlužno vzpomenouti přátel i těch řad našich v Americe, bratří, již rádi udržovali styk s tím naším Sokolstvem. Míne br. Dr. Karla Linhu. Právě jest tomu dvacet let, kdy totiž zemřel v Praze bývalý starosta pražského Sokola Dr. Karel Linha. — Dr. Karel Linha narodil se dne 20. října 1833 v Orlíku. Již v době studií stál činně v čele národního ruchu. Seskupil kolem sebe řadu vlastenců, kteří neohroženě pracovali k očistě Prahy od všeho německého. Když r. 1879 odstoupil JUDr. Tom. Černý jako starosta pražského Sokola, byl dr. Linha zvolen starostou.

DOPISY.

V Praze, 1. října 1907.

Velectění!

Zajisté i Vás došla truchlivá zpráva o úmrtí šlechtné ženy české paní Josefy Náprstkové, jež tak bolestně dotkla se veškeré veřejnosti nejen v Čechách, ale i nesčetných přátel Náprstkova domu v cizině a to na prvním místě za mořem v Americe.

Odehodem paní Náprstkové na věčnost osířelo krásné průmyslové museum, jakož i světoznámá knihovna založená nezapomenutelným Vojtou Náprstkem a rozmnožovaná za života paní Náprstkové příspěvky přemnohých jejích příznivců, roztroušených po celém světě.

Museum i knihovna jsou vysoce pozoruhodná unika mezi podobnými ústavy celé Evropy pro svůj zvláštní ráz, vtisknutý jim jednak jich zakladateli i pozdějšími dárci; jesti' zvláště knihovna obrazem styků českých s cizinou a zejména s našimi krajany v Americe, kteréžto poprvé, jak známo, pěstovati se počaly v Náprstkově Domě po návratu Vojty Náprstka z Ameriky.

Paní Náprstková za působení svého způsobem jedině jí vlastním dovedla zbuditi u svých přátel amerických takový zájem o museum a knihovnu Náprstkova odkazu, že tito ze své iniciativy pravidelně posílali cenné příspěvky musejní i knihovní ve formě vzácných ethnografických exemplářů a cenných knih v Americe v jazyku českém neb anglickém publikovaných, jež pak v museu a čítárně Náprstkově ku použití vykládány byly.

Úmrtím pí. Náprstkové odešel oživující duch musea i knihovny, než zůstalo tu nesčetných přátel jejích mezi českými krajany v Americe; i jest vřelým přáním veškeré veřejnosti české, by tito i nyní zachovali svoji přízeň i podporu vzácnému ústavu tomu, aby také na dále informovali mohl veřejnost českou o obdivuhodném pokroku osvětovém našich milých bratří za mořem.

I vznášíme k Vám snažnou prosbu, byste ve sloupcích svého listu věnovali místo této výzvě ku Americkému Čechům, by i na dále na Náprstkovo museum průmyslové a na knihovnu dle možnosti příspěvky peněžitými pamatovali uctívající tak památku vzácného vlastence českého Vojty Náprstka a šlechtné jeho ženy Josefy Náprstkové; neb tak nejlépe plněno bude krásné heslo nalézající se nad vchodem do starožitného domu Náprstkova.

Co srdce pojí, moře nerozdvojí!

V hluboké úctě za Náprstkovo Museum a Čítárnu.

N. B. Jelikož bylo z Ameriky telegraficky objednáno mnoho skvostných květinových darů, prosíme, by příspěvky tyto, dle intencí zesnulé, věnovány byly knihovním i musejním účelům.

Adresa: Náprstkova knihovna — Praha I.—Betlémské náměstí 1.

Cleveland, O., 29. září 1907.

Oznamuji, že jsem obdržel od Sokola ze Západu částku \$1.45, jenž byla zaslaná na prapor do Čech, protože však bylo již pozdě, tedy částka odevzdána dle usnesení Ústřední Matici Školské."

Děkuji onomu sboru, jehož jméno jest mi neznámé, a též br. jednatele, který byl tak laskav a na mou žádost (v čísle 6.) nový money order vystavět nechal.

S bratrským Na zdar!

Franta Cais.

St. Louis, Mo., 30. září.

Konečně i ti poslední bratři se nám vrátili z drahé vlasti po nesčíslném množství dojmů a požitků těžko vypověditelných. S potěšením jsme sledovali skvělý průběh

dnů slavnostních, účastenství ciziny a úspěchy jak bratří z Čech tak i našich amerických plnily srdce naše nadšením, že práce, oběti i námaha bratří boreů i sester new yorských došla tak pěkně, skorem ani neočekávané odměny. 5. října budem pořádati večírek na uvítanou všem účastníkům st. louisským na V. sletu, na němž nám sdělí něco ze zažitých dojmů. —

Cvičení tělocvičné již započalo v tomže pořádku jako v minulém roce, jenom že čekanci necvičí s členy. Pročež kdo ze sokolů máš dítky, posilej je do cvičení a i vy bratří sokolové a sestry sokolky budete v řadách cvičících vždy rádi viděni. Pořádáme v letošním zimním období večerní školu česko-anglickou, v níž vyučuje osvědčený br. Hnátek. Všichni sokolové i sokolky, súčastněte se, komu toho třeba.

Přístup mají i nečlenové, vyučování jest ve středu a v sobotu od 7½ do 9 hod. večer.

Náš sbor přijal návrh na pořádání závodů Župy Střední, t. j. mimořádných v r. 1908 v Cedar Rapids, Ia.

Již začalo nám zimní období zábav, což nám bylo již třeba vzhledem na pokladnu. První bylo divadlo 15. září "Město a vesnice", provedené pěkně, a návštěva byla veliká, na důkaz přízně obecenstva. Kéž by tak bylo vždy, abychom mohli dostátí všem svým povinnostem požadavkům na nás kladeným. 28. září propůjčil sbor zdarma síň sokolu e. st. louiskému na pořádání zábavy divadelní ve prospěch jejich síně projektované. Zábava se vydařila všestranně, až v St. Louis nemají sobotní zábavy mnoho přízně.

Přistoupení ku Svazu Svobodomyslných odloženo na neurčito, až zjasní se poměry a nastoupena bude správná cesta sjezdem vytknutá na místě osobních neshod. U nás jest mezi svobodomyslnými spolky nyní shoda úplná a ta povede snad ku utvoření místního sdružení.

Na zdar!

Michal Vimr.

Chicago, 30. září.

Minule, to jest dne 1. září pořádaly naši sokolové významnou slavnost, totiž odhalení nového praporu, který jim byl darován sokolkami. Byla to velmi pěkná a ušlechtilá chvíle, která u nás nebyla již po dlouhá leta. Na onen slavnostní den sešel se veliký počet hostů a různých spolků a sborů sokolských. Průvod vyšel kolem třetí hod. odp. ze Sokola Tábor a pochodoval hlavními ulicemi a pak zpět do síně, kde se odbylo další. Při zahájení slavnosti br. starosta Petřík přivítal sokoly a vůbec všechny, kteří se sešli ku všem nás radosti. Na to pak naše starostka, M. Šlaunfová odevzdala prapor br. starostovi Petříkovi, k němuž promluvila takovou krásnou řeč, že slova její každého dojmula. Starosta pak poděkoval a promluvil vřele, řka, jak si budou onoho praporu vážit a budou naň hrdi. Proto však jejich starý prapor ještě nezavrhnou, pokud ho bude ještě jen kousek. Prapor takový, který vlál nad jejich hlavami po 15 let, při veselých i smutných chvílích, není tedy divu, že si jej stále váží, vždyt' to byl jejich první štít. Vřak jsme ujištěny, že si i onoho nového praporu budou tak dlouho vážit, jako onoho prvního. A skutečně nám ukázali naši bratři, že jsou naší přízně hodni, a že hned nastala nová chuť k práci, a tu je též třeba podotknouti jak pořádatel výbor se snažil, aby ona slavnost byla co nejkrásnější. Zdařiláť se zcela, to se nedá upřít, vždyt' bylo vidět, jak naše česká veřejnost v celém vůkolí byla na nás hrdá. Byli to její junáci, sokolové, kteří pořádali slavnost — slavnost takovou, za kterou se nemůže žádný stydět i před jiným národem.

V neděli dne 11. srpna pořádali naši sokolové pochodový výlet. Byl sice soukromý, ale několika našim sokolkám nedalo, když viděly jak se bratři časně ráno odebrali a ony nic? Ne to jim nedalo, též i ony se sešly o 11 hod.

a hajdy za nimi. Bylo ale překvapení. Jistě by se nikdy nedovedli tak pobavit, jako když se vloží v to i sokolky.

Již začínají chladné dny a tu musíme začít i s našima večírkama. Odbýváme schůzi jednou za měsíc a sice: první pátek v měsíci, a tu po schůzi si vždy uděláme zábavný večírek. Některá z nás máme vždy k přednesení nějaký ten výstup, píseň českou, báseň a jiná zase zahraje na piano atd. Nu a tak se bavíme celou zimu, nezapomínajíc ovšem hlavně cvičení. Škoda, že nemůžeme také i my si zřídit nějaký ten dramatický odbor, jakž jsem již vyčetla z několika dopisů odjinud. Dramatický odbor tu a tam si vždycky nějaký ten divadelní kus sehraje; jak by bylo hezké kdyby i my jsme mohly se občas poučit a zahrát. Máme v našem sboru síly dobré jak sokolky tak i sokoly a kdyby hned nebyla síla výtečná, vždyt' divadlo je také přece školou života a tu by se naše česká mládež více učila českému jazyku a více by musela věnovati pozornosti. Vše by se podalo, když jiní dokážou, my bychom dokázali také. Snad by šlo dobře, jen jedna věc nám schází a sice jeviště. Toho žel nemáme v naší síni. Tot' ovšem věc hlavní. Nedá se nějak zřídit? Nuž co o tom soudíte? Nebylo by to krásné kdybychom si mohli aspoň na nejmíň třikráte za zimu zahrát? Na zdar!

Barbora Nepřašova.

Newark, N. J., 19. října.

Jelikož máme po závodech Východní Župy, jsem povíne a též musím podati Vám aspoň malý výtažek a trochu smutnou kritiku ze závodů, k našemu všech poučení i výstraze.

Byli jsme zde takřka nadšeni myšlenkou, že též u nás se budou pořádati závody Župy Vých. a též jsme "dřeli" spravedlivě. Činnost byla v naší tělocvičně dost velká, až na některé pohodlné bratry činili jsme se po sokolsku, aby závody ty v každém směru byly důstojnými účelu a poslání Sokolstva. Počítali jsme dni jeden po druhém, až se přiblížily dny, kdy jsme měli ukázati naše síly jak jsme též zde v Newarku pracovali. V sobotu dne 31. srpna sjely se jednoty sdružené v Župu Východní v Kemper's parku, kdež v 8 hod. večer konali jsme zkoušku na prostná, při níž u přimnými slovy náš bratr starosta uvítal přespolní bratry naše, načež pak byla schůze soudců a tu každý závodník hleděl, by se odebral na odpočinek a posilnil se na ten den sokolského boje.

Ráno v neděli dne 1. září v 7 hod. začaly závody a cvičilo se do 12 hod. v poledne, načež byla 2hodinová přestávka. O 2. hodině začali jsme na novo a cvičili jsme až do tmy.

Jelikož závody ukončeny nebyly, mělo být započato druhý den v pondělí v 7 h. ráno, a tu nás žel zastihl dešť a již nepřestalo, a my museli skákati o tyči v dešti.

Podruhé navrhoval bych, aby se takového něco při závodech neprovádělo, neb jak některý bratr mohl po té tyči sklouznouti a sobě ublížiti, tu pak jde o zdraví a takové cvičení má se přerušiti. Po ukončeném skoku každý spěchal do 9. ulice do naší tělocvičny, aby se súčastnil průvodu, který se odtud pořádal. O 11. hod. dopolední vyšli jsme s průvodem v tom nejprudším dešti. Průvodu súčastnili se závodníci, pak Těl. Jed. S. Dívek a Paní v Newarku, Děd. Am. Sokol, T. J. Slovenský Sokol, spolek českých dam "Sbor Láska k Vlasti" čís. 33, řád Č. S. P. S. a řád "Vesmír" Č. S. B. P. J.

Přišli jsme do Kemper's Parku celí zmoklí, až pak odpoledne přestalo pršet a sluncečko nám zvěstovalo krásný čas, ale trochu již pozdě. Větší část obecenstva se zradila deštěm a zůstala doma. Jakáž pomoc, že jsme zkráceni byli, jet' na snadě.

Veřejné cvičení se vydařilo dobře, po němž následovala nenucená zábava, při čemž byl oznámen výsledek závodů a ceny vítězům odevzdány.

A nyní zmocňuje se mě myšlenka: Byly tyto závody pořádány opravdu po bratrsku a sokolsku. Ruku na srdce, musím říci, že rozhodně nebyly. Kdyby tak stál při těch závodech náš otec Tyrš neb Fuegner museli by vyronit mnohou slzu nad tou láskou bratrskou, s jakou se zde jednalo. Uvedu zde jen pár případů, jež poznali i vystihli bratři jiní. Tak bratr N. pravil: "Ti, kdyby cvičili 10 roků, tak žádné první ceny nedostanou!" (jako my newarští). Bratr N. N. druhý a jako soudee pravil při bodování, když jeden zdejší přeborník cvičil: "Tomu musíme strhnout, ten jest champion!"

Bratr N. třetí, též soudee, když tentýž bratr skákal a při přeskočení upadl na zad, pravil: "Tomu se dobře stalo!"

Bratři! Jest tohle jednání bratrské? Nemáme si být všichni bratry v pravém slova smyslu, patřícími k jednomu národu? Zastýd'te se! Nechtete-li být bratry a syny české vlasti, bratry, opravdovými sokoly, vystupte raději a jděte ke spolkům sportovním. Víte-liž pak proč u Sokola jste? To vám jistě ani na mysl nepříjde, o to vy se nestaráte, jen když se v Sokole ukážete k vůli snad známosti neb obchodu, není-liž pravda. To každého sokola musí bolet, jaké stíny máme v našich řadách. Nesprávné bodování stranické od některých bratrů soudečů není též na pravém místě. Proč závodíme? Abysme se potírali z nadutosti a zisku? Aneb, abysme měřili naše síly v tělocvičnách našich nabytých, tím, aby se naše činnost vzpružovala.

Bratři! Smutně zde pokračujeme oproti Sokolstvu ve vlasti; místo ku předu jde se zpět. Zdejší bratři, máme zde pár dobrých cvičenců, pravili: Takhle závodit! Nač? když nedostaneme ani to co nám patří po právu—. Takto se nám členové z tělocvičen ztrácejí a či jest to vinou? Naší ne!

Ani jsme si zde nezasloužili jen trochu povzbuzení od výb. Župy Vých. k další práci a činnosti. Proč? Že na nás mnozí bratři patřili jako na jednotu cizí aneb snad nepřátelskou?

Bratři! To bolí každé dobré srdce sokolské. Bylo by žádoucí též, by při příštím sjezdu se vzal zřetel na to, by při závodech každý závodník mohl si přehlídnouti svoje body hned na cvičišti. Jest to nesprávné, když každému členu se zatajují body jeho tak zimničtě, proč? Co si po právu dobral, může hned vidět, a nebyly by pak žádné obtíže a stížnosti a bratři soudečové by též správněji bodovali, museli by.

Doufám, že tyto řádky budou vzaty na vědomí na uvažování pro příště.

Na zdar!

Franta Jirásek, náčelník.

Cleveland, O., 27. října.

Verš: "To buď heslo naše, modlitba i zpěv — pro TEN kalich dejme třeba svoji krev" zaměnila redakce "Sokola Amerického" v mé básni v čís. 9. orgánu našeho uveřejněné. Verš onen zdál se na vzdor sloky předejít a vytištění slůvka TEN tučně mnohým z našich nesvobodným, nevhodným a způsobil mnoho zlé krve. Proto jsem jist, že et. redakce sama vysvětlí smysl oněch rýmů. Mně na místě odpovědi budiž dovoleno souběžně s uvedeným podání několik slov o poměru "Sokolství k husitismu".

Co jest Sokolství? Škola, kde cvičí se tělo i duch mládeže i dospělých v ušlechtilém závodění. Vavřín, meta, kterých Sokolstvo závody svými dociluje, leží v jeho hesle: "Volnost, rovnost, bratrství", všech Čechů, Slovanů, lidstva.

A co jest husitství? Nenlíž Sokolství patnáctého věku? Ba lze směle říci, že husitism jest otcem Sokolství. — Husovo: "Hledej pravdu, miluj pravdu, braň pravdu, drž

pravdu až do smrti", dále: "Kde není boje, tam není vítězství, tam není korunování z vítězství!" Pak středověké přísloví: "Co Polák to pán, co Čech to hetmán" jest příznakem závodění sokolů a jakých sokolů! Hle, první republika ve středověku byla ona starých Táborů se sněmem čáslavským. Vítězoslavné boje Žižkovy, jeho a Prokopa Velikého na tu dobu jen veliké vzdělání a odborná znalost válečnická, čistota mravů "božích bojovníků" — Žižka netrpěl ve svém vojstě cizoložníků — jich houževnatost, poctivost, nadšení pro českou věc, jich nepřátelství proti despotismu fysickému i duševnímu, jich odboj proti autoritě jakékoliv, zejména papežskému Římu atd. atd. Tot' prvky, z kterých naši Fuegnerové a Tyršové uhněti nynější pokrokové Sokolství. Majíce na paměti, že historie jest učitelkou života, chtěli tito velcí lidé naši násilím přetržet život národa navázati na nejslavnější epochu našich dějin, na dobu husitskou. Tito zakladatelé naši dobře znali, že tato veliká doba to jediné byla, která zapsala národ náš do dějin světových, oni viděli v husitství palladium českého lidu a v Mistru Janu z Husince bohatýra takého asi, jakým byl Španělům Cyd, o němž vypráví romance, že po smrti jeho, když obklíčili Maurové město Granadu obyvatelé, posadivše mrtvolu jeho na koně učinili výpad a Maurové tak se zděšili mrtvého reka, že se hned dali na útěk. A Fuegner s Tyršem věřili, že tak jednou rozpráší nepřátely Čechie — ač tělem mrtev — Jan Hus, to jest ten duch, který z Husa reka učinil. Jest jisto, že Fuegner a Tyrš chtěli z mistra Jana utvořit tradici národní; proto konali především pouti ku kostnickému balvanu a doporučovali zakoupiti jako drahý skvost rodný dům Husův v Husinci, což také Pražský Sokol provedl, jakž známo, a s velkým nákladem obrátil tento Betlehém český v důstojné museum věcí husitismu se týkajících. A což jiný spoluzakladatel sokolský, nedávno zesnulý Dr. Edvard Grégr a jiní, fedrující kult Husův živým i psaným slovem nebyli vzory moderních Husitů? Což dr. Podlipný, bývalý starosta České Obce Sokolské a Královské Prahy nebyl také po zemřelém čelném svobodomyšlníku Vojtovi Náprstkovi starostou spolku pro postavení pomníku Janu Husovi v Praze? A není dosti charakteristické, že jakmile zaklepal týž bratr na základní kamen Husova pomníku "ve jménu boha otce i syna i ducha svatého" bylo s ním amen: Více za starostu České Obce Sokolské, ani města Prahy zvolen nebyl. Také jest vždy pozoruhodným odpor a roztrpčení vážné většiny Sokolstva, jako celku proti sem tam zbloudilému sboru sokolskému na procesi, boží tělo, vzkříšení, nebo "pasokolům" přispívajícím na kostely a klerikální školy. Sokolstvo hromadně pořádá a účastňuje se oslav Husových o 6. červenci. Husitský turnaj byl nejkrásnějším a nejatraktivnějším číslem V. sletu všesokolského. — Lze zkrátka směle říci, že Hus přední zásluhou Sokolstva stává se dnes svědomím českého lidu. Čechové snaží se vstřebati ten skvělý vzor: mistra Jana do krve, kostí i morku svého, což by zajisté dávno byli učinili Angličané, Němci, Francouzi atd., jen kdyby jej měli. — A což Volná Myšlenka, sestra Sokolství, není u nás pramenem živé vody, který vytryskl ze skály husitismu. — Tak jest v ujařených Čechách a zde ve "svobodné" Americe? Tolik místo odpovědi na upravený s hora citovaný verš mé básně "Na uvítanou".

Jos. Švančara.

Cleveland, O., 29. října.

Tedy jest po sletu. Jaké to bylo nadšení, co to bylo slávy — ovšem nejvíce v Praze a i po celých Čechách, avšak zde, zde bylo nadšení na papíře, zde bylo nadšení před sletem, když jednalo se o tom, koho vyslati na slet. A nyní, tak záhy po sletu, kráčíme zase v těch starých kolejkách línosti a netečnosti. Očekávali jsme, že slet

všesokolský povzbudí nás k lepší činnosti, očekávali jsme, že účastníci sletu budou moci vzpružiti v nás lepšího ducha, větší nadšení pro vše sokolskou, doufali jsme, že výsledek a úspěch sletu vzpruží v nás opravdovou činnost sokolskou, ale dosud jsme se z našeho spánku ani neprobudili.

Tak minulé neděle konáno bylo společné cvičení místních sborů sokolských a ze všech třech sborů cvičily tři čety a v každé asi 6 cvičenců. Z pěti set sokolů cvičilo jich asi dvacet, ovšem mimo družstva sokolek a žáček, jichž bylo také asi tolik. Také návštěva obecnstva byla velmi slabá. Nebýti east-clevelandských a west-sajdských (do máciích) nebyl by tam skoro nikdo. Nejstarší a nejsilnější sbor, čítající přes půl čtvrtá sta členů, byl nejméně zastoupen. Pravdou jest, jak dříve jeden dopisovatel v minulém "S. A.", že jsme tak malými sokoly, že si ani toho jména nezaslужujeme.

Čeho bylo by zapotřebí podniknouti, aneb čeho se chopiti, aby činnost naše se vzpružila, čeho použití k pobídnutí v práci naší, aby myšlenka sokolská došla k svému cíli? Dle našeho náhledu nejlépe a nejvíce prospělo by zjednatí sem odborného cvičitele, tak jako své doby byl zde sokol Mendík.

Již před několika měsíci zaslal sbor náš takovou žádost k Výkonnému Výboru, který však záležitost tu odložil, myslím do příštího sjezdu. Také v posledním čísle "Sokola Amer." se dočítáme v redakčních úvahách o potřebě takových sil odborných, přednášecích a cvičitelích. Ve velkých městech, jako v Chicagu, tam takového cvičitele nepotřebují, poněvadž mají dosti odborníků z každého téměř odboru ve svém středu, avšak v menších českých osadách, kde dobrých sil se nedostává, tam jest takového cvičitele nutně zapotřebí, aspoň občas, vždy na nějakou dobu. Skutky, činy, provázenými živým slovem, mnohem více dá se docílit, nežli popsáním celého časopisu, zvláště když jej většina ani nečte. Takový cvičitel jezdil by po venkově, zdržel by se vždy nějaký čas na jednom místě, kde mimo cvičení pořádal by poučné přednášky, ovšem vedle přednášení jiných, zkrátka, aby povzbudil nás, a zvláště ty mladší k větší činnosti, aby je přiměl k lepšímu pochopení myšlenky sokolské. Jelikož do sjezdu není již daleko, doufáme, že také záležitost tato bude tam vzata v úvahu a k prospěchu věci sokolské vyřízena. Pokladna N. J. S. jest dostatečně zásobena a k tak důležitému a prospěšnému účelu mělo by se jí použítí spíše, nežli k něčemu jinému.

Již několikrát povšimnul jsem si v "Sok. Amer." redakčních poznámek br. Čermáka, který pořádání zábav neochvaluje a také opět v posledním čísle píše, že návštěvy zábav jsou věci vedlejší. Táhne se Tě, sokole Čermáku, jakým způsobem jinak daly by se získati prostředky ku hrazení výloh sborových, tedy prostředky k udržení existence sboru. Mohu Tě přesvědčiti, že kdyby nebylo "zdařilých" zábov, totiž zábav s velikými úspěchy finančními, že by mnohý sbor ani existovati nemohl. Jak může sbor, který čítá na sto členů, krytí z členských příspěvků své vydání které obnáší na padesát dolarů měsíčně? Mimo to ušlechtilé zábavy dlužno též považovati za potřebné a důležité ku osvětlení, k zapomenutí na ty denní starosti, k pobavení se v kruhu známých, s nimiž se jinde nesetká.

Cvičení také není každému možno z různých pochopitelných důvodů a tak seznámiti se a osvěžit v kruhu bujarých sokolů nezbývá, než zábava, která, jelikož je hlavním zdrojem příjmů, jest důležitou otázkou ve sboru.

Na zdar!

F. Skala.

New York, 30. října.

Když dne 12. září roku 1887 zábavní a vzdělávací spolek "Siovan" do Těl. Jed. Sokol hromadně přijat byl, tu

já, jako předseda mnoholetý téhož spolku ujišťoval jsem nastávající své bratry sokolské, že všemi silami vynasnažíme se, aby hodnými stali jsme se členy sboru sokolského, že též tělocvik přijmeme za úkol svůj a že věrně vytrvám při jednotě, která s otevřenou náručí nás vítá. Mnozí, kteří zásad těchto dbali zemřeli, někteří se slibu svému zpronevěřili a odstoupili, některé zával světa běh do různých končin Spoj. Států, a ti, kteří zůstali, dle slibu mého, byli odměněni diplomem Nár. Jed. Sokolské a znaky stříbrnými při posledním banketu naší jednoty 12. října tohoto roku. Ačkoliv téměř každou schůzi dvacetiletým členem některý z bratrů prohlášen jest, což ovšem u nás již není novinkou, tu táž se snad moji milí bratři, proč že sám mezi nimi nejsem, ať jsem je do jednoty uváděl? Mnohý snad již vzpomněl, že ten, který v Slovanu po kolik let a potom v Sokole ihned činným neunavným pracovníkem byl, téměř vláknám byl na Západ do krásné, úrodné Nebrasky, kde rok a půl prodlal ani tam v životě národním nezaháleje. Pak přistěhoval se opět do státu New York, kde znovu po půl druhém roce zklamán vrátil se do metropole newyorské a tu ihned hlásil se k své jednotě jako člen na listinu odstupní, čili k téže od níž jí byl dostal. Ani tam na Západě, ani ve vnitrozemí státu New York nikde jednoty žádné nebylo, abych se k ní hlásil a tak se stalo, že jsem o tři as roky za vámi, kteří nepřetržitě jste po 20 roků členy milé jednoty naší. Tot' na vysvětlenou těm, kteří o mě se zajímali, že s těmi šťastnějšími nejsem . . . O tomto banketu na oslavu 40letého trvání byl jediný dosud žijící zakladatel obdarován zlatým známkem a sice náš Alois Vokál, který prý náhodou sbor pomohl zakládat, náhodou po mnoho let byl náčelníkem, náhodou vydržel tak dlouho zdrav a čilý a který snad náhodou dočká se nejen zlaté, ale i diamantové práce sokolské. Tak náš Alois náhodou nám poděkoval a jest si jen přát, aby nejstarší veterán náš opravdu dočkal se třeba i náhodou té slavnosti diamantové.

Jako bratr Vokál jest členem nejstarším, tak zase bratr Jan Pavlík jest nejstarším cvičícím členem, který od 10 roků jako žák nastoupil a později již jako člen tělocviku se zasloužil. Až do dnes cvičí a jest cvičitelem, ať mu již padesátka snad se čítá, tu přece jest jediný, který nikdy ten náš tělocvik neopustil a pravidelně cvičí. Jet' on vzorem vytrvalosti a proto byl taktéž na důkaz úcty zlatým známkem odměněn. Jen pět set tak opravdových sokolů, pak jiný život mezi námi by zavládl.

To vychvalované, pro naši jednotu však osudné zavedení platu za práci našim činovníkům nese již své ovoce. Nejen že náčelník, cvičitelové, účetní, starosta a jiní musí nevýhnutelně býti částečně odměněni, ale nyní přicházejí velmi často i návrhy na placení výboru toho neb onoho a konečně budeme-li chtít všechny výbory a i jednotlivce, kteří pro jednotu naši pracují platiti neb odměňovati musíme co nejdříve měsíční poplatek náš zvětšiti o polovici, abychom dostáli nejen závazkům v nemoci bratra ale i všem požadavkům jiným. Téměř šestnáct set ročně služného vyplácí jednota naše a to by bratři měli míti na zřeteli. Či není již srdce sokolské volné pro jednotu zdarma a s ochotou něco učiniti? Zdá se mi a jest to i pravdou, že dokud pracovali jsme všichni zdarma jiný v pravdě sokolský duch mezi námi panoval. Budeme-li pokračovati s našimi platy na dále, stane se, že i cvičícím členům budeme muset každé cvičení zaplatiti, zpěvákům i ochotníkům zkoušky i maření nocí zaplatiti, výboru zábavnímu, trubačům a bubeníkům něco hraditi. Ale kde jen tolik peněz vzíti? Jděte a ptejte se u nejhudších členů našich, a těch jest většina, jsou-li volni, by tak dost vysoké příspěvky byly zvýšeny? Každý odpoví vám, že při nynější drahotě jest rád, že ty nynější zaplatiti může. A proto sokolové, trochu více lásky, bratrství a obě-

tavosti, rozdělme si práci, aby nikdo přetížen nebyl a pak ten všemohoucí dollar u nás tolik té ceny mít nebude.

Opera "Žebravý student" dne 27. října docílila na sokolském jevišti ohromného úspěchu. Dům úplně vyprodán a ještě sta lidí se vracelo, neboť nebylo místa. Hudba i zpěvy tak krásně přesné, šatna i líčení vzorné a režie výborná a tu není divu, že vše šlo jak se říká na drátkách. A i náš mistr Ferda Martyny nacvičil znamenitý balet; ano zdá se, že v oboru baletním je náš Ferda čarodějem. Sbormistr zpěvu br. R. Průša sklízal vavříny nejen jako učitel zpěvu, ale i co výborný ředitel vybraných hudebníků, umělců. Tuším, že opera se bude co nejdříve opakovat a nikdo by neměl zameškati požitku tak pronikavě uměleckého.

Naše tetičky či správně řečeno Příznivkyně a manželky sokolů přinesly opět paní Sokolně dárek \$150.00 a žádají snažně členy Sokola, by ženy své hleděly přiměti ke klubu, který veškerou práci i námahu věnuje jedině ve prospěch našeho sokolského stánku. Poněvač příspěvky jsou pouze 10c měsíčně neměla by žádná žena chybět v kruhu našich upřímných pracovnic.

V neděli dne 17. listopadu pořádá klub Příz. a manž. sokolů divadelní představení "Dáma s kameliemi" a nemělo by být nikoho kdo miluje pěkné divadlo, aby se nedostavil. Na zdar!

Michael Kafka.

Allegheny, Pa., 31. října.

Každý sokolský sbor píše občas do našeho Sokola Amerického větším dílem o svém pokroku. I my z Allegheny, z naší "Tělocvičné Jednoty Sokola Říp", nechali jsme o sobě před časem slyšet několikrát, podle toho jak naše sborové poměry vyhlížely. Poslední rok mohli jsme psát více; chtíce však vyčkat našeho druhého veřejného cvičení a jeho výsledku, odložili jsme psaní na dobu, kdy bude nám snáze posouditi práci našich cvičenců a našich činovníků, kteří v roce tomto slibovali nám, učiniti ze sboru našeho pravý sbor sokolský, stojící na výši lepších sborů česko-amerických. Slib nebyl planým. Po dlouholeté ochablosti, aneb naprostém stanutí v tělocviku v našem sboru, nedovolili jsme sobě ani doufat, že bylo by možno sbor náš jmenovati sborem sokolským — v pravém totiž slova smyslu. A hle! Po dvou krátkých letech práce, na druhém tomto veřejném cvičení, odbyvaném v české národní síni dne 1. října t. r., viděli jsme, co možno provést, když celý sbor jako jeden muž podílí se na společné práci. Již první veřejné cvičení naše, pořádané v měsíci červenci v lesích v Millvale, dalo nám tušiti, že pokračovati budou cvičící čtyři naše zdárně. Odbyvše cvičení toto, sokolové naší nelenili, ale přes celé léto pracovali pilně, nepřejíce sobě obvyklých všude letních prázdnin, aby ukázali se v lepší síle na druhém veřejném cvičení, jakž tenkrát sobě slíbili 7. října a vystoupili s pořadem následujícím:

1. Cvičení dorostu, chlapců s tyčemi ve čtyřech oddílech, za řízení br. cvičitele Jos. Jelínka.
2. Cvičení dorostu děvčat s praporky ve čtyřech oddílech, vedením br. náčelníka Aloise Přikryla.
3. Cvičení sokolek s kůželi, koně na šíř, se dvěma maletnými skupinami, za řízení br. náčelníka Aloise Přikryla.
4. Sokolové ve čtyřech oddílech cvičení prostných z pátého sletu všesokolského v Praze. Přednáška župního náčelníka br. Jos. Štíbra z Clevelandu a cvičení na náradí. První družstvo cvičilo na bradlech a koně na šíř, vedením br. cvičitele Jos. Jelínka. Druhé družstvo cvičilo na bradlech a koně na šíř, za řízení náčelníka Aloise Přikryla.
5. Společný odchod při hudbě.

Nelze se domnívati, že ve velkém pořadu tomto nenašly se snad chyby. To jest a bude vždy a všude. Tak vyspělí

nejsmo ještě, abychom mohli tvrditi, že jsme bezvadní na všem. Celkové však secvícení výkonů a horlivá snaha všech ukázati se ve světle nejlepším, naplnila přechetné české naše přihlížející obecenstvo radostí a nadějí, že sbor náš bude pokračovati a neochabne. Přání všech bylo: Jen tak dále!

Pěkná velice, promyšlená a vlastenecká řeč našeho župního starosty br. Jos. Štíbra z Clevelandu, přivedla nás všechny v nadšení veliké. Jsa na pátém sletu všesokolském v Praze, v řeči své zobrazil nám celý slet. Nadšenými slovy vyjádřil nám velikou práci českého Sokolstva, jeho vznik, tužby a cíle národní. Vyslovil radost nad pokrokem sboru našeho, a končil slovy, abychom nezapomínali vznešené ideje sokolské a národních našich povinností. — Výstavka pohlednic a sokolských vyobrazení, které přivezl z Čech ze sletu, těšila se po celý večer návštěvě četné. Těšíme se, že příště při podobné příležitosti nás zase navštíví, jak slíbil nám, když druhý den s námi se rozcházel.

S potěšením sledujeme nyní činnost nově založeného sboru sokolek "Božena Němcová", který ustaven byl energickými národními pracovníci a jak z počtu lze seznati, utěšeně se rozšiřuje. Práce sboru tohoto, co zákopnic sokolek ve státu Pennsylvanie jest prací čestnou, považíme-li, že ony příkladem a vůdčím světlem mají být sborům po nich se tvořících v českých okolních osadách. Po důkladném zorganizování onoho sboru, neopomeneme učiniti později o něm zmínku další.

Vzpomenouti dlužno dále ještě následujícího: Ač počet dorostu, chlapců i dívek, navštěvujících cvičení není malý, přece však malý jest na počet české mládeže v Allegheny. Příčinu toho nedovedem sobě vysvětliti, když uvážíme, že za stávajících poměrů žádného z rodičů nic to nestojí dítky svoje do cvičení posílati. Doufáme nyní, když na veřejném cvičení dorost se tak velice líbil, že cvičení navštěvovaná budou stále častěji. Cvičební hodiny rozděleny jsou následovně: Ve středu žáčky od 7. do 8. hodiny a sokolky od 8. do 9½. hodiny večer. V pátek chlapecký dorost od 7 do 8 hod a sokolové od 8 do 10 hod. večer. Přihlášky dějí se před zahájením cvičení u bratrů náčelníka a cvičitele.

Na zdar!

Jan Bartůněk.

Bruno, Neb., 31. října.

V následujícím kvitujeme sbory bratrské, jež nám přispěly na naši Sokolnu T. J. S. Žižka a vzdáváme všem vřelý dík, všem bratřím i sestrám. Jen líto jest mi, že musím zmíniti se, že dosud nemáme Sokolnu naší dohotovenou. Hodlali jsme oslaviti 16leté trvání sboru našeho již v síni nové, dne 12. t. m., nejde však a tak snad bude aspoň o novém roce. Zatím činíme se nyní dost, pohybujeme se. Br. Slavětinský se s námi již rozloučil a odejel do Kansasu, kdež doufáme, že bude mít větší návštěvu cvičení, nežli u nás a v okolí. Nebylo nám lze vykonati více, snad až budeme mít vlastní stánek, snad bude lépe a proto těšíme se, že na zpáteční cestě se u nás br. společný cvičitel zastaví.

Výkaz:

Předešle	\$33.50
T. J. Sokol Nová Vlast, Cleveland, Ohio	2.50
T. J. S. Tyrš, Cedar Rapids, Iowa	6.00
Sbor Sokolek, Omaha, Neb.	5.00
T. J. S. Bratři Osvěty, Scio, Oregon	2.00
T. J. S. Mount Pleasant, St. Louis, Mo.	1.00
Plzeňský Sokol, Chicago, Ill.	5.00
T. J. S. Karel Jonáš, Abie, Neb.	10.00

Úhrnem \$65.00

Vác. Blatný, taj.

KU ZPRÁVÁM NÁČELNÍKA.

Ačkoliv ve stanovách našich stojí, že náčelník každého sboru o stavu a návštěvě cvičení měsíčně zprávy svému sboru podáváti má a o tom i jednou čtvrtletně župnímu náčelníku zprávy zasíláti jest povinností jeho, jsou někteří bratři náčelníci, pro něž ustanovení naše jsou mrtvou literou.

Dle zpráv náčelnických sestavuje vrchní náčelník N. J. S. celoroční přehled tělocvičné činnosti naší. Již při dřívějších zprávách stěžoval jsem si na to, jak mnohé ty zprávy neúplnými jsou a jak velký počet náčelníků povinných zpráv nezasílá vůbec. Však i přes neúplnost zpráv došlých, dala se celková zpráva N. J. S. sestavit a pro časy budoucí zachován nám byl dosti podrobný přehled činnosti naší. Poslední zpráva sestavená byla z roku 1905. Za rok 1906 zpráva dosud sestavena nebyla a ačkoliv již i rok 1907 chýlí se ku konci, schází nám zprávy z velkého počtu sborů a dle toho co zasláno mně žádný celkový přehled činnosti N. J. S. vypracovati se nedá.

Jak můžeme získati přehlednou zprávu N. J. S., když z celé Západní Župy nemáme zprávy jediné za celý minulý rok. V Župě Severo-Východní máme sedm sborů, z těch však sbory tři nepodaly též nejmenší zprávy o činnosti své. Jsou to T. J. S. Čech v Clevelandu, T. J. S. Nová Vlast v Clevelandu a T. J. S. Říp v Allegheny, Pa. Z Župy Střední schází nám za celý rok 1906 zprávy od T. J. S. Chicago, Sokola Slovanské Lípy, T. J. S. Mt. Pleasant a T. J. S. East St. Louis. Za jedno čtvrtletí zprávy zaslaly T. J. S. Tábor a Praha.

Župa Východní jest jedinou, která zasílá zprávy úplnější. Kdyby náčelníci u sborů jiných žup tak časně a úplně zprávy na patřičné místo zaslali, mohla být zpráva za rok minulý již v únoru vyhotovena a měla by též i opravdovou cenu, jsouc sestavena na základě číslic podrobných. Sestaviti však nějakou zprávu dle toho, co za rok minulý z celé N. J. S. zasláno mě bylo, vypracovati přehled činnosti N. J. S. a tu srovnati s činností z let předcházejících dle zpráv mě zasláných, jest nemožno.

Bylo by záhodno, by starostové uvedených zde sborů připamatovati br. náčelníky na povinnost jejich. Protivno mě opakovati stále jedno a to samé, co již v letech minulých několikrát napsati jsem musel, a uvedené zde stačiti by mělo, by náčelníci sborů, kteří opomenuli zaslati zprávy své náčelníkům župním, zaslali je co nejdříve přímo mně.

Na zdar! A. Haller, náč. N. J. S.

ZE ŽUPY STŘEDNÍ.

Zápis č. 42 ze dne 21. října 1907.

Náč. V. K. Tríska zahájil schůzi. Nepřítomni: Šedivec, Ryska, Vimr, St. L.

Zápis z min. schůze čten a přijat, jak zněl. Taj. Plzeň. Sokola žádá, by "Cvič. Listy" zasílány byly na jejich cvičitele přímo; jednatel vyhoví. Další souhlas s pořádáním mimoř. žup. závodů příštím červnem v Cedar Rapids zasílá Sokol Čes.-Americký, Těl. Jed. Tyrš, Čes. Am. Jed. Sokol, Sokol Chicago, T. J. Sokol Čechie, Plzeňský Sokol, T. J. S. Milwaukee sděluje, že není pro odbývání závodů. Sokol Slov. Lípa vůbec neodpověděla.

Sokol Chicago zasílá poplatek za 2. půlletí 1906 a 1. půlletí 1907 v částce \$25.95. Br. Tesař čte dopis od sok. A. Petra z Omahy, kam se byl z Denver přesídlil; z dopisu vysvítá, že snahy jeho byly neplodny; br. ustavovateli doporučeno, by ohledně založení Sokola v Denver se obrátil na činovníky Řádu Č. S. P. S. tamže. — Z E. St. Louis doslechli jsme se potěšitelných zpráv, že sbor tamní opět se přestěhoval do dřívější své místnosti, kde zas po dlouhé zahálce bude lze se věnovati činnosti tělocvičné. Usneseno, by příští

spol. cvičení konáno bylo v neděli, dne 10. listop. v E. St. Louis; přijato a cvičení ono říditi bude br. Aug. Tesař. Náčelník obeznámí o tomto sbor v E. St. Louis.

Sok. Slov. Lípa zasílá dopis, v němž praví, že ztratilo se jim o žup. závodech nářadí v ceně nejméně \$20, jež si přeje míti zaplacený, a že doposud čeká na zprávu ze závodů oněch; po přijmutí dopisu usneseno, by jednatel odepsal, že zpráva na sbory zasílána nebyla, za to ale na V. V., jenž ji v "S. A." uveřejnil s protestem; dále, že Ú. V. župní nemůže hraditi ztrátu náčiní, by v pádu tom se obrátili na V. V. N. J. S. Jelikož sbor Slov. Lípa doposud za minulá tři pololetí dluhuje župní poplatky, usneseno sbor onen ještě jednou a posledně upomenouti, by se vyrovnal; další shovnění bylo by na úkor sborů ostatních, chudších i slabších. — Jelikož 11 ze 13 sborů schvaluje pořádání mlmoř. žup. závodů, usneseno požádati V. V., by závody ony povolil a je považoval jako pravidelné župní, bera je pod svoji pravomoc; přijato. Povoleno jest \$7.50 za 150 výtisků "S. A.", jež jsme byli v zájmu agitace letos po čtvrt roku po českých osadách rozesílali. Jednatel zašle V. V. N. J. S. Příjem Sokol Chicago od 1. července 1906 do 30. června 1907 popl. 25.95. — Vydej: Za 150 výtisků "S. A." \$7.50.

Tuto jsou žádány sbory, doposud dluhující 5c z hlavy za 1. půlletí 1907, by se vyrovnaly co nejdříve, neb za dva měsíce opět bude splatno i pololetí druhé.

S bratrským Na zdar!

Franta Široký, jednatel.

ZE ŽUPY ZÁPADNÍ.

Mimořádná schůze 16. září.

Schůze svolána za přítomnosti br. Slavětinského, společeného cvičitele.

Br. Slavětinský oznamuje, jak si věci stojí v Brainard a Abie. Dle toho oznámení usneseno, aby do 15. října zdržel se v okolí tomto, tak aby mohl zkusit, zdali aspoň v Brainard cvičení se uskutečnití dá. V Abie jest nemožnou věcí co dělati dle jeho náhledu.

Dále má br. Slavětinský, spol. cvičitel Záp. Župy, sestaviti prostná cvičení pro příští župní závody, tak aby mohlo býti uveřejněno v prosincovém čísle. — Závody mají býti roztrženy na třídy, a sice: čekance a žáky, jakož mají upozorniti se jednotlivé sbory na články stanov o závodech vůbec.

Spol. cvičitel podává zprávu, že v místech, kde nyní cvičí, poměry pro naši věc jsou velmi smutné.

* * *

Schůze 16. října.

Zápis z minulé pravidelné a mimořádné schůze čten a přijat.

Dopis br. Jadrníčka čten a přijat. Má mu být dopsáno, že žádosti jeho vyhověno a že nás jen těší, že se o věc sokolskou tak zajímá. Dále doporučeno, aby ze cvičenců všech dohromady kdyby mohl, nejméně vybral jednu čet, tak aby byl Kansas poněkud zastoupen o příštích župních závodech Nár. Jed. Sok. ve Wilber, Neb. Též má se jim sdělit o br. Slavětinském, společném cvičiteli, jakou práci v Nebrasce byl vykonal, tak aby mu tam mohli přijíti vstříc.

Dopis, který byl zaslán br. náčelníku sok. Hanuškou z Cameron, Texas, čten a přijat. Br. náčelník má na dopis sok. Hanuška odepsati.

Výbor má býti jmenován na přehlédnutí knih pokladníka. Následující výbor jmenován: Jelen, Štěrba a Říha.

Usneseno dopsati sboru Omaha, aby byl zvolen zástupce na místo br. Mathausera a jeden nový zástupce další, jelikož

jest výbor zvětšen. Sbor So. Omaha má býti též uvědoměn, aby zvolil jednoho zástupce.

Sokolky So. Omaha mají dostati zvěst', žeť třeba, aby si zvolily zástupky takové, jež budou navštěvovat schůze.

Br. náčelník žádá, aby mu bylo povoleno zakoupení papíru pro mimograf; žádosti vyhověno.

Účet br. náčelníka za poštovné, cestovné a jiné výlohy při závodech v obnosu \$7.50 povolen k výplatě.

Oldřich Jelen, taj. Ústř. Výb. Záp. Župy.

PŘÍJEM A VYDÁNÍ N. J. S. ZA MĚSÍC ŘÍJEN 1907.

Příjem.

5. T. J. S. Praha, Chicago, za III. 1907.....	\$ 61.45
5. T. J. S. Jiří z Poděbrad, Clarkson, Neb., za III. 1907	11.80
7. Předpl. na S. A., P. Churaň pro F. Kadlece, Dobříš, Čechy	1.00
8. Předpl. na S. A., M. Pešek a L. Kroupa, Chicago	1.50
8. Sb. Sokolek Blesk, Baltimore, Md., za III. 1907	3.85
11. T. J. S. Karel Jonáš, Abie, Neb., za III. 1907..	13.60
11. T. J. S. Tyrš, Newburg, O., za I., II. a III. 1907	65.60
11. T. J. S. Chicago, Chicago, za III. 1907.....	83.20
11. Za těl. knihy od J. Bichy.....	.60
11. T. J. S. Žižka v Bruno, Neb., za II. 1907.....	8.40
11. Č. Slov. Sok. Bayonne, N. J., za II. 1907....	6.50
16. Předpl. na S. A., J. Brunevík, N. Y.	.75
16. Sb. Sokolek Libuše, So. Omaha, Neb., za III. 1907	3.00
16. Plzeňský Sokol, Chicago, za III. 1907.....	124.60
16. Č. A. S. Manitowoc, Wis., za III. 1907.....	10.20
16. Sb. Sok. Vlastenky, Schuyler, Neb., za III. 1907	2.90
16. Předpl. na Sok. Amer., pí. Klara Klarková, N. Y.	.75
16. Doplatek na těl. knihy.....	.03
22. T. J. S. Schuyler, Neb., za III. 1907.....	21.30
22. T. J. S. Bratři Osvěty, Seio, Oreg., za II. 1907	5.00
26. Sok. Slovanská Lípa, Chicago, za IV. 1906....	53.90
29. T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich., za II. a na III. 1907	35.00
30. T. J. S. New York, N. Y., III. 1907.....	151.90
30. Za 150 výtisků S. A. od Ú. V. Župy Střední....	7.50
30. Za předpl. na S. A. od F. Procházka, Baltimore	.75
30. Sb. Sokolek Hvězda, New Bedford, Mass., za III. 1907	1.40
31. T. J. S. Čechie, Chicago, za III. 1907.....	26.90

\$703.38

Hotovost z minulého měsíce.....\$5,775.58

Úhrnem \$6,478.96

Vydání.

5. Za express cuts zaslané do tiskárny S. A.	.75
9. Za ceny k závodům Vých. Župy, br. M. Houdek	133.55
9. Za 5056 výtisků S. A. s výpravou a poštovním pro září, Nár. Tisk.....	206.65
9. Za cuts pro S. A., Powers Photo Engr. Co., N. Y.	8.12
9. Za fotogr. p. J. F. Malý pro knihu ženských těl..	15.10
9. 13 lípových věnců pro záv. Župy Vých., pí. Ryšánkové	14.30
19. Za ztrátu času, cestovné soudeům, náčelníkům, počtářům a jiným k závodům Župy Vých. v Newarku	197.54
22. Vrch. poř. S. A. za říjen, Dr. J. Rudiš Jičínský	30.00
22. Výpom. poř. S. A. za říjen, Ant. Haller.....	10.00
22. Výpom. poř. S. A. za říjen, Jos. Čermák.....	10.00
23. Služné spol. evičteli Župy Západní od 21. června do 21. července, Fr. Slavětinský.....	60.00

28. Za 300 diplomů N. J. S., za tisk a papír, J. Ottman, N. Y.	25.00
31. Služné taj. V. V. za III. čtvrt., M. Grabenstein	8.75
31. Služné pokl. V. V. za III. čtvrt., Fr. Lier.....	5.00
31. Služné jednatele V. V. za III. čtvrt., J. Černý..	45.00
31. Jednateli za pošt., dovoz. a pod. za III. čtvrt....	4.49

Úhrnem \$774.25

Příjem \$6,478.96

Vydání 774.25

Hotovost \$5,704.71

Fond pro příští sjezd v Detroit, Mich....\$1,242.32

Fond pro běh evičtelský..... 42.85

Na darech pro T. J. S. San Francisco, Cal.. 11.50

Základní fond N. J. Sokolské..... 300.00

Na Germania Savings Banku.....\$2,450.00

Na Dry Dock Savings Banku..... 2,450.00

Hotovost v pokladně N. J. Sokolské..... 804.71

\$5,704.71

Příjem a vydání N. J. S. za třetí čtvrtletí od 1. srpna do 31. října 1907.

Příjem.

Za vstupné a příspěvky od sborů.....	\$1,355.55
Různá vydání	60.00
Sokol Americký	21.75
Fond pro příští sjezd v Detroit, Mich.....	87.00
Úroky z banků.....	98.00
Těloevičné knihy	2.25
Tiskopisy	.50

\$1,625.05

Hotovost z minulého čtvrtletí..... 5,554.86

Úhrnem \$7,179.91

Vydání.

Sokol Americký	\$ 834.52
Tiskopisy	33.50
Různá vydání	20.00
Závody a slavnosti.....	380.64
Poštovné, dovozné a pod.....	12.69
Společný evičtel pro Župu Západní.....	120.00
Těloevičné knihy	15.10
Služné tajemníka, pokladníka a jednatele V. V..	58.75

Úhrnem \$1,475.20

Příjem \$7,179.91

Vydání 1,475.20

\$5,704.71

Na zdar!

Jan Černý, jednatel.

ZÁPIS O SCHŮZI VÝK. VÝBORU N. J. S.

New York, dne 4. listopadu 1907.

Starosta F. Martyny zahájil schůzi. Ze členů scházela sestra A. Veselá, K. Hrbek, Vinc. Zvoník, Max Grabenstein, kteří byli omluveni.

Zápis o minulé schůzi přijat.

Na dopis zaslaný br. Bedřichem Dienstbierem ze South Omahy, Neb., v němž žádán jest V. V., aby jej podržel za člena N. J. Sokolské, má býti dána odpověď, aby se onen

bratr hleděl přidati k jiné T. Jed. Sokolské v nejbližším místě, poněvač V. Výbor nemůže jeho žádosti v tom smyslu vyhověti. Tajemník má zaslat zpět peníze.

Severovýchodní Župa zasílá dopis, v němž sděluje V. Výboru, že T. Jed. Sok. Podlipný sobě žádá přistoupit k jiné Župě, a že sobě stěhuje na Župu pro nesprávné jednání a zároveň sobě přeje Župa vysvětlení. Má býti dopsáno T. J. Podlipný tajemníkem. Br. Pecivál zasílá účet za uvedení nové jednoty Vyšehrad v Lukas, Kansas, za cestovné; účet přijat a odkázán k vyplacení. Obnáší \$8.50.

Účet Národní Tiskárny za 250 obálek a 500 papírů \$3.25 a výpravu, tisk "Sok. Amer." \$257.87 z měsíce října přijat a k vyplacení odkázán.

Účet br. F. Liera za 27 kreseb obrazů pro rej do knihy, sepsané br. Jos. Čermákem, což jest 3 dni práce, v obnosu \$9.00 byl k vyplacení odkázán.

Těl. Jed. Newark zasílá zprávu ze závodů Župy Vyšehrad, odbývaných dne 31. srpna, 1. a 2. září 1907 v Newarku, N. J., a zároveň podávají celý účet. Příjem \$964.22, vydání \$837.97; čistý výtěžek \$126.25. Zpráva přijata.

Br. Slavětinský zasílá účet za služné, což má býti vyrovnáno jednatelem.

Jednatel oznamuje, že T. J. S. Vyšehrad v Lucas, Kans., obdržela knihy a tiskopisy jim zaslané.

Účet sletového výboru do Prahy, jemuž bylo povoleno zakoupit desky pro památní list pres. rep. francouzské, a dva věnce, jež byly položeny na hroby Fugnera a Tyrše v Praze, byl přijat a k vyplacení odkázán v obnosu \$94.70.

Těl. Jed. Sokol Horník v Dillonvale, Ohio, zasílá poplatek co vstupné k N. J. S. v obnosu \$10.00 a žádá za přijmutí. Přijata co člen N. J. S. dne 4. listop. 1907.

Následující tiskárny zaslaly nabídky na tisk knihy, sepsané br. Jos. Čermákem:

"New Yorské Listy", za 500 knih o 250 stranách \$420 a za každou stránku do 300 stran 55c za stránku a přes 300 stran za každou stránku 50c.

Nabídka br. F. Liera, N. Y., zní následovně: za 500 knih o 250 stranách \$360.00 a za každou další stránku jeden dollar více.

Nabídka Národní Tiskárny v Chicagu zní: za 500 knih o 250 stranách \$365.00 a za každou další stránku \$1.05.

Nejnižší nabídka, totiž br. Fr. Liera byla přijata Výk. Výborem.

Následující jednoty zaslaly zprávy a poplatky: Sokolky Blesk, Baltimore \$3.85; T. J. S. Abie, Neb. \$13.60; Sokol Tyrš, Newburg, O., \$65.60; Sokol Chicago \$83.20, T. J. Sokol Žižka, Bruno, Neb., \$8.40; Č. S. Sokol Bayonne, N. J. \$6.50, Sbor Sokolek Libuše So. Omaha, Neb. \$3.00; Plzenský Sokol \$124.60; Č. A. Sokol, Manitowoc, Wis. \$10.20; Sbor Sokolek Vlastenky, Schuyler, Neb. \$2.90; T. J. S. Schuyler, Neb. \$21.30; T. J. S. Bratři Osvěty, Scio, Oregon \$5.00; T. J. S. Slovanská Lípa, Chicago \$53.90; T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich. \$35.00, T. J. S. New York \$151.90. Za 150 výtisků Sok. Amer. od Župy Střední \$7.50; Sokolky New Bedford, Mass., \$1.40; T. J. S. Čechie, Chicago \$26.90; T. J. S. Svornost \$17.40; T. J. S. Fugner, L. I. City \$22.20; T. J. S. Horník, Dillonvale, Ohio \$10.00.

Účetní zpráva Výk. Výb. N. J. S. za třetí ¼letí 1907: Prebytek z posledního sčítání.....\$5,554.86
Příjem za třetí čtvrtletí 1907.....1,625.05

Úhrnem\$7,179.91
Vydání za třetí čtvrtletí 1907 1,475.20

Čistě jmění na příště\$5,704.71

Na to schůze skončena.

St. Kostka, proz. taj.

LISTÁRNA REDAKCE.

Chicago: Ústřice čerstvá jest rozhodně pokrmem vřadným, snadno záživným a chutným. Podotýkáme výslovně ještě jednou čerstvá. Jakž my dostáváme ve špinavém kbelíku, ve špinavé vodě a u špinavého někdy Itala, tu přičut' "mořská" je trochu jinačí. Staré ústřice, nakládáné v plechovkách mohou obsahovati látky otravné a jsou-li v rozkladu v kbelíku rovněž tak. — Na druhou otázku odpověď naše jest záporná. Měli jsme své důvody.

L. S., N. Y.: Opravdu pěkná česká knihovna jest v St. Louisu, Mo., pak ve Slovanské Lípě v Chicagu a tam u Vás má T. J. S. přes 1200 svazků, ano i knihovnu divadelní a pěveckého odboru. Starou Kralickou bibli najdeš u Vás v museu, kde i jiné jsou památky české ve zvláštní skříni, sami jsme viděli. Zeptej se přítele Tomáše Čapka. Tolik však jest jisto, že Chicago v tom ohledu bylo prvé.

M. Schuyler: My jsme proti tomu tak zvanému "národnému kolkku", protože byl vydán jednotlivcem a na jeho vlastní reklámu a jeho obchodu s patentními meducínami. Tolik jsme již napsali v listě, jako dodali, že vydán byl na soutěž kolkku sletovému v Praze s ješitným označením "Čecho-Američané sobě", jako by již pro tu starou vlast nemuseli jsme dělati ničeho. Kolky jednoduše vrat' a peníze dej zpět sboru svému. My rozhodně neodporučovali a k cíli tomu také peněz nepřijímáme.

J.H.: U nás ignorujeme rozhodně. Výměnu listu tomu již dávno jsme zastavili. Tot' naše odpověď.

PÍSEMNICTVÍ.

Náhodou leží na stolku našem kalendář "Amerikán" z roku 1878 a nedávno vyšlý na rok 1908. Jaký to rozdíl podstatný v látce i ilustraci. Nenáležíme k těm, kdož zha nobí vše šmahem co vyjde z dílny duchovní soupeře, jakož ani netřeba nám lichocení nikomu, však tolik řekneme přímo, že letošní "Amerikán" nejlepším jest kalendářem v trhu. Jaký tu pokrok a výběr látky poučné, zábavné a humoristické, jaké obrázky pěkné. Titulní obraz New Yorku jest skvostný. V poučné části však čtli jsme do slova co již jinde bylo uveřejněno, aniž pramen se udává. Jinak nemůžeme, nežli kalendář našim co nejvřeleji odporučiti, již proto, že rozhodně jest lepší všeliké tištěniny kalendářní z Čech, kde těm "neznabohům" na každé stránce čtou se levity a klerikalismem každý článek, povídka atd. zavání. Kalendář "Amerikán" stojí pouze 50 ctů. Objednejte si u Aug. Geringera, 150 W. 12th St., Chicago, Ill.

Rovněž mile překvapí vás kalendář "Hlasatele". Ilustrace jsou rázu nejen vhodného, ale i co do provedení pěkné. Nás pak zajímá, že za titulní obraz jest tu fotografie našich boreů na pátý slet všesokolský v Praze, vedle celé řady obrázků našich v Praze, družstva sokolek new yorských, snímek adresy Sokolstva amerického prezidentovi francouzské republiky atd. Výběr povídek jest náležitý, ano našli jsme tu vypravování mnohá, jichž dějiště skutečně známe. Kalendář vypraven jest vkusně, vábí ku čtení a čtenář jen vděčně přijme z rukou vydavatelů vše co se mu zde za poměrně levný peníz podává. Najdete tu lehčí i těžší četbu, poučnou i zábavnou, kdežto humor jest rovněž pěkně vypraven. Obrázky zasloužilých českých lidí jsou zde též a z těch jeden zamlouvá se nám nejlépe a sice onen br. Matějky, jenž prvý byl dal své doby podnět na památné sešůzi T. J. S. v New Yorku, dne 5. srpna 1878, na založení nynější mohutné naší N. J. S.

Jestli si přejete nějakou tu novinku literární z Čech, můžete býti jisti, že svědomitě opatří vám České Lidové Knihkupectví, 347 E. 72. St., New York City. A lepší novinky věru ani býti nemůže jako jsou právě vydané "Sebrané

spisy Jana Nerudy'', nákladem F. Topiče. Neruda nejlepší tvůrce moderní literatury české zjevuje se v díle tomto v plném rozmachu. Skvostná jeho kritika, jeho mohutné verše, články a práce známým trojúhelníčkem opatřené "pod čarou", vše to zde složeno jako poklad českého člověka, sbírka trvalé ceny a vždy vhodný dar. Pořádá Ignát Herrmann. Na deset sešitů předplácí se K. 3.20, do Ameriky trochu více. A chcete-li z téhož knihupectví jinou novinku, zejména pro dorost váš k poznání krás té naší staré, drahé vlasti, pište si o sešit na ukázkou díla: "Království české, illustrovaná to vlastivěda, kde o každém okresu čtete zvlášť a v obraze vidíte své rodiště i jeho okolí. Cena sešitu 40 haléřů, poštou více. Obrazy pérem provází znalci skuteční.

Dvacátý pátý ročník Sborníku sokolského. Sborník sokolský, který bude vydán na rok 1908, bude v dlouhé řadě let 26tým ročníkem. Mnoho odběratelů Sborníku, kteří od počátku jeho vzniku zůstali mu věrnými, překvapeno bude prvním čtvrtstoletím jeho. Za jeho dlouhou řadu let těch byl jim Sborník rádcem i dobrým druhem v sokol. našem životě. Život ten rozvíjel se utěšeně, dospěl k vysokým metám, na nichž Sokolstvo se dnes nalezá. Pokud k vývoji tomu přispěl Sborník, necht' rozsoudí spravedlivá kritika. Trvání Sborníku není pouze důkazem jeho vnitřní hodnoty a síly. Ono jest odleskem mohutnosti a uspořádanosti Sokolstva; právě v tom spočívá zdar podniku a trvání jeho, nebo, kdyby nebylo tohoto, nebylo by snadno udržeti ho na výši dosavadní. Nezdar minulých podniků toho druhu dávají za pravdu. Podporou skutečného toho byli vedle odběratelstva především naši přispívatelé, jichž za dlouhou dobu tu jest neméně značná řada. Jest jich 36, z nichž mnozí přispívali po několik let za sebou. Mnohé vynikající pero sokolské uložilo plody ducha svého ve Sborníku, aby plnilo zdatně poslání své. Napsáno bylo 40 životopisných črt, 60 článků směrodatných, 50 článků instruktivních, z nichž velký počet byl opakován. Kdo pilně Sborníky schovával, tvoří nyní knihovničku, v níž uložen bohatý materiál práce sokolské. Letošní Sborník bude jubilejní. Události té bude dán projev v obsahu jeho, který nalezne povšimnutí u odběratelstva, jemuž Sborník i tentokrát vřele doporučujeme. Sokolský Sborník vydává br. V. A. Prágr v Kolíně, Čechy, kdež lze i objednat, jako i u našeho V. V. Jen litujeme, že časopisu našemu za našeho pořadatelsví ještě nikdy nebyl "redakční výtisk" poslán, třeba jsme vždy o vlastní újmě odporučovali, jako činíme i dnes.

— Tak asi jako oasa působí na poutníka žíznavého, jenž pouští se bral, vysazen všem změnám povětrnosti, bouři, překážkám a nesnázím mnohým, tak působí rozhodně ten průkaz práce lidí volných, ta vkusně vypravená kniha zápisů, přednášek a rozhovorů z prvního sjezdu svobodomyšlných v Chicagu, Ill. Tam kde jest možné vydati knihu toho druhu není dojista ještě vše ztraceno, jakž snad by vám živly zpátečnické namluviti chtěli, zejména pak když ve Svazu Svobodomyšlných konečně k práci se přikročilo. Není příkladu v tom chudíčkém písemnictví našem, naší vlastní česko-americké tvorby, kde by ta síla naše mohutná, to myslí jarých uvolnění, slovem ta plodnost naše lépe se zrcadlila jako právě v knize této, ozdobené na listě titulním skvostnou prací Petřtylovou. A jako zde umělec vystihl tu naši Volnou Myšlenku, tak vystihuje obsah vlastní zdar celého sjezdu a jeho konání. Že jsou tu a tam chybičky, že někde klade se slovo jiné trochu odehýlné od původního, proneseného, celku na ceně nikterak neujímá, ano jsme jisti, že bude právě kniha ta nejlepším agitačním prostředkem, aby kdokoliv z našich po přečtení přihlásil se neprodleně za člena Svazu. Radám našim odporučujeme vřele, v knihovnách sokolských kniha ta scházeti nesmí. Stojí pouze 50 centů a s pořadem sjezdovým, ukázkou rozkošné

práce umělecké i typografické 54 ctů. Vydání knihy té bude věci volné jen na prospěch, jet' kus naší historie a širší kruhy naše uvítají dojista s nelíčenou radostí, po všem tom co v době poslední žel ve V. V. Svazu bylo se událo. Pište si na: Rudolfa Jandu, 612 S. Centre Ave., Chicago, Ill. Tisk a úprava slouží Národní Tiskárně tamtéž jen ku cti nemalé.

NOVÍ, Odstouplí a Vyloučení členové.

— Do T. J. S. Milwaukee přijat byl August Ernst. Pro neplacení vyloučen Josef Pospíšil.

— Do Sok. Jed. Blesk v Baltimore přijati byli: Josef Beránek, Anton Urban, Jan Jelínek.

— Do Česko-Ame. Sokola v Manitowoc uveden byl Josef Pacal a navržen Alois Pařez.

— Do T. a P. J. Budivoj v Detroit přijat byl Jakub Sluka.

— Z Česko-Slov. Sokola v Bayonne vyloučen byl pro neplacení Josef Hvozdk.

— Z T. J. S. Tyrš v Newburgh, O., vystoupili vyrovnaní Jos. Vondrášek st., Jos. Vondrášek ml. a Gust. Šimek; nevyrovnan vystoupil Karel Cihlář.

— Do T. J. Prague v Nebr. přijat byl John A. Jířík a zemřel Jan Pavlík.

— Do T. J. S. Říp v Allegheny přijati byli: Jos. Taschl, Jos. Příkryl, Jos. Michálek, Felix Hostýnek, Čenek Lučka, Mart. Smitík. Odstoupil Karel Belda. V říjnu přijati byli: Karel Štástka, Ferd. Sršeň. Odstoupil Dom. Basl. Vyloučení pro neplacení: Puczek Aug., Mareš Vác., Bílko Al., Rohan Fr.

— Do T. J. S. Žižka v Bruno přestoupil z Abie Fr. Je. linek. Pro neplacení vyloučení Vinc. Kučera a Anton Otopal.

— Do Česko-Amer. Jed. Sokol v St. Paul přijati byli: Emil Vondrák, Antonín Dostál, Hynek Mazourek a Vilém Delastráda. Navrženi byli: Jos. Podhora a Vác. Stehlík.

— Do T. J. S. Svornost, Morrisania, N. Y. přijat byl Josef Šrámek.

— Do T. J. S. Podlipný v Detroit přijati byli: Emerich Hanzlík, Josef Vimer, Oldřich Bitner. Vyloučení pro neplacení: Ant. Vinštajn, Ant. Červený, Frant. Masák, Ferd. Řimsa.

— Do Plzenského Sokola přijat byl: Otto Kolář. Poděkovali se: K. Torpe, Fr. Mayer, Jan Bohdan, Alois Šefel. Přestoupil k Sok. "Tábor" Jak. Šindelář.

— Do Sok. Slovanské Lipy přijat byl Jan Urban. Zemřel Jos. Kostner.

— Do T. J. S. Čechie přijat byl Rud. Rohlíček.

— Z T. J. S. v Newarku odstoupil Em. Zetka.

— Od T. J. S. East St. Louis odstoupil Josef Hřaba st.

— Do T. J. S. St. Louis přijati byli: Štěpán Brod, Kolář Jan, Krysl Roman, Chaloupský Karel, Hroníček Franta, Kohout Franta, Karásek Martin, Perk Fr., Schauer, Polepil Karel, Chlanda Ferd., Duspiva Frant., Jedlan Frant., Flaskal Karel, Rathaus Josef, Kohout Franta, Tompach Stan., Smolík Vác., Albrecht Arnold, Čejka Antonín.

— Do T. J. S. Tábor přijati byli: Albert Sedláček, Jan Hošek, Frank Příbyl, Vác. Ulrich, Josef Čada, Petr Ptáček, Vác. Houha. Přestoupil k Sok. Chicago Jakub Peroutka. Odstoupili: Josef Nepraš, Pavel Vrána, Frant. Blažek st. a Frant. Blažek ml.

ADRESÁŘ NÁR. JED. SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské v New Yorku: Schůze každé 1. pondělí v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71. St. — F. Martyny, starosta, 1329 First Ave.; K. E. Hrbek, nám., 418—420 E. 55. St.; N. Y., Jan Cerný, jednatel, 437 E. 71. St.; Max Grabenstein, taj., 3202—3rd Ave., F. Lier, pokladník, 410 E. 71. St.; výbor tělocvičný: V. Hampl, A. Jahoda a Jan Pavlík; výbor účetní St. Kostka, Anna Veselá a V. Zvoník. Náčelník A. Haller, 845 So. Ashland Ave., Chicago, Ill.; podnáčelník Aug. Tesar, St. Louis, Mo. a Fr. Filip, Cedar Rapids, Iowa.

5

Župa Východní. Sídlo v New Yorku.

Ustřední výbor: Starosta Vác. Linhard, 303 E. 70. St., N. Y. C.; náměstek Josef Rijaček, 3052, 3rd ave., N. Y. C.; jednatel Vojtěch Filip, 19, 3rd ave., Long Island City, N. Y.; pokladník Fr. Malý, 1383 ave A., N. Y. C.; náčelník Ed. Vokál, 167, 3rd ave., Long Island C. podnáčelník Fr. Malý; finanční výbor: Jan Beníšek, Josef Veselý. Schůze obdává se každé 3. pondělí v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71st St., New York City. Dopisy necht' jsou zaslány na jednatele.

Sok. Jed. Blesk v Baltimore; schůze 2. pátek v Sokolovně, S. E. cor. Gav and Preston Sts.; tajemník Karel Matoušek, 815 Monford Ave.

T. J. Česko-Slovanský Sokol v Bayonne, N. J., taj. Jos. Rezanka, 130 Ave. F.

T. J. S. Fugner, L. I. City, N. Y.; 2. sobotu ve Volkerts Hall, 270—272 Prospect St.; taj. Jan Cervený, 240 3rd Ave., Long Island City, N. Y.

T. J. Sokol, Newark, N. J.; 2. pondělí v místnosti H. Pfeifera, roh 15. Ave. a 9. ul., taj. Al. Rovenský, 52 21st St., Irvington, N. J.

T. J. S. Svornost, Morrisania, N. Y.; schůze 1. sobotu v měsíci v Národní Budově, 700 E. 166th St.; taj. J. Kolman, 3712 — 3rd Ave.

T. J. Sokol, New York; 2. a poslední pondělí, 420—424 E. 71st St.; taj. Jos. Mršík, 327 E. 71st St.

Sok. Jed. Philadelphia, Pa.; 1. neděli v měsíci v České budově a Sokolovně, 2202 N. Marshall St. ve 3 hod. odpol.; taj. Josef Ladislav, 619 Westmont St.

T. J. Sokol, Westfield, Mass.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 118—120 Meadow St.; taj. Václ. Kyliš, 6 Sycamore St.

T. J. S. New Bedford, Mass., taj. Josef Krupka, 24 Peckham St.

T. J. S. Horymír v Curtis Bay, Md.; schůze 1. neděli v Národní síni C.S.P.S., taj. Fr. Novotný, 717 Penington Ave.

Sbor Sokolek Sok. Jed. Blesk v Baltimore, Md.; 3. neděli v Sokolovně, S. E. cor. Gay and Preston St., taj. Rosalie Sticha, 1110 N. Wolfe St.

Těl Sbor Paní a Dívek v New Yorku. Schůze poslední čtvrtek v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71st St.; taj. J. Voříšková, 307 E. 69th St.

Těl Sbor Dívek a Paní v Long Island City, N. Y.; taj. M. Soukup, 1 Skillman Ave.

Těl Sbor Dívek a Paní v Newark, N. J. Schůze každou druhou středu. Taj. Anna W. Peřina, 1 Berkshire Pl. Sbor Sokolek Hvězda v New Bedford, Mass.; taj. Marie Sesták, 475 Coggeshall Street.

Župa Sev. Vých. Sídlo v Cleveland, O.

Ustřední výbor: Starosta Jos. Stibr; taj. E. Slapák, 8711 Capitol ave., S. E., Cleveland, O.; pokladník A. Pánka; náčelník V. Třeška, 709 Antoine St., Detroit, Mich.; 1. podnáčelník Jos. Stibr, 2. podnáč. A. Pánka. Další členové výboru: Gustav Kašpar, Fr. Cais, Alois Urbanec, August Votýpka, Vác. Stibr, Jos. Jílek, Karel Turek, Fr. Jiše, A. Novotný. Schůze 4. neděli odpol. ve 2 hod. u "Sokola Cech."

Sokol Cleveland, každou 3. neděli v měsíci ve 2 hod. odp. v Sokolně, roh Central Ave. a Plymouth St.; jednatel Frank Rebecka, 9006 Capitol Ave., S. E. Sokol Cech, Cleveland, O.: 2. neděli v Sokolovně, č. 6 Wendall Ave.; taj. Jan Podlipný, 4509 Czar St.

T. J. S. Nová Vlast, Cleveland, O.: 1. čtvrtek v Sokolské síni; taj. Karel Kvarda, 3439 Carlisle Ave., S. W.

T. J. S. Tyrš, Newburg, O. Schůze každou 1. neděli v měs. v síni Vác. Soukupa na So. Woodland Ave.; tajemník Frant. Jiše, 9921 Sophia Ave.

Těl a Podp. Jed. Budivoj, Detroit, Mich.; 1. pondělí v Sokolně, roh Erskine a St. Antoine Sts.; taj. Vác. Moudrý, 386 Mitchell Ave.

T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.; 2. pátek v Sokolovně, roh Tillman a Ash ul.; taj. Fr. Frýzek, 871 Putnam Ave.; účetní Václ. Becker, 114 Lawton St.

Sokol Lorain, Lorain, O.: 4. neděli v měsíci, v síni Al. Stolby, 422 Cha les St., taj. Václav Mužík, 502 Everet St.

T. J. S. Rip, Allegheny, Pa., schůze 3. čtvrtek v Čes. Nár. Síni, 1000 Vinal St., taj. Jan Aubrecht, 10 Brabee St.

6

Župa Střední. Sídlo v St. Louis, Mo.

Ustřední Výbor: Starosta Vác. Sedivec; náč. V. K. Triska, 2039 A Russell Ave. Podnáčelníci: Jan Jiroušek, Chicago, F. Engelthaler, Cedar Rapids. Ustavovatel Aug. Tesar, 2334 So. 13th St.; jednatel Fr. Siroký, 3450 Itaska St.; pokladník P. Pitha; Jos. Janda, Mat. Ryska, Vimr Mich., Fr. Vách. — Schůze v "Sokole", 9th a Allen Ave., každé 3. pondělí.

Plzeňský Sokol, Chicago; 2. a 4. čtvrtek, taj. Fr. Hartman, 1178 So. Kedzie Ave., účetník Wm. Bláha, 827 So. Ashland Ave.

Sokol Chicago, Chicago, Ill.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 1118 Kedzie Ave.; taj. Jos. Zeman, 1049 So. Troy St.

Těl Jed. Cechie, Chicago, Ill.; 1. a 3. pondělí v síni Cechie, 32—34 Emma St., taj. F. Cech, 2833 N. 41 Ave.

T. J. S. Tábor, Chicago, Ill.; 1. a 3. čtvrtek v nové sborové místnosti 1300—1302 41st Ave.; tajemník Stanislav Fajgl, 1321 So. 42. Ave.

T. J. S. Praha, Chicago, Ill., — Town of Lake — schůze 1. a 3. středu v síni Patronátu C. S. P. S.; taj. Vojta Vorel, 4746 Honore St.

Sokol Slovanská Lípa, Chicago, Ill.; schůze každý čtvrtek v Sokolovně, 106—108 De Koven St.; taj. Jindř. J. Hájek, 133 W. Taylor St.

T. J. S. East St. Louis, Ill. Schůze každý 1. čtvrtek v měsíci v 8 hod. večer v místnosti Josefa Ráličho, 1116 N. 3rd St., taj. P. Plamínek, 1023 N. 7. St.

C. A. J. Sokol v St. Paul, Minn. Schůze 1. středu v měsíci v síni C. S. P. S., roh 7. a Western ave. Taj. Fr. R. Vaněk, 390 W. 7th St., St. Paul, Minn.

Ces. Amer. Sokol, Manitowoc, Wis.; 2. středu, v síni Slov. Lípy; taj. Fr. Vraney, 628 N. 9th St.

T. J. S. Milwaukee, Wis. Schůze každé 1. a 3. úterý v Čes. Amer. Síni; jednatel Fr. Hrdlička, 764 — 15th St.

T. J. Sokol, St. Louis, Mo.; 2. a 4. pondělí v Sokolně, roh 9. ul. a Allen ave., taj. Mich. Wimr, 1028 Geyer Ave.

T. J. S. Mount Pleasant, St. Louis, Mo.; schůze 1. středu v Sokole, Minnesota Ave. a Neosho St. Tajemník Fr. Siroký, 3450 Itaska St.

Tyrš C. R. Sokol, Cedar Rapids, Ia., 1. neděli v Sokolovně, roh 3. ul. a 7. Av., taj. Václav Janda, 622 S. 4th West.

7

Župa Západní. Sídlo v Omaha, Neb.

Ustřední výbor: Starosta J. J. Mík, taj. Oldřich Jelen, 1231 So. 14th St., pokladník Jan Mathauser, náčelník Jos. Štěrba, 2014 Q St., So. Omaha. Další členové výboru: Frank J. Ríha, Jos. Vanásek, Marie Chval, Pavlína Michal. Schůze 3. čtvrtek v měsíci, večer, v Sokolně v Omaze, Neb.

T. J. S. Karel Jonáš, Abie, Neb.; 1. neděli; taj. Wm. Johannes.

T. J. S. Hvězda Západu, Black Wolf, Kansas; 1. neděli; taj. Jos. F. Macek, R.F.D. 2., Wilson, Kans.

T. J. Sokol Zizka, Bruno, Neb.; 1. neděli; taj. Václav Blatný.

T. J. Sokol, Crete, Neb.; 2. neděli ve své síni; taj. Jos. Pařízek.

T. J. Sokol, Milligan, Neb.; 2. neděli v Central Hall bratří Jichů; tajemník Karel Smrha.

T. J. Sokol, Omaha, Neb.; 2. středu; taj. Rud. Fibinger, 2417 So. 13th St.

T. J. Sokol, Plattsmouth, Neb.; 2. pondělí; taj. Filip Roučka.

T. J. Sokol, Prague, Neb.; 2. pondělí; taj. A. L. Vlasák.

T. J. Sokol, Schuyler, Neb.; 2. středu v síni C.S.P.S.; taj. Chas. Mastný.

T. J. S. Wilber, Neb., 1. pátek v Sokolovně. Taj. Jos. J. Novák.

T. J. S. So. Omaha, Neb.; 1. pondělí; taj. Fr. Radil ml., 252 So. 17th St.

T. J. S. Karel Jonáš, Wilson, Kansas; 2. a 4. neděli; taj. V. Hubálek.

T. J. S. Jiří z Poděbrad, Clarkson, Neb. Schůze 4. pondělí v měsíci v 8 hod. večer v místnosti Z. C. B. J.; taj. Jan W. Koza.

Sbor Sokolek, Plattsmouth, Neb., 2. neděli. Tajemnice Jiřina Matouš.

Sbor Sokolek Libuše, So. Omaha, Neb.; 2. neděli v Národní síni, 21st & U Sts.; tajemnice Ludmila Dienstbier, 164 So. 21st & Q Sts.

Sbor Sokolek, Omaha, Neb.; tajemnice Marie Chval, 1260 So. 16th St.

T. J. S. Dodge, Neb.; schůze 2. čtvrtek v síni Div. Družstva; taj. Jindř. Studnička.

T. J. S. San Francisco, Cal.; taj. Vláda Jirsák, 69 Portola St.

T. J. S. Český Lev, Brainard, Neb.; taj. Sylv. Drbal.

T. J. S. Howells, Neb., taj. Frant. Boháč.

T. J. S. Timken, Kans., tajemník Jan Vesecký.

T. J. S. Oklahoma City, tajemník A. J. Capek, 219 Reno St.

T. J. S. Praha; taj. F. J. Sefčík, Prague, Oklahoma.

T. J. S. v Ord, Neb.; taj. Ant. Bartůněk.

T. J. S. Bratři Osvěty, Scio, Oregon, taj. Adolf Groulik, Crabtree, Oregon.

Sbor Sokolek Vlastenky ve Schuyler, Neb., taj. Anna St'astná.

T. J. S. Seattle, Wash., taj. Vác. Plesnivý, 900 Yesler Way.

T. J. S. Vyšehrad, Lucas, Kans., taj. Jarosl. Sládek.